

MAGYAR URIASSZONYVOK LAPJA

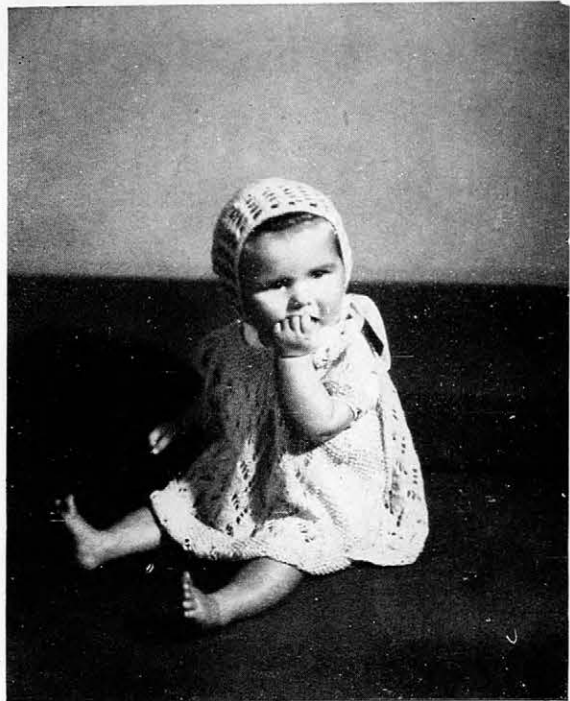
FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA
XIV. EVFOLYAM, 12. SZÁM
BUDAPEST, 1937 APRILIS 20
ARA 80 FILLER

DIVATOS TAVASZI RUHÁK

1. Lila kalap, lila blúz, fehér kesztyű, sötétkék alj, ugyanilyen színű cipő.
2. Sötétkék ruha, kalap és cipő. Ugyanilyen színű kesztyű, fehér selyemmel bélelve.
3. Borvörös színű ruha, halványezüst színű csattai, fekete, szandálszabású cipő.

TÁRSASÁG

KÉZIMUNKA

Pausz Béláné született Rainer
Schlauch Gizella és leánya Ilona

B A B A K E L E N G Y E

Asztalterítés horgolt terítőcskékkal

Leírása kézimunkarovatunkban található

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

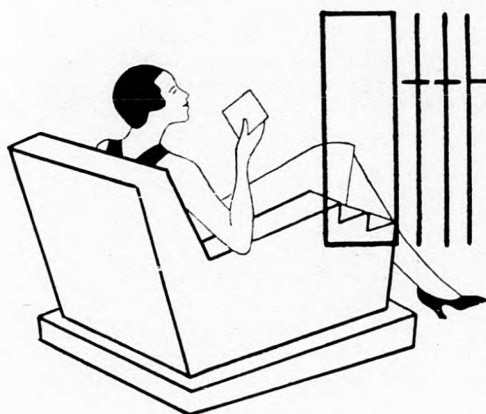
XIV. ÉVFOLYAM 12. SZÁM SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYOIRAT BUDAPEST, 1937 APR. 20
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KERÜLET, JÓKAI-UTCA 37. SZÁM (BERLINI-TÉR SAROK). — TELEFONSZÁM: 11-12-93

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án.
Postakarékpénztári csekk száma 41.490. Előfizetési ár:
Magyarországon és Ausztriában: egész évre 24 P, félévre
12 P, negyedévre 6 pengő. Belgiumban, Franciaországban,
Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész
évre 30 pengő, félévre 15 pengő, negyedévre 7 P 50 fill.

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA

Csehszlovákiában: egész évre 180 csekkorona, félévre
90 csekkorona, negyedévre 50 csekkorona. Romániában:
egész évre 900 lei, félévre 450 lei, negyedévre
250 lei. Angliában és Amerikában: egész évre 40 pengő,
félévre 20 P. Egyes szám ára 80 fill. Előfizetési ára az
ingyenes gyermekrovat melléklettel együtt évi 24 pengő.

A MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA KÉZIMUNKABOLTJA, BUDAPEST, VI., TERÉZ-KORÚT 6. SZÁM. TELEFON: 12-13-19

Az a legkevesebb, hogy ragyog a lakásuk. A rendet és a tisztaságot egy jó cseléd is meg tudja teremteni. Az otthonülő feleség érdemeiből a barátok azt is levonhatják, hogy nála soha semmi nem vész el, háztartásában nincs zavar, a tej nem fut ki és a rántás nem kozmás. Varázsát nem ilyen kétes erények alapozzák meg, amelyekhez esetleg más személynek is lehet valami köze. Nála az a bálmatos, hogy a lényéből árad az összhang az urával. Természetesnek találja, hogy sokat foglalkozzék az otthonukkal és mindennel, ami az otthonnal gyökerében összefügg. Megérzi, hogy melyik festmény hova való s hogy a fotójakra milyen huzatot rendeljen. Ugyanez az érzék szabályozza zajtalanul azt az időt is, amelyet házon kívül tölt el. Mert egy pillanatra se tegyék föl, hogy rabnőről van szó, akiket a féltékenység, a nyomor vagy valami más kínos körülmény tart fogva otthon. Az otthonülő asszony egyáltalán nem emberkerülő és nem zárkózik be a négy fal közé, mint egy sértett mormóia. Ellenkezőleg: mindenütt ott van, ahol egy hitves aggodalmak nélkül megjelenhet. Viszont az is igaz, hogy teljes pompájában csak otthon található. Egyszer se hallják, hogy panaszkodna: neki hiányzik a külső világ. Beszélhetnek vele divatról, irodalomról, teárról, táncról és flörtörl: ő minden oldalról nyugodt és megközelíthetetlen, mert egész életét betölti a maga és az ura sorsa. Mások hamar megérkeznek a házasság válságához és zavarukban sokféle segédeszközt megpróbálnak, hogy elűzzék az unalmat és elviselhetővé tegyék az életet, amelyik már kevés ép hangot sem ad.

Otthonülő feleségek

IRTA: PAPP JENŐ

Az otthonával együtt élő feleség muzsikát csíhol ki még a bútorok tologatásából is.

Az ő füle meghallja, ha a komódban felsír egy kivasalt ágylepedő, hogy gyűrődve rakta oda be a leány. A szeme pontosan leolvassa az ura arcáról, hogy az éjszaka jól aludt. A barátnőjét egy pillantással figyelmeztetni tudja finoman, hogy ne kacérkodjék az urával. Ez a pillantás tud tör is lenni. A társalgásban művészettel vezeti az érdeklődést s az érzékeny pontok fölött úgy száll át, hogy a szava simogat. Erejét és csodálatos biztonságát a tökéletes és tiszta lelkiismeretből meríti. Titka ha van, az ártatlan. Lebírhatatlan fölénységét összeszoruló torokkal ismerik el legveszélyesebb ellenfelei is, de elismerik és tisztelik. Lenyűgöző az, amilyen egyszerű tud maradni, mikor meghódít valakit. Ez a hódítás leszerelés. Lerakja a fegyvert az illetővel, mert nem reflektál se kalandra, se hazugságra — még kevésbé jól leplezett rajongásra —, mert ő megkap otthon a férjétől mindent, ami az érteket, az értelmet és az érzelmeket szüntelen feszültségben tartja. Barátnői főképpen azt nem értik, hogy miképpen tud annyit egyedül maradni. Folyton azt hangoztatják, hogy nem lehet mindig olvasni, kézimunkázni s a háztartással, a gyerekekkel, meg a fehérneművel foglalkozni. Az ember végül is torkig lesz a gazdálkodással is és a könyökén jön ki a sok befőzés, a konyha és a rengeteg csarnoki, meg piaci gond. Többször fölteszik neki a kérdést, hogy: «nem félsz magadtól?...» Mire az otthonülő asszony kijelenti, hogy sajnós, egyebet se csinál, mint magával foglalkozik. Mással se törődik, mint reggeltől estig önmagával s ebbe az igényes lénybe beletartozik nemcsak saját személyisége, hanem az ura is, a háza is és a háza népe is. Ezek mind együttevén külön világot alkotnak körülötte s ő úgy érzi, hogy ő ennek a világnak a közepe s viseli ennek a világnak minden felelősségét. Azt se titkolja, hogy élvezi is minden örömet s előnyeiből senki javára soha nem tudna lemondani. Bevallja, hogy mértéken felül önző s ezért a hibájáért képes elnézést kérni a többi asszonytól, aki ide-oda kapkod és jobbra-balra szaladgál, hogy találjon valahol egy fix pontot, ahol legalább kisírhathná magát és elpanaszolhatná, hogy ő mennyire egyedül van.

Ilyen kapkodásokra, futkosásokra meg keresgélésekre nála nem kerül sor, mert ő az otthonában megtalálta ezt a megbízható fix pontot. Jobbindulatú barátnői a háta mögött idealistának szeretik megbélyegezni. Tudják, hogy ez a bélyeg vonzó fényvel veszi őt körül, vonzódnak is hozzá és próbálják őt megérteni, sőt titokban utánozzák is otthon. Csak éppen hogy erejük nincs ellenállni, mikor őt az óra és megszólal a telefon, amelyen keresztül egy másik nyugtalan asszonyhang felhívja őket, hogy «hagyj ott, drágám, csapot-papot és gyere egy kicsit levegőzni a Dunakorzóra». Az otthonülő asszony randevükre, kártyapartikra és egészen intim jellegű táncestekre nem igen hívják, mert tudják, hogy mindenüvé magával viszi az otthonát is: — az urát.

Hajdan is...

IRTA: SZUCSNÉ LENGYEL MARGIT

Most is...

Lona asszony búsan lehorgasztotta a fejét... Nehéz dolog lányos mamának lenni manapság... Leánynak is nehéz, — anyának még nehezebb... Őzvegy, kenyérkereső anyának, magányosan, tanácstalanul. Hát még olyan anyának, akinek a lánya már háromszor volt menyasszony és mégsem kötötték be menyecskére a fejét...

És nem is okolhatja Editet... Mit tehet róla szegényke? Ő csak azt teszi, amit a többi, — úgy él, mint a többiek, sem jobb, sem nem rosszabb a többi leánynál... Sőt jóval felülmulja őket ügyességben és ravaszságban... Mert hisz már az is nagy dolog, hogy mindig kerít magának udvarlót, esinosat, gazdagot, jóállásut... Eddig még úgynevezett „szerecsen” volt valamennyi, valóságos meszaliánsz, amit mindenki irigyelt tőlük és elcsodált, eligézett... Talán azért is pártolt el a szerecsen és nem tudott megrögződni...

Valóban különös fátum! A szerelmes vőlegények fűt-fát ígértek, hogy így meg úgy kitartanak, legyűrik a szülői ellenállást, aztán egy-két évi mátkaság után belefáradtak a kisebb-nagyobb családi csatározásokba, elidegenedetten odébbállottak és sokkal csúnyább lányokat vettek feleségül... És most ismét egy esinos, gazdag udvarló... Vidéki földbirtokos egyetlen fia... Biztos állásban a minisztériumban... Edit ismét elkésve, kipirultan érkezik haza a hivatalból, a szeméi csillognak és az ajka kapualjában váltott csóknymomot árul el...

Mindig így kezdődött... Aztán jött a leánykérés, hosszú, hosszú jegyesség és a szomorú finálé...

Ébbe is bele lehet fáradni és fásulni... Egy mama hama-

rább beléun, mint a lánya... Őt hamarabb letörlik a családok...

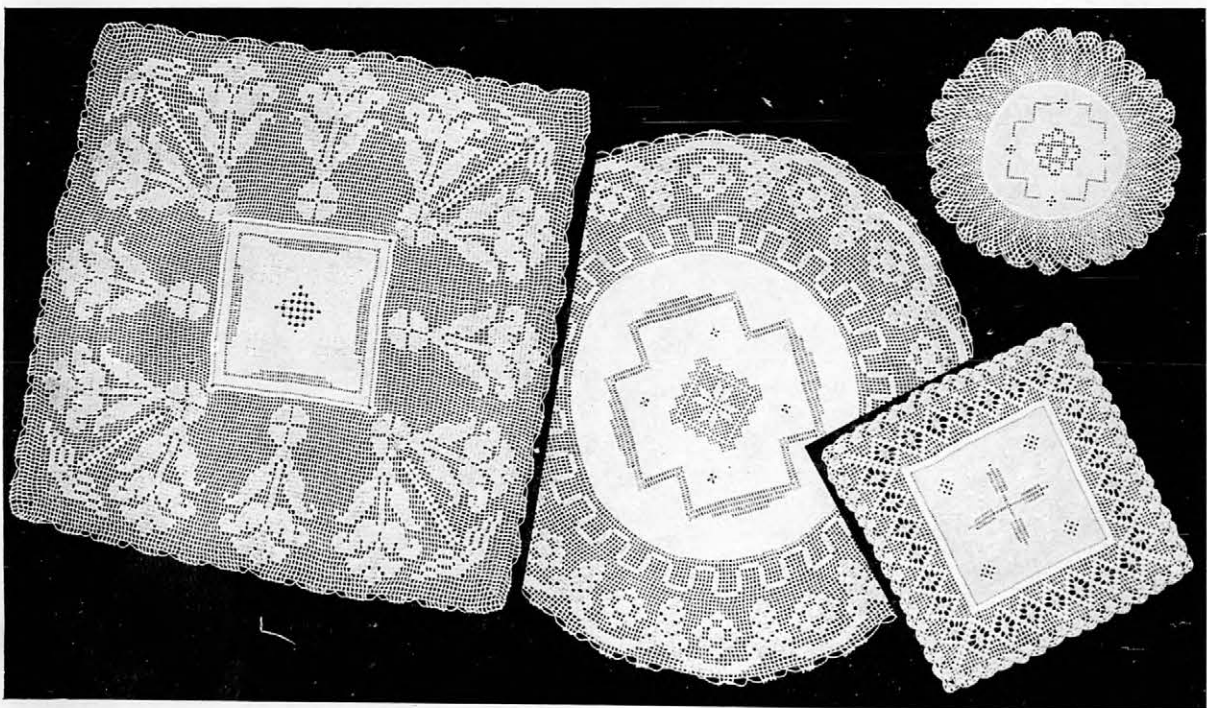
Hogyan lehetne elejét venni ennek az újabb regénynek? De még inkább miként lehetne a regény végét hepiendesre átváltoztatni. Hogy a jegyesség valóban házassággal végződjék?

Hallott róla, hogy a családban, különösen az anyai elszegényedett ágon igen sok volt a szerelmi házasság... Különösen Lizi néniről keringett sok legenda, aki fillér nélkül, egy szál ruhában adta férjhez a lányait és valóban fényesebbnél fényesebb partieteket csináltak.

Minden mesterségnek, művészetnek van az ihleten kívül valami technikai oldala is... Jó lenne ellesni a titkot... Hogy viselkedett, mit művelt ez a Lizi néni, minő tolvajkulccsal ferközött hozzá a házasulandó ifjak szívéhez?...

Igaz, hogy ez régen volt, akkor még más világ volt, mondják a nagynénik, mikor a multon rágódva, forró kávécskát szűr-csölgetnek...

De azért hátha... Talán nem is lenne rossz egy kis ötletért a boltha menekülni... Sokszor a szindarabírók is odamene-külnek a levendulás, zenélőórás, ősbudavárás multba és ki is fizetődik nekik. Hátha ő is hasznát látná, ha hozzányúlna a családi hagyományokhoz, ha az ősektől kérne tanácsot... S mintha bűvös zenélőóra tiktakja biztatgatná, — felkeresi Tinka nénit bírsalmaillatú otthonában... Tinka néni az életbenmaradt huga ama bizonyos Lizi néninek, aki immár a családi kriptában alussza örök álmát, miután három lányát remekül révbe helyezte...

Horgolt csipkével díszített terítőcskéik. Leírása kézimunkarovatunkban. Leolvasható mintájuk kapható a M. U. L. Kézimunkaboltjában

Tinka néni negyven éve őrzí budai lakásában a vidéki hagyományokat. Kőménymagos kenyerének negyven esztendeje ugyanaz az íze, zamata, illata, egyforma a lágy-sága... Sűrűszirupú cukrosbefőttjei ugyanúgy csillognak s ugyanolyan etetlenül édesek... Csak sajátfőzésű szappant használ és egyedül aszalja a kompótszilvát. A tágas, szellős ablakokban bazsalikom, meg borsika illatozik...

Lona asszony előadja a kérdéseit. Elpanaszolja a bánatát... Tinka néni lerakja a kötését, mert hiszen maga köti a harisnyáit is — és összeráncolja a homlokát.

— Hogy hol hibáztatok el a dolgot, édes fiam? Valószínűleg ott, hogyha egy férfi bejelenti a komoly szándékot, rögtön hanyattestek a megtiszteltetéstől... Agyon-dédelgetitek... A lány is engedékenyebb már ilyenkor... Aztán közbelép a fiú családja... A dolog elhúzódik... Hosszú menyasszonyság... A fiú előtt ott áll egy tál méz... De minék küzdjön érte körmeszakadtáig, mikor addig-addig kóstolgatta azt a mézecskeket, addig nyalakodott belőle, amíg beléunt a kóstolgatásba, betelt vele és már nem is kívánja az egész tálal? ... Nohát! Ez az, kedves Lonkám!...

Lona asszony elgondolkodott... A tálalón katonarendben felsorakozott birsalmák helyeslőleg bólogattak. Előtte kristálytálacsán cukroseper kínálkozott. A zenélőóra is elütötte kötelességszerűen a maga adagját és Tinka néni tovább ontotta a tanácsokat.

— Szeretném tudni, hogy miként csinálta szegény megboldogult Lizi? Akárhogy, de jól etalálta! Egyszerű teremtés volt, de értette a dolgát! Három lányát adta férjhez fillér nélkül, egy szál ruhában, még a kelengyét is a vejei csináltatták! És fényesebbnél fényesebb partiekhoz! Hogy mi volt ennek a titka, azt én magam sem tudom... De rájöhetsz, ha utána-jársz a dolognak... A legidősebb lánya a jövő hónapban tartja az ezüstitakodalmát... Az egész család ott lesz Szarvaslakon, az összes lányok, vők... Menj le te is és fürkészd utána... Hátha okulhatsz belőle!...

Lona megfogadta a tanácsot és pár hét leteltével ott ödöngött a régi családi házában, az ünneplő rokonság között. A boltíves szobák ódon illata egybeolvadt az ünnepi csokrok rezeda- és rózsafelhőivel... Az asztalok roskadoztak az enni-valótól... Nehéz selyemruhás nagynénik cuppanós csókokat nyomtak az arcára, hogy megpecsételjék az újjáledt rokoni kapcsolatokat... Gömbölyűcipőjű, sokat sütő-főző falusi asszonykák barátokoztak össze modern, cigarettázó fővárosi hölgyvéreikkel és tetőtől talpig, illetve hajviselettől bokáig végigszemlélgették, hogy ellessék öltözködési titkaikat... Minden évjárat képviselve volt... Minő szerenese, hogy a nők nem viselnek a testükön égyvirűt... Milyen jó, hogy ilyesmik csak a fatörzseken látható és még azok is belülről rejtek el...

A férfiak terített asztal, jó bor mellett hamar összebarátkoznak... Itt voltak a vők is, a Lizi néni híres, sokat emlegetett

Tüll szárnyfüggöny selyemszárnyakkal. Leírása kézimunkarovatunkban található. Az összes hozzávaló anyag beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában, Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám alatt

vejei! Csupa derék szál ember, a fölfelé törtető, jólkereső fajtából. De jó volna egy csemetekertre való vőpalánta ezekből és hogy a lányos anyák csak úgy kedvükre válogathatnának belőlük! Bizony, sok mama örülne, ha csak egy ilyent is a magáénak mondhatna!... Lassacskán átizzott a hangulat. A cigányok lendületes nótákat húztak... A nehéz pecsenyeborok párák gőze befátyolozta a szemeket és megnyitotta a szíveket... Közlékenyre oldotta a nyelveket...

Lona már ott ült a legidősebb vő mellett, s együtt poharaztak és kocintgattak és a miniszteri tanácsos úr el-lágyulva bontogatta a régmúlt idők zsilipjeit...

— Azt kérdi, kedves hugomasszony, hogyan kerültem én össze a Terkával? Hát az úgy volt, könyörgöm, hogy én egyetlen fiú voltam, de még kiskorú és még sok vizsga volt előttem. Közben ész nélkül beléhabarodtam a Terkába... Abban az időben még igen-nagyon őrizték a leányokat, a mamák

mindenfelé velük mentek... Nem volt sem strand, sem vikend, sem csónakpartik — én megvallom, szerettem volna vele egy kicsit egyedülmaradni... Kicsinyt összebújni, kicsinykét csókolódní... Nagyon elkelltet volna naponta legalább egy-két puzsi... Nem tudtam, miként segítek magamon, hát gondoltam egy nagyot és annak rendje és módja szerint megkértem a Terka kezét... Persze, a szüeim tudtán kívül... Nem gondoltam én a messi jövőre, csak vőlegény szerettem volna lenni, vőlegényi jogokkal és puzikkal... Nosza lett ebből hadd-el-hadd! A mama úgy kidobott, hogy a lábam sem érte a földet!... Azt mondta, neki nem kell ötéves menyasszonyság. Elriasztani a tisztességes, szegény kéroket... Én csak fogadjak szót a szüeimnek és rakjam le a vizsgáimat és vegyek el magamhoz való gazdag leányt! Majd elveszi a Terkát is valami hozzávaló szegény! Kidobtak, Lonkám, a szó szoros értelmében kidobtak!... Eszem ágában sem volt megnősülni, — de abban a percben, ahogy kikosaraztak, olyan eszeveszett vágy fogott el a nősi-űl után, hogy búskomor lettem belé... Utazni küldtek, feledni, — nem használt semmit... Elkezdtem tanulni, vizsgákat lerakni... Felhasználtam minden eszközt, — egészen az öngyilkossági kísérletig, — míg a szüeim belégyeztek és a Terka mamája visszafogadott... Hej, de szép is volt, csudaszép is volt, Lonkám, az a régi világ! Mikor még kidobták a kéroet a lányos házból! Akkor még értékük volt a nőknek! Még nehezen adták a menyasszonyt, százszer megsiratták!... Most két kézzel hajítják őket a férfiak után!... Két kézzel!...

Lonka elpirult, csak kicsit, nagyon kicsinykét, hogy alig lehetett észrevenni és továbbsurrant a másikhoz... Ez tekintélyes polgármester volt egy nagyobb vidéki városban. Hatalmas termetű, rózsasarcú... Nem volt szokva az italhoz, de egyes kivételes esetekben mélyebben belémártotta a nyelvét, mint kellett volna. És ilyenkor hamar a fe-

jébe szállott... Most is virágos jókedvében volt, csuklott és dadogott, mindenkit a szívére akart ölelni és egy pohár helyett kettőt látott... Jó, hogy adóvégrehajtó nem volt a társaságban, mert azt is megszorozta volna...

Ő már nem tudott olyan részletesen beszámolni, mint az elegáns tanácsos úr...

— Mit kérdez a szépasszony? Hogy hogyan szántam rá magamat a nőülésre? Hát magam sem tudom már, — csak egyszerre nyakig benne voltam... Már nem lehetett visszatáncolni! Megfogott a Lizi mama, az Isten nyugosztalja! Hogyan fogott meg? Hát csak úgy... Kidobott... Eltiltott a háztól... Hallottak már ilyet?! Ez volt a mániája! Mindenkit kiröpített, aki szándékkal közeledett a lányához! Be akarta őket savanyítani! Hát én meg, szépasszony, olyan ember vagyok, hogy nekem senkiféle ne diktáljon! Ha asszony az illető, — meg pláne nem!... Ha nekem aszondják, hogy nem szabad házasodni, — hát akkor truccra megházasodom! Csak azért is megszőköttem a leányát! Hát így volt... Na!... Lonka asszony egy árnyalattal ismét pirosabban surrant a harmadik vőhöz, hogy annak is ellesse a titkát...

Ezt Dusánnak hívták... Tömött feketehajú, tüzesszemű bácskai földbirtokos, szerb származású, de mióta megnősült, igen magyaros érzelmű... Odakünn már fénycsóvákat szórt a hajnali pirkadás. Ilyenkor a reggel már előreveti sugarát, a férfivendégek már pálinkát isznak étvágygerjesztő bevezetőnek...

Egyik kupica a másik után ródlizott le az újabb, legújabb vő dalos torokán alagútján... Lona asszony buzgón koccintott vele is, falazta az ivást, csak a nyelvét mártogatta belé, — közben kikanalazta a nagy romantikus szerelmet a szép Dusán emlékezetéből...

— A mi szerelmünk háborús szerelem volt... Én szerb voltam, — ellenség — Elvira meg magyar... Már a háború végefelé járt... Szerb megszállás alatt volt a városka, ahol imádoztam lakott... Főhadnagy voltam, százaparancsnok... Én uralkodtam a város fölött...

Elvira patikus volt, okos, hideg szemű, szőke gyógyszerészkisasszony... Mindig ott lődörögtem a patika körül... Életemben nem fogyasztottam annyi gyógyszert, mint akkor... Úgy nyeltem az aszpirint, mint más a savanyúcsukorkát... Azt hittem, aszpirinmérgezésben fogok elpusztulni... A kis ellenség riadtan szolgált ki, kerülte a hódoló pillantásomat, félt tőlem... Mint egy megriadt őzike a vadászbán, — csak az ellenséget látta bennem... Később, mikor rájött, hogy nem eszem reggelire magyar kisasszonykákat, — megszelidült valamennyire... Már elfogadta a piros rózsákat, amik minden nyitáskor a pulton vártak rá... Sőt már haza is kísérhettem... De csak a kapuig...

Mert mikor először beléptem hozzájuk és az anyja elé álltam, hogy a kezét megkérjem, — a jó asszony csaknem nekem ugrott kivont karmokkal, mint az anyatigris, mikor a kölykét védelmezi... Szegényke sokat hallott akkoriban bizonyos történetekről, amiket mindenki mesélt, de senkinek tudott biztosan... Hiszékeny, szép magyar úrikisasszonyokról, akik elfogadták az ellenséges tiszték udvarlását és akiket ugyan-ezek a vadállatok rabszjára fűzve, pellengérré állítva vezettek végig a város főutcáján...

Mit fűzsem tovább a szót? Kereken ajtót mutatott nekem, — aki akkor ura voltam az egész városnak!

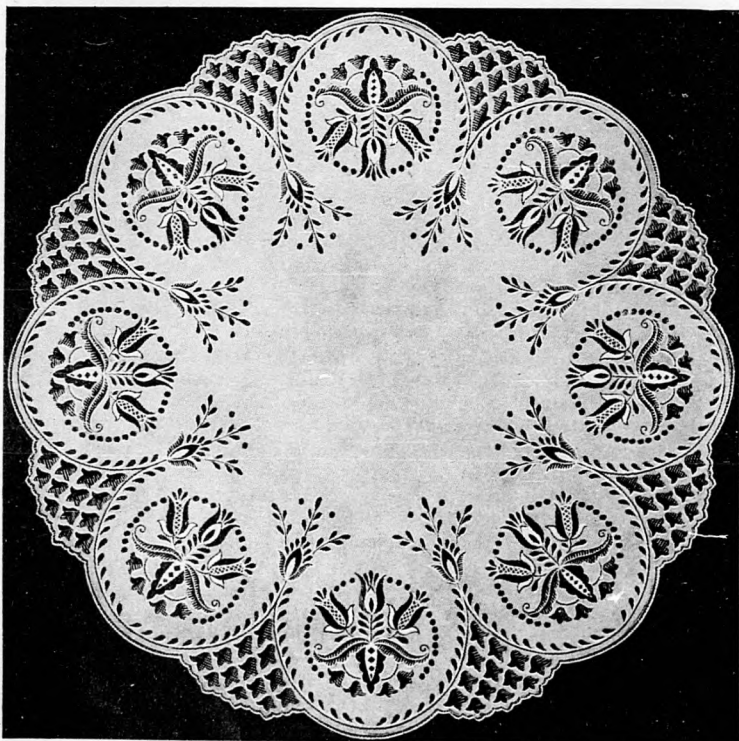
— Nem fél, asszonyom, kérdeztem, hogy ez a hánásmód bosszuért kiált?!...

— Megölhet a főhadnagy úr, a fejemet veheti, kánpadra vonszolhat, — de a gyerekeket nem adom! Megvédem utolsó csepp véremig!!

A jó asszony kivette a lányt a patikából, az utcára sem engedte ki, úgy őrizte otthon, mint egy sárkány... Én meg betege lettem a dolognak... Egy tisztársam megírta Belgrádba az apámnak... Egy szép napon megérkezett ezer veszély között egy teherszállító vonattal az édesapám... Elmondtam a dolgot neki is... Az öreg dühösen csapta össze a tenyerét:

— Minek ád az Isten hatalmat, ha észet nem ád hozzá?! Az egész város a kezetek közt van és megijedtek egy óbégató vénasszonytól!! Ha megszálltátok a várost, — hát szálljátok meg külön azt a házacska is, ahol az a szép kislány lakik! Ezennel kihirdetjük az ostromállapotot!

Az öreg megfuyatta velem a riadót... Délután már katonakordon zárta körül imádoztam fo-

Magyaros mintájú milió. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában, Budapest, VI., Teréz-körút 6

lyondáros hajlékát... Aztán e harcos fedezet mellett beléptünk apámmal együtt...

Az öregúr az asszony elé állott... Elszántan, ahogy csak egy apa képes, aki a fia boldogságáért küzd.

— Asszonyom, a szerelem magyarul: szerétlek, — németül: Liebe, szerbül: ? A neve minden nyelven más, — de az érzés ugyanaz... Mindenütt ugyanaz, akár magyar, akár német, akár szerb kebelben dobban... Az anya is anya, akár magyar, akár német, akár szerb... Az apa is apa... Mindenik a gyermeke boldogságát akarja... Én becsületes ember vagyok Szerbiában, — tehát itt is az vagyok... Most nem az ellenség áll maga előtt, asszonyom, hanem egy apa áll szemben egy anyával... Azért szelíden kérem, adja ide a lányát szépszerével, önként... Mert ha nem adja, akkor bevagonirozzuk és visszük!!!!... A jó asszony sápadtan állott, elfulladt torokkal és tanácstalanul, riadtan tekintett körül... Rémult tekintete az ablakokra tévedt, amelyek hajnalcskás párkányzatán vigyorgó egyensapkás ábrázatok figyeltek... Örmestertől lefelé sóvárogva lesték, hogy melyiküknek jut az a hálás feladat, hogy a sápadt, szép patikusasszonyt a várakozó autóbá emeljék... Aztán az állomás felé röptétek, hogy egyéb hadifölszereléssel együtt Belgrádba szállítsák...

Nohát így volt ez, kedves hugomasszony!... Én elmondhatom, hogy erőszakkal vívtam ki a boldogságomat és valósággal harcaltam érte! Mikor a háború után leszereltem, Újvidékre költöztem... Szegény mamának később én lettem a legkedvesebb veje, engem szeretett legjobban!...

Ime három történet, amelynek mindenikéből azt a következtetést vonhatjuk le, — hogy a férfit ki kell dobni, hogy megmaradjon! Ha kiteszük a szűrét, — bekéredzkezik az első ajtórésein...

Nem csoda, ha Lona asszony elhatározta, hogy lesz, ami lesz, ő is kipróbálja ezt a receptet!

Mindjárt hazaérkezése után Edit ragyogó arccal fogadta:

— Csakhogy hazaérkezettél! Már alig vártalak, anyus! Laci eljön, hogy megkérje tőled a kezemet...

A mama képe savanyúra fordult.

— Ojjé! Jól nézünk ki! Megint egy adag komoly szándék!

— Ilyen blazirt vagy? Egy cseppet sem örülsz?...

— No hallod! Ez már a negyedik... Hozzászokhattam...

— Oh, ez más... Ez egy igazi szerelem...

— Fiacskám, minden legújabb szerelem igazi... Hogy valóban igazi-e egy szerelem, az csak tíz év múlva dölhet el...

Edit csak ámult és nem tudta mire vélni az anyai tüskéket. De még inkább elcsodálkozott, mikor a tüskék az öntelten mosolygó kérőbe fűrődtek... A fiatalok előtt elsötétült a világ, csak az ösök olajnyomatai mosolyogtak le biztatóan kereteikből...

Lona asszony maga sem tudta miként, hogyan, de kimondta mégis a varázsigt.

— Kerülje el, kérem, a lányomat és a házunkat, mert ebből a házasságból úgysem lesz semmi...

— Hogy mondhat ilyent a nagyságos asszony, mikor én akarom és Edit is akarja?...

— És a mélyen tisztelt édesapja, — ő is akarja?...

— Ó... ő... nem...

— Na látja, kérem... Ez az... Olyan házasság, amit a szülő ellenéz, úgysem ér semmit... Majd talál Edit hozzávaló szerény fiút, aki elvelheti és ön is vegyen el magához méltót...

A fiú kétségbeesésében szabadságot kért és hazautazott a birtokra az édesapjához. Az öregúr szörnyen örült, mert máskor nehéz őt ideláncolni... Nagyon hozzákapott a városhoz...

No de nem sok köszönet volt a látogatásban... Búnak eresztett fejjel járt, lehorgasztott orral. Végre is ráförmedt az öregúr:

— No, mi baj, a teremburáját? Megint az a lány? Meg akarnak fogni, mi?

Mondtam már, hagyj föl véle, nem közénk való az a koldusnépség!...

Laci búsan legyintett.

— Hagyja el, apám... Nem olyan nagyon kapkodnak a fia után, mint gondolja... Sőt...

Az apa nagyot nézett.

— Sőt?... Mi az, hogy sőt? Tán nem kellesz nekik?!

— Ugylátszik!...

— Talán bizony kosarat kapnál, ha megkérdenéd?...

— Úgy, ahogy mondja... Már meg is kaptam...

— Te! Leventey László... A Leventey Kázmér egyetlen fia!

— Én személyesen... Akkora kosarat, hogy alig fértem ki vele az ajtón...

— Tyühh, a mindenségít ennek a világnak!... Ezt meg merték tenni veled! Az én fiammal! Hát idehallgass! Felutazunk Pestre! Szembe akárok nézni azzal az asszonnyal... De magammal viszem a hatlötvetű pisztolyomat! Aztán mondják az „én” szemembe, hogy nem kellesz nekik! Adjanak „nekem” kosarat! Nekem, Leventey Kázmérnak! Olyan vérengzést még nem látott a világ... Családirtság lesz, kijelentem... Pozdorjává lövöm valamennyiüket! Kő kövön nem marad abban a házban!...

A látogatás ténylegesen megtörtént, de talán mondanom sem kell, hogy a vérengzés elmaradt. Nem került rá a sor... Olyan barátságos vacsorába fulladt, melynek a végén a szerelmesek önfelédten a pámlag sarkába húzódtak. Az öreg Leventey meg negyedóránként forró kézesókot nyomott kedves nászasszonyának még mindig szép, hófehér kezére, miközben a tokaji bor hatása alatt a saját házasságáról mesélgetett, mely hasonló alakokon épült fel... Hiába, némely családban hagyományos ez a makacs ellenkezés!

Lona asszony boldogan tért nyugovóra. Lám, lám! Mégis csak jó néha a multha menekülni! Régi hagyományokba! Elindulni rég elporladt, ködbeveszett ősanák nyomain!... A kosár visszakerült — telve nászliliomokkal és mirtuszbugyókkal és esküvői csokor lesz belőle!...

Mert a nők mimikri természetük és alkalmasak a legképtelenebb átalakulásokra! Megváltoznak kor, divat és a férfiak izlése szerint... Más volt a lovagkor ellenségtűző várrasszonya, a rokoko kacéran ingerlő nője, a biedermeier romantikus Mimije... És más a mai élet dolgozó, kenyérekész leánya, diszkoszvető sportladyje és unatkozó, bridzselő asszonya...

A férfi azonban egyben mindig ugyanaz marad...

Nem gerjeszt benne túlságos áhítatot az a nő, aki két kézzel kap utána és önként az ölébe pottyán... Csak azért a nőt küzdenek teljes gözzel, akit nem képesek könnyűszerrel elérni...

Mert a férfi mindig ugyanaz volt, lesz és marad. Hajdan is... meg most is...

GEDEON

IRTA: K. LÁNYI PIROSKA

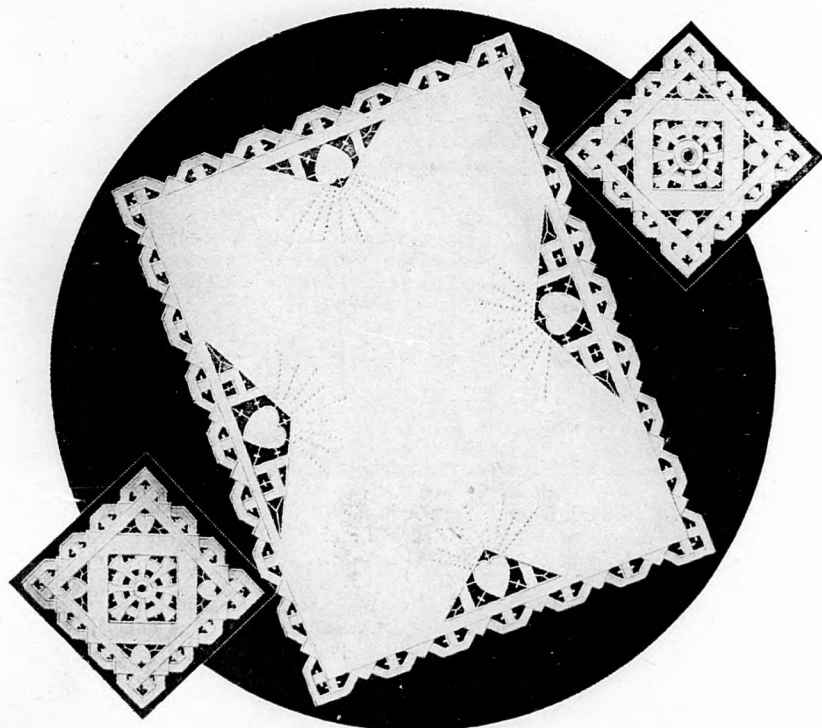
Azt mondják, hogy az alma nem gurul messze a fájától. No és mégis megtörténhetett, hogy a derék, becsületes, jellemes, nyárspolgári erkölcsű Jánosik családban akadt egy Gedeon. Hogy milyen volt ez a Gedeon? Hát pontosan az ellenkezője annak, amilyenné a Jánosik-mamák ember emlékezete, illetve a család vagy még helyesebben a nagynénik emlékezete óta nevelték a Jánosik-fiakat. Ő az, akiről mindig lepattant minden, akinek nem volt egy mozdulata, nem volt egy lélekzete, ami ne okozott volna valahol valakinek kellemetlenséget. Ő az, akiről már számtalanszor levették a kezüket, de kénytelenek voltak ismét visszatenni, mert különben ez a Gedeon még képes lett volna... No, azért nem kell megijedni! Nem öngyilkosságtól kellett félni ökelmét... Sokkal jobban szereti nagybecsű koponyáját, mintsem hogy beleeressen egy golyót. Pedig egyszer már azt hitték, hogy ilyesmire készül... Az történt ugyanis, hogy egyszer Gedeon alakítót a családban kölcsönként egy revolvert... Hát ezt aztán szívesen kölcsön is adták neki... állítólag ezen a revolverkölcsönzési alapon egyik szentimentálislelkű és türelmetlen természetű néni már érintkezésbe is lépett a virágkereskedővel, hogy miibe kerül egy legolcsóbbfajta, mégis mutatós koszorú fekete szalaggal, amely papírból van, de selyemnek néz ki és aranybúttal csak ezt a sokatmondó üdvözlét viseli magán: Isten veled, Gedeon!

Nos, ez az «Isten veled» kissé, hogy úgy mondjam korai volt, bár úgy értelme lett volna, hogy «Isten veled, revolver»... mert csak a revolvertől kellett érzékeny búcsút venni, Gedeontól nem. A revolver árán viszont Gedeon Bécsbe távozott. Ezek a bécsi kirándulások általában olyankor ismétlődtek meg, ha Gedeon számára itt Pesten már tűrhetetlen kezdett lenni a levegő, ami magyarul annyit jelent, hogy valami rossz fát tett a tűzre. Annyi tapintat azonban volt benne, hogy mindig hagyott hátra a család valamelyik tagja számára egy cédulát, amelyen közölte, hogy most melyik ügyét lesz jó rendezni. Rendezték is, no nem Gedeon kedvéért, hanem a Jánosik család hírnevéért. A drága, patinás név jó csengéséért, a gyermekek jövőjéért... Egyszer hamis váltót kellett valódivá tenni, máskor ellopott arany cigarettatárcát kellett a testi-lelki jóbarát vitrinjébe visszavarázsolni... Előfordult az is, hogy hirtelenében másik vőlegényt kellett szerezni a leánynak, akinek a gazember házasságot ígért... egyszerűen változtatások és nem köznapiak voltak az ügyek.

Nade nincs az a megfeszített húr, amely el ne pattanna egyszer és nincs az a birka-türelem, amely el ne fogyna... Hát így történt Jánosikék esetében is. Egy szép napon összeült a családi tanács és megállapodtak abban, hogy ez nem megy így tovább. Gedeon egyik szegyenletes dolgot követi el a másik után... maholnap már nincs annyi

pénz és összeköttetés a családban, amely elég volna ahhoz, hogy elrejtésük alája a gazságait. Hiszen a legokosabb volna lecsukadni, igen ám... de erre gondolni sem lehet, mert itt nemcsak Gedeonról van szó, hanem a családról... a névről... a növekedésben levő Jánosik-csemetékről... a ma-holnap eladódva serdülő leányokról. Az ő jövőjük, az ő sorsuk forog kockán, amikor Gedeonról döntenek. Nincs tehát más hátra... el kell távolítani Gedeont... Össze kell adni a pénzt és kiküldeni valahová... Deportálni... Elvégre ha Napoleon lehetett... akkor egy Gedeonnal sem esik meg valami égbekiáltó igazságtalanság.

Az ötlet mindenkinek tetszett... annyira, hogy még a fukarságáról híres Jánosik Gáspár is előkotorászt a pénztárcáját... Hamarosan egybegyült a szükséges összeg és Gedeon kiküldték Berlinbe... Három hónapig nem tudtak róla... A család fellélegzett... Az összes önbizalmak, családi büszkeségek helyreálltak... Jánosik Ferdinánd megint adta a bankot a minisztériumi számosztályban... Özveggy Jánosik Marcellné, született Hogyhíviák Franciska ismét örökig mert beszélni férje nemes elődeiről... de korai volt még az öröm, korai a fellélegzés... egy szép napon Gedeon betoppant. Egy birodalmi német nevelőnő vőlegényként érkezett haza... mint utólag a zokogó nevelőnő elbeszéléséből kiderült, Berlinben mint gróf Jánosik Gedeon szerepelt és mivelhogy pillanatnyi pénzzavarral küzdött, három hónap alatt elverte az ötvenéves nevelőkisasszony húsz évi megspórolt pénzét... Persze, az lett a vége, hogy megint ki kellett nyitni a pénztárcákat... Rogogós bankokkal kellett letörölni a nevelőnő szemét és újabb ropegós bankokkal és egy kitűnő állással rávenni őt arra, hogy ne tegyen feljelentést... Gedeon tehát megint Pesten volt. Két napig betegen feküdt a lakásán... harmadik napon sikerült elszédítenie a lakásadónójét... A szédítés eredményeképpen még aznap délután új nyakkendőt vásárolt és haboskávét ivott a Belvárosiban... Következtek az ismert dolgok... A vége persze megint az, hogy összeül a családi tanács és Gedeont ismét deportálják. Ezúttal Párizsba küldik... majd két év múlva Madridba... Innen csak egy év múlva tér vissza... egy feleséggel és két újszülött babával... ikrek szegénykék és állítólag törvényesen viselik a Jánosik nevet... — Szentséges Uristen... eddig egy Gedeon volt, most egyszerre három! — jajdulnak fel a nagybácsik és mint-hogy ismét a család hírneve forog kockán, elhatározták, hogy valahogy kézen-közön felneveltetik... embert faragnak az apró Gedeonokból... — Igen... megteszünk értük mindent, de teljesen el fogjuk őket zárni az apjuktól... — jelentette ki Ferdinánd és további javaslatot tett a gyermekek olcsó és célszerű neveltetését illetően. Jánosik Olivér, az újságíró, aki eddig meglegedett azzal, hogy a Gedeon-botrányok sajtóját leintette, most egyszerre aktív szerepet vállalt és javasolta, hogy lendületes cikkben fogja méltatni a család gyönyörű gesztusát, amelyet a két szerencsétlen apróság nevelését vállalta. Az ötlet természetesen tetszett és

Templomi terítőkésék angol madeira himzéssel. Leírás kézimunkarovatunkban.

Olivér hirtelen nagyranőtt az összes szemekben... Mire azonban a cikk kefelevonaton megjelent, kiderült... nos csak az, hogy a kicsik nem is Gedeon gyerekei, csak zsarolási manőver volt az egész... Gedeon nyilván azoktól a pesti koldusszönyöktől vette az üzleti trükköt, akik nagyobb szánalomkeltés céljából gyerekekkel a karjukon koldulnak.

Olivér lendületes cikke a papirkosárba került és ez egyszer senkisé meg haragudott, hogy becsapta őket Gedeon... Most kivételesen szívesen adakoztak újabb kéjutazására... Ezúttal Bolíviáról volt szó. Három napi beható geográfiai tanulmány alapján süttötték ki ezt az országot. Sokáig folyt a vita Brazília és Bolívia körül, végre is Jánosik Kálmán, a földrajztanár döntött.

— Bolíviát nem mindenki bírja...

— Rendben van... sürgősen megszerezni az útlevelet, bolíviai vízum... Minden napért kár, amit még itt tölt ez a pernahajder... Különben is sietni kell, mert Ferdinánd lánya a «Piros székfü»-bálon megismerkedett a volt miniszter fiával... a fiú persze fűlig szerelmes, de a család szörnyen rátart... hetediziglen kutatni ki mindent... Hát egy szónak is száz a vége, Gedeont útra kell tenni.

Három hét múlva az egész család szemeláttára vonatra is ült Gedeon. Nincs olyan jó rokon, olyan erbtanti, olyan amerikai nagybácsi, akit ilyen számosan kísérszolgálnak ki... Mert hiába, Gedeonnal úgy van, hogy csak akkor hiszik, hogy elment, ha a vonat szemük láttára gurul ki vele a pályaudvarról... és még akkor sem lehetnek biztosak a dolgukban... mert amióta megtette, hogy a Keletin beszállt és Kelenföldön kiszállt és rohant az IBUSZ-hoz, visszaadta a jegyét és teli zsebbel beült a dunakorzói kávéházba... azóta semmi sem biztos, ami kapcsolatban van Gedeonnal... Most már úgy segítenek magukon, hogy Kelenföldig kíséri valaki, sőt a bolíviai utat annyira előkészítették, hogy külön tiszteletdíjat ajánlottak fel a vonatkísérő detektívnek, ha szemmel tartja féltett családtagjukat... Tehát Gedeon elmondhatta, hogy úgy utazik, akár a walesi herceg: külön detektív vigyáz rá.

Hála a gondos előkészítésnek, ezúttal nem is volt semmi baj... Pontos jelentést kaptak arról, hogy Gedeon elhagyta a határt és hamburgi megbízottjuk sürgönyben adta le az örömhírt, hogy Gedeon immár az Óceán hajjai fölött folytatja útját.

Általános az öröm, amely csak fokozódik akkor, amikor mindenki ámulatára három hónap múlva levél érkezik Gedeontól. Nem olyan akármilyen levél... hanem merített papíros... arany monogram... és a boríték hátán «Direttore»... A levél pedig egyenesen szívzaggató.

«Kedves jó Rokonom... mélyen tisztelt Nénéim, Bátyáim... Unokanővéreim és Fivéreim!

Távol hazámtól, távol kedves körötektől meghatottan gondolok rátok. Csak most látom tisztán, hogy kik is vagytok ti és mi mindent tetettek értetek. Bevallom, mélyesen szegyenlem magamat, ha arra gondolok, hogy eddig nem voltam méltó jószágokra és rút hálátlanossággal fizettem önfeláldozástokért. De ez elmúlt, kedves jó rokonom... új életet kezdtem... és amint látjátok, a Gondviselés velem van... Éjjeli szórakozóhelyet nyitottam... én vagyok a Direktor... Jól megy a srom és azt hiszem, ha továbbra is velem lesz a szerencse, rövidesen én fogom küldhetni a hozományt a kisleányoknak... Addig is mélyes hálával és szeretettel öllelek mindnyájatokat:

Szerető öcsétek, illetve bátyátok: Gedeon.»

— Hát mit szölköztek ehhez? — kérdi Ferdinánd, amikor leteszi a levelet.

— Hát... hát mit szölsz te hozzá, keves Ferdinándunk? — kérdik óvatosan a többiek.

— Hát... hát én... megmondom őszintén, hogy kicsit... kicsit meg vagyok hatva... Ebből a levélből megbánás csendül ki... Hiába, a honvágy nagy hatalom... A szenvedés, a vágyakozás sok embert megtérített már... Hát persze, azt mondanom sem kell, hogy a magam részéről én nem reflektálok arra, hogy Gedeon adjon hozományt a Klárikámnak... de hát a jóakarát mindenestre már valami...

— Úgy van... úgy van! — helyeselnek a többiek és valamennyi szíve mélyén egy kis melegség fakad a számozott Gedeon után... El is határozzák, hogy írnak neki közös levelet. Azért közöset, mert az olcsóbb... Ferdinánd fogalmazza meg és a többiek csak aláírják. Újabb három hónap múlva itt a válasz... Most már azt írja Gedeon, hogy az éjjeli szórakozóhely mellé aranybányát is vásárolt... és minden jel arra mutat, hogy rövidesen aranyércre bukkannak... Különben, ami szintén említésreméltó körülmény... ezen a levélen már vezérigazgató jelzés állott...

— Jánosik Gedeon vezérigazgató... Hm, nem is rossz, a végén ez a semmirekellő még jobbra viszi, mint mi valamennyien! — sóhajtott fel keserűen Jánosik Bertalan biztosítási ügynök, akinek minden álma csak odáig terjedt, hogy egyszer saját íróasztala lehessen benn az irodában és ne kelljen biztosításokkal házalnia.

Nem érdekel téged...

Nem érdekel téged,
Hogy annyi év után
Mi lehet most velem?
Nem érdekel téged
Annyira csak csupán,
Mint falevél sorsa,
Suhanó életem?...

Nem érdekel téged,
Győztek-e az évek
Rajtam, vagy én rajtuk,
Adtak-e, vagy kértek,
S telt volt-e a karjuk,
Üres volt-e karjuk?...

Nem érdekel téged,
Hogy sírok-e néha,
S hogy mély-e, vagy léha
Csendes nevetésem,
S a nekem idegen,
Nagy titkokat értem,
Vannak-e még álmok,
Tudok-e még hinni,
Vagy semmit sem várok?...

Nem érdekel téged,
Hogy annyi év után
Mi lehet most velem?...
Nem érdekel téged
Annyira csak csupán,
Mint falevél sorsa,
Suhanó életem?...

Korompay Viola

— Hát igen... ilyen az élet! Ma tisztességes ember nem boldogul... — hagyta rá a többiek és Gedeon... a család szégyene a távolból elérte azt, hogy kézenkőzőn irigység tárgya lett.

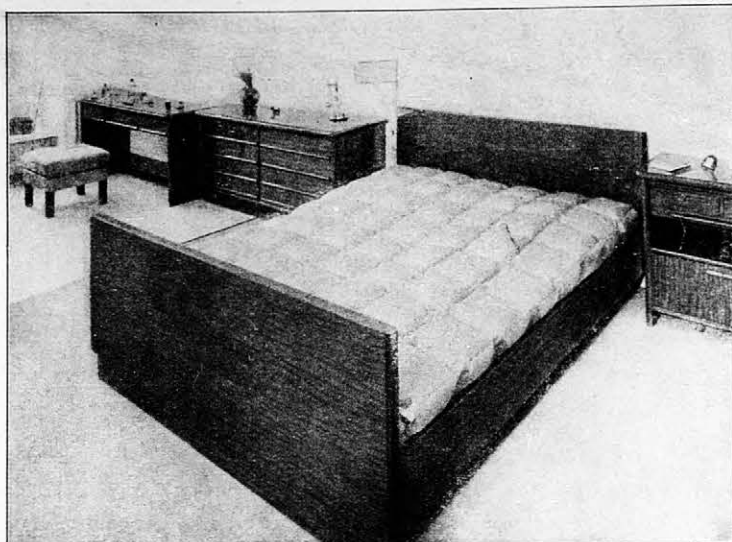
Egy év leforgása alatt már odáig dagadt Gedeon nimbusza, hogy Ferdinánd úgy a sorok között, a miniszter fia előtt, úgy hanyagul említést tett Kláríka Gedeon bácsijáról, aki aranybánya és színház-tulajdonos Bolíviában... A miniszter-csémete szemmel láthatólag fel is figyelte az aranybánya szóra és arra gondolt, hogy este feltétlenül el fogja mondani kegyelmes apjának. A kegyelmes papa ugyanis nem nézte valami jószemmel a Kláríka-ügyet és ismételtelen kijelentette, hogy nem vágyakozik rokonságba keveredni a Jánosik-családdal.

— Nem mondom, ha még gazdag volna az a leány... de se előkelő származás, se pénz!... Igaz, hogy a lány nem csúnya, de Istenem, nem feltétlenül szűkséges, hogy az ember minden csinos lányt feleségül vegyen! — mondta nem egyszer és az engedelmességre nevelt fiú csak igen gyengén és háttározatlanul mert elmentmondani. Ez a Gedeon bácsi kilitás azonban egész jól jött neki... tudta előre, hogy gazdag aranybányatulajdonosoknál nem igen szokta apja a nemesi származást keresni.

Jól is számított. A kegyelmes úr az újságját letette a fia könyved megjegyzésére, hogy Kláríkanak van egy nagybátyja Bolíviában... dúsgazdag aranybányatulajdonos... A «dús»-t ő tette ugyan hozzá, a gazdagot azonban Jánosik Ferdinánd, tehát ezúttal a hazugság kivételesen nem Gedeon lelkét terhelte.

— Micsoda aranybányatulajdonos? Hm... tulajdonos... aztán milyen rokonságban van Kláríkával?

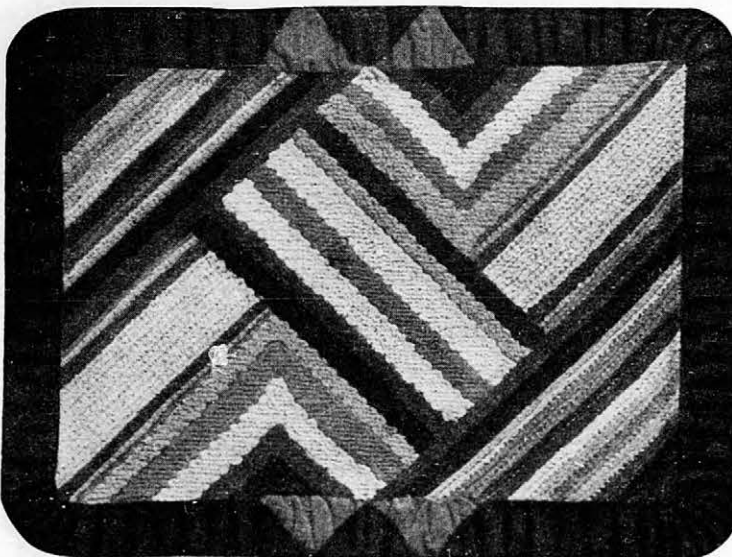
— A nagybátyja... édes nagybátyja... azaz a Gedeon apja és Kláríka apja test-

M o d e r n h á l l ó b e r e n d e z é s

vérek voltak... Tudniillik Gedeon korán elvesztette a szüleit... A maga emberségéből lett valami... — tette még hozzá. Ezt frissiben hallotta Ferdinándtól... Mert ilyen önzetlen és nemes volt Ferdinánd, letagadta, hogy az ő vállakon emelkedett Gedeon... egyszerűen lemondott a hálról és dicsőségről... Most már csak Gedeon nimbuszát akarta emelni... és ez sikerült is. A kegyelmes papa agyában kirajzolódott a bolíviai dúsgazdag bácsi kecsegtető képe... Almatlan éjszakáin mérleget látott maga előtt. Az egyik serpenyőben Gedeon aranyrúdjai, a másikban saját szorongató adósságai, amelyekről még a felesége sem tud... Egyszóval... a Kláríka-ügy kezdett jó mederbe terelődni... Bár a kegyelmes fiú még mindig kissé tartózkodóan viselkedett... Néhány bókón kívül még mindig nem jegyezhetett fel érdemlegesebbet Kláríka a naplójába. Pedig már az egész Jánosik-család meglehetősen ideges volt... a zsúrok, vacsorák sokba kerültek... az ismerősök is nagyon sokat kérdezősködtek, hogy így meg úgy, mi lesz? Megtörtént-e már a megkérés?... Mikor lesz az eljegyzés?... Meg más efféle... És nem tudták rá mit felelni... Nem is tehettek mást, mint Kláríkat doppingolták:

— Csak ügyesen, Kláríka... húzd ki már belőle azt a vallomást... Még egy utolsó estélyt rendezünk az idén, Kláríkam... ha most nem fog színtvallani, nem tudom, mi lesz... akkor ők lemennek a birtokra... tehát csak ügyeskedni! — mondta a mama túlradó anyai aggodalommal... és Kláríka csak sóhajtott... arra gondolt, hogy de nehéz leannyak lenni...

Modern mintájú kelinpárna. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában, Budapest, VI., Teréz-körút 6.

és titokban kérte a jó Istent, hogy küldjön valami csodát, amely nyilatkozatra bírná a néma ifjút...

És a csoda megérkezett... Kláríka még nem tudott róla, pedig már nem volt messze... Ott ült a Ferenc József-téren egy padon és a Lánc-híd oroszlánját, meg a Széchenyi-szobor Neptun-istenét nézte enyhe melankoliával. Nem volt azonban az egyedüli, aki ezt bámulta... Hármán voltak... Barmann Félix «bankár», Kronidesz Achill asztrológus és grafológus és Jánosik Gedeon aranybányatulajdonos és színház-direktor... egyébként az a «csoda», amelyet Kláríka vár.

Erre a padra nem véletlenül, hanem úgy kerültek össze, hogy mind a hárman a főkapitányság szép barokk épületéből léptek az utcára. Gyalog léptek ki, de autón gördültek be oda... igaz, hogy nem Rolls-Royceon, de még Baillán sem, hanem a rendőrség nagy fekete tolencautóján... Ők ugyan a legolcsóbb utazási módon, tolenc-útlevelel érkeztek szép fővárosunkba. A «bankár» Monte Carlóból, a grafológus Nápolyból... ahol különben az is kiderült róla, hogy a Kronideszből csak a Kron és az igaz és az Achillt születése helyén... a Síp-utca tájékán... Adófnak ejtik ki... de ez nem sokat számít... amint-hogy az sem számít, hogy valami érdekes véletlen folytán Gedeon útlevelebe megint belecsúszott az a gróf...

Dehát ezeken az apróságokon már szerencsésen túlestek. Leülték a leulnivalókat. A mai ebédet már megtagadta fölük a hatóság és most itt ülnek... Esti hat óra és még nem ebédelték... Miközben az oroszlánt nézik, mind a hárman azon törik a fejüket, hogy miképpen juthatnának pénzhez... Gedeon ugyan nem is meq ilyen messzire gondolataiban... Ő világéletében logikus gondolkodású ember volt és mint ilyen tudta, hogy csak fokról-

fokra szabad előrehaladni... Meg aztán azt is tudta, hogy az ő «forsz»-a a megjelenés... tehát először erről kell gondoskodni... Igen ám, de hogyan? Amikor rongyos a nadrágja, rojtos a kabátja... inge egyáltalán nincs is, hogy gallérról, meg nyakkendőről ne is beszéljünk... Még az a szerencsése, hogy arcát reggel a taloncházban megborotvtálták... Igaz, hogy a haját is lenyírták... de hát, mondjuk Bolíviában ez így divat. De hát mit ér a csinos, borotvált arc, ha ruha nincs? Oldalt néz, végigméri szomszédját:

— Nini... hiszen ez a «bankár» egészen jó ruhát hord. A cipője is tűrhető és mintha éppen akkora lába volna, mint az övé... Kalapja, az nincs... Isten tudja, hol maradt... de az viszont az asztrológusnak van... Jó nagy, művészkalap... olyan érdekes külföldi formája van... Éppen neki való volna... Jánosikéknál pontosan így képzelik el a gazdag bolíviai aranybányatulajdonost... Megszóla!

— Kolléga úr! Volna egy jó tippem... elmegyek a familiámhoz és szerzek tőlük pénzt... Igen finom, gazdag népek... boldogok lesznek, ha meglátnak... mert tetszik tudni, holtnak hittek már... és most örömkömben azt se tudják majd, mit csinálnak velem... Csak hogy egy kis baj van... mint mondom, igen finom emberek és nem állíthatok be ilyen öltözetben hozzájuk... azt gondoltam hát... — és előadta, hogy mit gondolt... Azok ketten persze mást gondoltak... de a vége mégis csak azt lett, hogy mind a hárman egyet gondoltak, ami azt jelentette, hogy egy kapuval sötétjében, a lépcső alá bujva... megtörtént a ruhacsere...

★
Nagy volt az izgalom Jánosik Ferdinándéknál. A nagy estély napja... azaz nem is annyira estély, mint inkább garűen-party... Kerti ünnepély... Igaz, hogy kert nélkül, mert kert helyett csak erkélyük van és az se nagy... A kertre viszont igen szép a kilátás... már tudniillik a grófi palota kertjére... Sűrögnek-forognak, készülődnek... Diszítik, őrítik a lakást... hatalmas buffét rendeznek az ebédlő közepén... Ferdinánd valódi havannákat tesz az asztalra, mert minden remény megvan arra, hogy a kegyelmes is eljön... Klárrika olyan izgatott, hogy brótot ad be neki a mama... Szegény kisleány, még mindig a csodát várja... és a csoda elindul... csak kissé sokáig tart, mire odaérkezik, mert villamosra nincs pénze és gyalog vág neki a városnak... Pechjére rossz irányba megy, ő persze szegény nem tudhatja, hogy míg ő Bolíviában aranybányát igaz-

gatott, Ferdinándék átköltöztek a sötét Ferencvárosból az Olasz-fasorba... Hát így bizony volt szegény Gedeonnak gyalogolnivalója... Nade talán a Mindentható is úgy akarta, hogy akkor érkezék meg, amikor már együtt a vendégcsereg... Becsönget... Előveszi bolíviai névjegyét... Ez az egyetlen emléke Bolíviából... Ugy őrzi, mint valami drága kincset... A rendőrségi cellában a cipőtálpába rejtette, nehogy elveszék tőle... Most milyen jó, hogy itt van... nélküle talán be se merne csöngetni... A szobaleány ajtót nyit... átveszi a névjegyét...

Gedeon de Jánosik
Direktor General

Egy pillanatnyi várakozás... aztán nyílik az ajtó... Ferdinánd impozáns alakja jelenik meg:

— Gedeon... kedves Gedeon... Hát megjöttél? Ejnye be kedves... És éppen ma...

— Hát kérek... már nem bírtam a honvágyammal... meg aztán megtudtam, hogy szükség lehet rám... tudod, a Klárrika-ügyben... ügye, Klárrikáról van szó...?

— De Gedeon... hát tényleg... gyere be kérek... bemutatlak a kegyelmes úrnak... nem árt, ha a sorok között beadod neki a bányáidat...

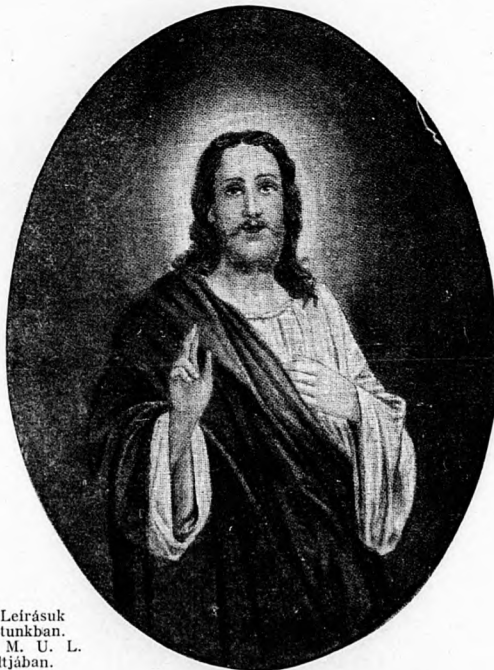
— Bíz csak rám, kedves Ferdinánd... bízd csak rám... ejnye, de most jut az eszembe, hogy a pénztárcámat a Dunapalotában hagytam... Megengeded, kérek, hogy telefonáljak? Tudod, hozzá vagyok szokva, hogy a titkáromnál van a pénz... nálunk, Bolíviában nem ajánlatos pénzt hordani magunkkal... Ide meg a saját autómom jöttem... Rossz érzés így pénz nélkül lenni... Hol a telefon?

— Telefon... most akarom bevezettetni, Gedeonkám... azaz Gida... de kérek... ha nem sértelek meg... talán egy kis aprópénzzel elláthatlak! — mondja Ferdinánd és már bele is nyul a pénztárcájába...

Gedeon meg se számolja... olvasatlanul gyűri zsebre és már mennek is be ketten: Ferdinánd, a család feje... a köztisztelőben álló Jánosik Ferdinánd és Gedeon, a család szegénye.

— Kegyelmes uram... hölgyeim és uraim... kedves rokonaink... engedjék meg, hogy bemutassam önöknek... nektek... rég nem látott kedves rokonunkat: Jánosik Gedeont, a bolíviai izé... Aranymevek vezérigazgatóját...

— Gedeon... Gedeon bácsi... kedves Gedeon bácsi! — sikolt fel Klárrika... aki elsőnek ismeri fel a csodát, amelyért imádkozott. Kitarja két gömbölyű kariát és a

Gobelin-képek. Leírásuk
kézimunkarovatunkban.
Beszerezhetők a M. U. L.
Kézimunkaboltjában.

nyakába borul Gedeonnak, akinek nevét pár évvel ezelőtt még kiejteni se merté.

— Ej, be szép kisleány lett belőled, Klárikám... Hát emlékszel még Gedeon bácsira?... Azt tudod, hogy vizlek magammal?... Az én leányom leszel, Klárikám... örökbe fogadlak... — mondja és a következő pillanatban már a kegyelmes úr mellett ül... Nyilatkozik a külpolitikai helyzetéről... Véleményt mond az ország pénzügyi politikájáról... Úgyesen kitudja, hogy a kegyelmes melyik tárcát viselte és rögtön igen éles hangon kezdi bírálni a tárca jelenlegi viselőjét... a kegyelmes... — aki különben csak két hétig volt miniszter —, helyesel... és szinte észrevétlenül tegezni kezdi Gedeont... Ferdinánd ezt két éven keresztül nem érte el... de most ez sem fáj olyan nagyon... A fontos csak az, hogy a kegyelmes szemmeláthatólag jól érzi magát... Melegen érdeklődik a bolíviai viszonyok iránt, különös tekintettel az aranybányákra... Gedeonból ömlik a szó... Most megkezdődik a tánc és mindenki ámulatára maga a kegyelmes kéri fel Klárikát... Csárdást táncol vele és a végén kezét csókoló táncosnőjének...

— Ugy... úgy, kegyelmes uram... csak udvaroljanak a kis hűgömnak... elviszem úgyis hamarosan... Hozzádom egy ültetvényes barátomhoz... milliárdos... és milyen szép fiú!... Klárikám, ha látnád, milyen hetye kis bajuszkója van és milyen villogó szeme... —

— De én nem megyek ám, Gedeon bácsi — és sokatmondóan simul hozzá újabb táncosához, aki történetesen a miniszter fia...

— Persze, hogy nem megy, Klárika, — szólal meg recsegő, parlamenti méretekhez szokott hangján a volt miniszter, — itt marad, még pedig, mint az én fiam felesége... mert ezennel van szerencsém megkérni fiam számára kedves leányod kezét, Ferdinánd barátom... — mondja és a következő pillanatban elcsattan az eljegyzési csók... Durrannak a pezsgősüvegek... s a gramofónra valaki bölcs előrelátással ráhelyezi Lohengrin nászindulóját...

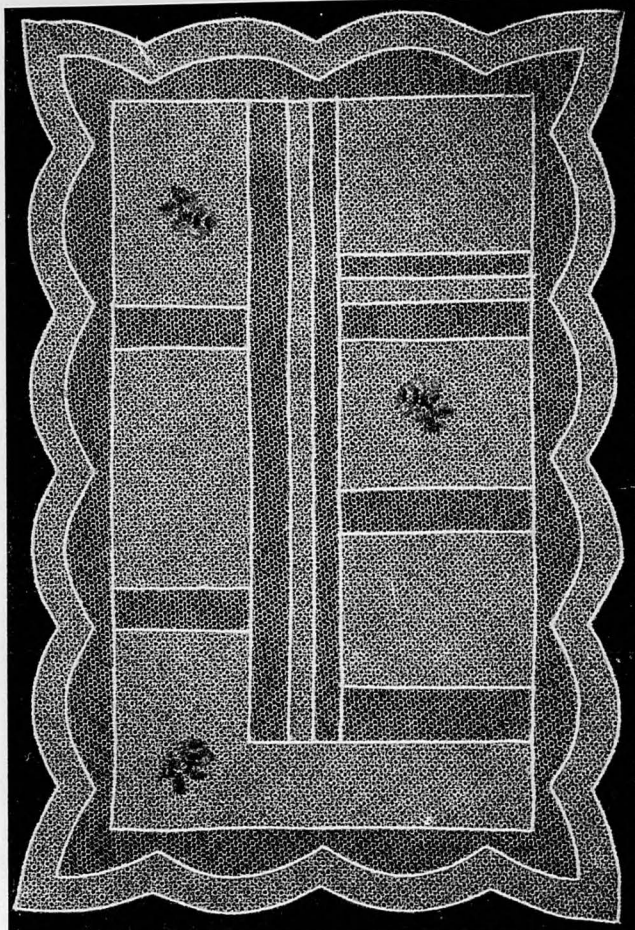
★ Felejthetetlenül szép, boldog éjszaka következik. Mindenki mulat, mindenki iszik, duhajkodik, az ifjú jegyespár tiszteletére. A forgatagban eltűnik Gedeon... Mire Ferdinánd keresni kezdi, már nincs sehol.

— Angolosan távozott a méltóságos úr! — mondja a szobaleány annak a kétpengősnek hatása alatt, amelyet Gedeon a Ferdinánd pénzéből markába nyomott... — És... és néhány sort hagyott a nagyságos úr számára! Tölem kért levélpapírt... Itt akarta megírni, de azt hiszem, jól tettem, hogy betessékelttem a nagyságos úr szobájába... Szerencsére rajta volt az íróasztalon a kulcs... meg is találta a méltóságos úr a levélpapírt... — Hol van a levél... mutassa! — mondja Ferdinánd rosszat sejtve. Idegesen tépi fel a borítékot:

«Kedves Ferdinánd!
Miatán teljesítettem kedves rokon kötelességemet és összehoztam a szerelmespárt, úgy érzem nincs tovább keresnivalóm úri házatokban... mert bevallom, ma is az a semmirekellő gazember vagyok, aki mindig voltam. Az aranybányákból csak az volt az igaz, hogy udvaroltam egy aranybányatulajdonos özvegyének és minden reményem megvolt arra, hogy feleségül jön hozzám... de közben, mint munkanélkülit, hazatoloncoltak... Vis maior... Nem tehetek róla... Köszönöm a kölcsönadott pénzt, ha mégis sikerül feleségül vennem özvegyeségát, a bányatulajdonosnőt, rögtön vissza fogom adni hiánytalanul. Tudniillik megígérte a drága, hogy haladéktalanul Budapestre utazik... Nagyon szerelmes szegényke. Kegyelmes barátomnak pedig mondd, kérlek, hogy Londonból sürgőnyt kaptam és azonnal utaznom kellett, nem akartam búcsúzkodással zavarni a társaságot. Klárika igazán szép kisleány.

Csókol szerető öcséd: Gedeon... U. i. Ne vedd kérlek rossznéven, de pillanatnyi pénz-zavaromon úgy gondoltam enyhíteni, hogy magammal vittem ezüst cigarettatárcá-gyűjteményedből 5 (azaz öt) darabot és feleséged, a kedves Malvinka rubingyűrűjét, melynek — minthogy úgy gondolom, családi ereklye — zálogcéduláját holnap címredre feltétlenül megküldöm...»

Miközben Ferdinánd ezeket a lesújtó sorokat olvasta... a miniszter fia a félsötét kisszalonban éppen szerelmesen magához ölelte Klárit, újdonsült menyasszonyát: — O, de boldog vagyok, drágám... ha tudnád, mennyire féltém, hogy Bolíviát választod! — mondta és Klárika csak egy forró csókkal felelt, amely azt jelentette, hogy mindörökké lemond Bolíviáról...

Színes hímzéssel díszített tüllerítősce. Leírása kézimunkarovatunkban. Anyag beszerezhető a M.U.L. Kézimunkaboltjában, Teréz-körút 6

A HIT

*Az életből énnekem nem jutott csak álom...
Szabad mezők helyett guzsbaköfött járom...*

*Süket falak között hallgatom a csendet...
S messzi-tenger partján álmodón merengek...*

*Didergő fáradtan gázolom a sarat...
S aranyló homokban álmodom a nyarat...*

*Sziklákba körmölök mély szakadék fölött...
S álmodva bolyongok, kövér pálmák között...*

*Szintelenebb, szürkébb alig akad nalam...
S álombibor palást borítja a vállam...*

*Vérzik a homlokom... kihasad a szívem...
És arról álmodom: hogy mindenki hívem.*

Elgáncsol, megtipor gonoszak szándéka!

Titokzatos Isten: titkos ajándéka...

Szilas Frida

MESÉBELI KIRÁLYFI

HOLLYWOODI TÖRTÉNET

Káprázatos szépséggel, ragyogó ifjúsággal, rettenthetetlen bátorsággal, mérhetetlen kincsel ruhazza fel a tündérmese kedvenc királyfiát. De a valóság túlesz néha a mesén. Ha kedvérevaló királyfiat talál, azt nemcsak kiváló tulajdonságokkal ruhazza fel, hanem olyan pályát futtat be vele, amilyenről a tündérmese se álmodik.

Ilyen királyfi jelent meg húsz évvel ezelőtt s a sors azonnal odakommandírozta, ahol manapság Tündérország virul: a Csendes-óceán partjaira, Kaliforniába, annak is legvalószínűlenebb városába: Hollywoodba. Innen uralta a világot a tündérr királyfi, akit Rodolfo Valentinonak hívtak s aki — tüneményes pályafutás után — épp most tíz éve távozott az élők sorából.

*

A sors szerette Rodolfo Guglielmit, a koldusszegény nápolyi lazzaronit, mikor Amerikába vezényelte. De még sokkal jobban szerette, mikor idejében hívta el az élethől. Abban a percben, mikor a film — eddig csak néma, ezüst árnyék — megszólalt s első szavával száz meg száz karriert döntött romba. Ki tudja, hogyan állta volna meg helyét a „Világ Legszébb Férfija“, ez volt hivatalos film-neve a hangfelvétel előtt. Ki tudja, nem lenne-e ma koldus, mint oly sok ex-sztár, a néma-film hajdani sztárja.

Valentino film-tündér-király pályája azért tökéletes, mert egy perccel se élte túl önmagát.

*

A nők felfedezettje volt ő. Napi ötdolláros gázi mellett játszott egy film tömegjelenetében, mikor jönni kezdtek a női levelek. Valamennyi a barna fiatalember iránt érdeklődött, aki „balra a harmadik“, vagy „jobbra a második“, vagy „az ötödik sorban a hatodik“ ... Valentino, ki rövidesen első lett az elsők közt, ekkor még a statisztériában is mellékszereplő volt.

A tömeges érdeklődések azonban feléje irányították egy rendező figyelmét. Rodolfo ekkor alig beszélt még angolul. Nemrég érkezett egy Nápoly melletti falucsukából, ahol így szólt hozzá az apja, a falu vendéglőse: „Mars ki Amerikába, semánirevaló. Itt úgyse lesz belőled semmi.“ ... Az öreg Guglielmettinek legszebb álma volt, hogy fiából állatorvost neveljen. De Rodolfo nem tanult.

Gobelinpárna. Leírása kézimunkarovatunkban. Anyaga beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (VI., Teréz-körút 6)

Amerikában is folytatta ezt a kedvenc foglalkozását: a napon-ülést. De hamarosan felkopott az álla. Tányérmosó lett, majd vice-kertész a newyorki Central-Parkban s végül a kikötő felé sodródott. Ismét tányért mosott itt egy vendéglóban, mikor a kocsmá attrakciója, az ál-spanyol táncos megbetegedett. A kocsmáros kétségbe volt esve, Rodolfo azonban megvizsgáltta. „Adjon egy dézsa melegvizet, hogy kimosakodjam“, mondta, „s bizza rám a táncot.“

*

Ezen az estén kezdődött Rodolfo karrierje. Ő és partnernője: az ál-spanyol táncosnő másnap faképnél hagyták a kocsmát. Kiéhezve, lerongyolódva merültek fel félév múlva Los Angelesben, majd Hollywoodban. Mikor itt először emelték Rodolfo gázsiját heti öt dollárról tízre, feleségül vette partnernőjét: Jean Ackert.

*

Másfél évig éltek együtt alaposan meghazudtolva a naiv hitet, mely szerint a pénz boldogít. Rodolfo és Jean, akik vidáman nyomorogtak együtt, sehogyse bírták a százezereteket, melyek már első filmje után röpködtek Valentino felé ... A filmváros bálványa magára maradt hát húszszobás világlájában.

Új filmje számára ekkor egy szép fiatal nő tervezte a kosztümöket. A nőt Natasa Rambovának hívták és Valentino hamarosan beleszeretett. Egy holdas éjszakán, mikor a tengerparton autóztak, mikor összefogott a föld, a víz, az ég, hogy túltegyen a legszebb filmdekoráción, Rodolfo így szólt: „Legyen a feleségem.“ ... A szót tett követte. Az ifjú pár tovább száguldott. Meg se álltak az expressz-házasságok hazájáig, Mexiko államig. Itt az első anyakönyvvezetőnél összeesküdtek ... Filmszerű boldogságukban egészen megfeledeztek arról, hogy Rodolfo válóperre még nem fejeződött be. Sőt meg se kezdődött — volt felesége ügyvédje és az övé, sehogyse tudták meggezeyzni —, aminek következtében a boldog férjet házassága második napján bezállították a dutyiba. Napokig ült itt a „nők bálványa“ s közben tonnaszámba kapta a leveleket a világ minden tájáról. De melléállt a félelmetes kaliforniai Női Klub is és kierőszakolta, hogy Rodolfót szabadlábra helyezzeék. Egy év múlva feleségül vehette szíve választottját.

*

Natasa Rambóva kétségbeejtően féltékeny feleségnek, nagyszerű munkatársnak bizonyult. Tanította, olvastatta a műveletlen Rodolfot, megmagyarázta neki, mire költse horribilis jövedelmét ... s Rodolfo intelligens tanítványnak bizonyult. Mire elvált Natasától, övé volt a legszebb kaliforniai bronz-gyűjtemény s a legnagyobb kosztüm-gyűjtemény.

„Monsieur Beaucaire“ című rokokó-filmjéhez korabeli kosztümöket hozatott Franciaországból. Egyetlen brokát-rendingója árából újabb villát vásárolhatott volna.

De nemcsak műkincsekre költött. Túlradó olasz melegséggel segített mindenkin, aki hozzáfordult. Sőt olyanokon is, akik nem fordultak hozzá.

Egy-egy filmfelvétel közben oda-oda intette magához az egyik vagy másik statisztát: „Fej, vagy írás“, mondta neki, levegőbe dobva egy pénzdarabot. „Vigyázz, mert nagy a tét. Aki nyer, megkapja mindazt az aprópénzt, ami a másik zsebében van.“ Csodálatosképen Valentino mindig vesztett s az aprópénz, ami zsebében volt, sohasem volt száz dollárnál kevesebb.

Párizsban egyszer megállította autóját egy öreg virágárusnő előtt. „Csak rózsája van?” — mondta rosszalóan. „Na itt van, legyen szegfűje is”. Ezzel kivett gomblyukából egy fehér szegfűt, papirosba csavarta és a kosárba tette. A papiros egy ezerfrankos volt. Hollywoodban féltucat orosz emigráns-családot támogatott, de sesem a saját neve alatt. Azoknak, akiknek állást szerzett, nem volt szabad megtudniok, hogy ő szerezte. „Azt hinnék, reklámt csinálók magamnak” — mondta. Számos kollégájával ellentétben gyűlölte az ilyenfajta reklámt.

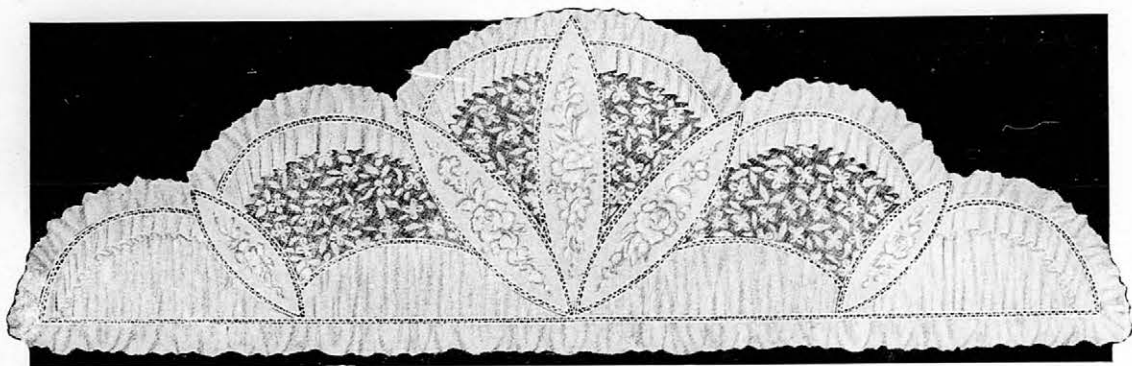
A film statisztikusai megvesztegethetetlen számolók. Pontosan tudják, hány mosolyt csal közönsége arcára

egy-egy kórikus, hány sóhaj röppen egy-egy filmszépesség körül... Ha ők megállapították, biztosan igaz, hogy mióta film perog, mióta mozi van, Valentino volt a legnépszerűbb színész. Mikor utolsó filmje, a „Seik fia” bemutatójára Newyorkba utazott, imádói ellopták emlékül kesztyűjét, kalapját, zsebkendőjét. De előfordult, hogy nyakáról lelopták a nyakkendőt, frakkjáról levágták a szárnyakat...

Különösképpen épp ekkor — sikere tetején — kezdett ellene sajtókampányt a Chicago Tribune nevű újság. „Puderpamacsnak” gúnyolja a nők hálványát. Ezt a sértést nem lehetett zsebrevágni tíz éve, mikor az Igazi Férfi oly divatos volt, hogy még a nők

is fűs ruhát öltöttek. Valentino elhatározta, hogy kimutatja foga fehérjét. Felcsap bokszbajnoknak. Trénerül a világbajnok Dempseyt szerződtette. De bokszolás közben egy napon összeesett. Az orvosok gyomorátfűródást konstataáltak. Megoperálták, de Rodolfo egy hét múlva meghalt.

Üvegkoporsójához ezrével járultak a nők s utolsó útjára kilenc nő kísérte talpig gyászban. Azonnali filmszerződést is reményében, mind a kilenc azt állította, hogy Rodolfo menyasszonya. Hagyatékában nem maradt más, mint egyetlen fehér autó, melyet Pola Negrire hagyott. A szép Pola egy év múlva ebben ment esküvőre az orosz Mdivani herceggel. *Bácskai Magda*

Díszgágyárna. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (Teréz-körút 6)

A „léghuzat”-ról ami van és — még sincsen

— Itt léghuzat van, — mondogatják állandóan az emberek, amivel minden «hexenschuss» (magyarra lefordíthatatlan!) iránti félelmüket juttatják kifejezésre. Ez a bizonyos «hexenschuss» pedig a legelfogadottabb formulája a fájdalmak szinte végtelen sorozatának, ami az embert akkor támadja meg, ha «léghuzat» van.

[gy van ez talán már a világ teremtése és a szél megszületése óta. Bizonyára, volt már «léghuzat» az őskorban is, amikor a barlanglakók kinyitották barlanglakásuk sziklaajtóját. De egyre jobban fokozódik a «léghuzat» a kultúra fejlődésével. A sok ablak, a forgatható ajtó, a szellőztető, az autó, mind-mind «léghuzat»-ot produkál. Hasonlóképpen a központi fűtéses helyiségek, a kultúra fejlődésével, egyidejűleg lett ellenállóbb képesség és érzékenyebb. A levegőben pár ezer méter magasra föl száll és leereszkedik a tenger mélységeibe, örült iramban száz és száz kilométer távolságban rázatja magát az országotakon, börtöncellákban alszik és jég hideg vízzel zuhanyozza le magát. És aztán — szakgatást kap a hátába, mert a szobájában, vagy a törzskávéházában ült és kinyitotta valaki az ajtót. (Olyanforma tünet ez, mint amikor az Afrika-utazó, aki hősiesszen elszenvedte az őserdő ezer veszedelmét, békés otthonában, az erkélyen szűnyogcsípést kap és ebbe belehal.)

A «léghuzat»-tól való félelem tulajdonképpen szárazföldi jelenség. Angliában például egyáltalán nem ismerik és a leg-

nagyobb lelki nyugalommal melengetik lábaikat a kandalló mellett, miközben a világ valamennyi «léghuzata» vidám játékokat űz a hátaikon. Ez a megállapítás, amely szerint az angol «léghuzat» többet ér, mint a középeurópai kiegyensúlyozott levegő: arra készíteti az angolokat, hogy lebecsüljék és «too continental» (szárazföldinek) bélyegezzék a központi fűtést.

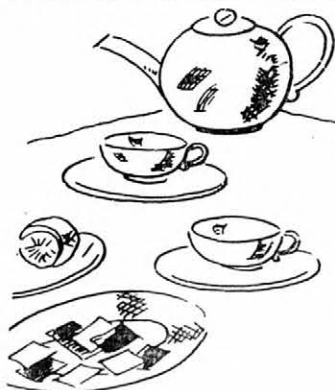
Orosz regényekben gyakran szerepelnek nagyon öreg emberek, akik egész éjjel a kályha mellett, a kuckóban tartózkodnak és csak tavasszal merészkednek ki a friss levegőre. Ez a legkövetkezőbb védekezés minden «léghuzat» ellen.

Érdekes jelenség, hogy éppen azok félnek jobban a «léghuzat»-tól, akik állandóan a szabadban dolgoznak. Sokkal kevésbé a szobában élő, ülő foglalkozó-suak. Ismeretes a parasztházakban lévő

rossz és állott levegő, a szellőztetéstől való irtózás, az ógyakban levő óriási dunyhák és a külvilág levegőjétől való, úgyszólván tökéletes elzárkózás.

A valódi értelemben vett «léghuzat»: a robogó vonatban konstatalható légjárás, az utas emberek legkedveltebb beszéd-tárgya. Természetes, olyanok is akadnak, akik egyáltalán nem törődnek ezzel, a nagy többség azonban minden fajdat és betegséget a «léghuzat» rovására tud be.

Nagy szállodákban és kávéházakban, ahol az ötórai-teák vendégei nehezen szánják rá magukat a távozásra, kitalálták a vendégek eltávolításának rendkívül hatásos és mégis diszkrét módját: «léghuzat»-ot csinálnak. Öt percen belül kiürül a hatalmas helyiség és a pincérek hozzákezdhetnek a vacsorai terítéshez. Pedig a valóság az, hogy a «léghuzat» nem ártalmas. Az emberek túlságosan érzékenyek és állandóan a «léghuzat»-ról panaszkodnak. Ezek azonban felcserélik az éltető, friss levegőt a szerintük veszedelmes és az egészségre káros léghuzat-tal. A «léghuzat» egyenesen áldásos valami, mert friss, jó levegővel cseréli fel a helyiség elhasznált levegőjét. Tessék arra gondolni, hogy senki nem kapott még «hexenschuss»-t a magas hegyek ormán, ahol pedig valóságos «léghuzat»-ok vannak, a nagy szelek jóvoltából. Természetes, a mi túlérzékenységünk is hibás lehet. Ha állandóan védjük és óvjuk magunkat a legkisebb légjárástól is, akkor még a legkisebb széljárás is nagyon könnyen megérthet.

CSAK TANÍTÓNŐ és nem primadonna

Derős történet a halról és az intelligenciáról

London.

Egy angol és egy skót járja beszélget egymással. James Smith, az angol, többek közt ezt mondja:

— Képtelen vagyok megérteni, hogyan sikerül az nektek, skótoknak, hogy minden zsíros állást a magatok számára kaparítsatok meg?

Mac Murphy, a skót, büszkén feleli:

— Pedig a dolog nagyon egyszerű. Azért sikerül, mert intelligensebbek vagyunk.

— De hát miért vagytok intelligensebbek?

— Mert mi, skótok, nagyon sok halat eszünk.

Speciális finomságú halakat.

— De hát miért nem küldesz nekem is ilyen halakat?

— Lehet beszélni róla, — mondja Mac Murphy. Nyolc nappal később egy tucat pompás hal érkezik James Smith címére. Darabonként 1 shilling árban.

Egy hónap múlva James Smith ezt írja barátjának, Mac Murphynak:

— A gyógygyógymód kitűnőnek bizonyult, most neveztek ki aligazgatónak. Küldj további halakat.

Uj halküldemény érkezik, de most már darabonként 2 shilling árban.

Négy hét múlva James Smith megint ír a barátjának:

— Pompás eredmény, igazgató lettem. Kérek további halakat.

Uj halküldemény érkezik.

A halak most már darabonként 3 shillingbe kerülnek.

James Smith új levele:

— A gyógyszisztéma szenzációs, vezérigazgató lettem. Küldj további halakat!

És megérkeznek a halak, amelyek azonban most már darabonként 5 shillingbe kerülnek.

James Smith újabb levelet ír:

— Tökéletes eredmény, én lettem a vállalat elnöke. De mond, miért számítasz most ugyanazért a halért 5 shillinget?

Mac Murphy válasza csak ennyi:

— Bravó! Most már én is látom, hogy megjött az eszed!

Négy soros hír számolt be egy tanítónő heroikus cselekedetéről. Az a «csekélység» történt, hogy a fiatal tanítónő egy égő házból a saját élete kockáztatásával több kis gyermeket mentett ki. Majdnem nagyítóüvegre volt szükségem, hogy ezt a pár sort megtaláljam és olvasás közben könnybe lábadt a szemem. Lehet, hogy a szemrontó kis betűktől, de valószínűbb, hogy attól a meghiúsult, melengető jó érzéstől, amelyet a névtelen tanítónő bátorsága gyűjtött fel a szívemben. Érdekes... ha színházi csillagok, divatos mozihölgyek, «ünnepelek» (az öröög tudja, kik által ünnepelek) szépségkirálynők és alkirálynők viselt dolgairól olvasok, sohasem könnyezik a szemem. Talán azért, mert ezekről a dicső és boldog személyekről szóló hasábos cikkek jó nagy betűkből vannak kisézve, sőt aki nem akarja elolvasni, annak majd kiböki a szemét a cikkhez mellékelte egy, két, három fénykép. A kis lábművész nő megjelent valami mulatságon, — óriási esemény, amelyet legalább száz sorban kell méltatni. Hát ha még életet is tudna menteni, — nem pedig (ami jóval gyakoribb) életet kioltani vagy elnyomorítani — rohanó autóval. «X. Y. művész nő hősies bravúrja. — Három gyermek életét mentette meg. — Nem törődve drága bundájával, berohant az égő házba. — A boldog anyák sírva csókozták a művész nő legújabb divatú ruhájának szegélyét. — A ... Színház igazgatója duplájára emelte föl a vakmerő primadonna gázsiját. — Az esti előadáson percekig felállva ünnepelelték a hősnőt.» Ezek persze csak a címek. Aztán a kolumnás tudósítás, amelyet öngyászta különféle életmentő pózai tarkítanak. És a publikum falná az újságot és nagyon rossz néven venné D. méltóságos asszony F. nagyságos asszonytól, ha nem tudná, milyen ruhában volt a művész nő a tömeges életmentés pillanatában. Mert ez a «sikk»-hez tartozik. De egy vidéki kis tanítónő... Istenem, ki tartja számon az önfeláldozó, csöndbe és szerénységbe burkolódzó, feltűnéstől irtózó nők gyönyörű cselekedeteit? Hol jelenik meg beszámoló arról a sokezer derék óvónőről, tanítónőről, meg arról a sok tízezer anyáról, feleségről, akik a jóság, hűség, emberség, segítség erényeit gyakorolják szakadatlanul? Ki jegyzi fel azokat az apró életmentéseket, amelyek hírharang nélkül történnek s amelyeknek egyedüli jutalma a lelkiismeret halk szava és az a belső kielégülés, amely nemes cselekedetek nyomán támad az emberben? Nincs, nincsen krónikása tanítónőknek és a többieknek, szűken mérk az elismerést még az életmentésükért is. De tévedjen meg csak valaki közülök, majd elbődülne mindjárt a botrány nagydobja. Csodálkozunk rajta? Szó sincs róla. Régen megszoktuk s minden időben úgy volt, hogy a jóság tündérei lábujjhegyen jártak, senkisémm veszi észre őket, de ha megbotlik valamelyikük, gonosz rikácsolásra görbülnek a szájuk. Manapság a jóság tündéreit is csak akkor értékelik, ha luxusautón hordoztatják a szárnyaikat.

Ugye!

I d e á l i s k ö n y v t á r s z o b a

HÓRY LÁSZLÓ LEVELE

Érdekes, hogy milyen életalakító szerepe van gyakran egy egyszerű jósnőnek. A közelmúltban tartották Varsóban egy fiatal magyar, vidéki egyetemi tanársegéd és egy előkelő lengyel grófnő esküvőjét. A fiatalok egy nyári egyetemi tanfolyámon ismerkedtek meg, egymásba szerettek s gyorsan egy pár lettek. Az egyetemi tanársegéd egyetemi hallgató korában szerelmes volt egy magyar milliomos kisasszonyba. És viszont. De nem akarta feleségül venni a lányt. Senki sem tudta, hogy mért. Egy alkalommal azonban véletlenül kiderült, hogy mért nem végződött házassággal ez a szerelem. Az történt, hogy a fiú anyja felkeresett egy jósnőt, aki többek között azt mondotta az anyának, hogy lát egy gazdag hölgyet. Ha az illető feleségül veszi a hölgyet, vége lesz a karrierjének. Senki sem értette ezt a logikátlan jóslatot, csak a fiú édesanyja hitt benne, fenntartás nélkül. A fiú a saját megnyugtatóra szintén felkereste a jósnőt, de nem árulta el, hogy az édesanyja egy ízben már járt nála. Távolról sem tulajdonítunk túl sok jelentőséget és komolyságot a jósnők mondásának, de el kell ismerni, hogy ez alkalommal ráhibázott a dolgokra a jósnő.

Anélkül, hogy tudta volna ki áll előtte, a fiatalembernek is elmondotta figyelemzavaróan, amely szerint nem szabad feleségül vennie milliomos lányismerőjét, ha karriert akar csinálni. A fiú készpénznek vette a két egybehangzó jóslatot s lemondott házassági tervéről. Most mindazok, akik hisznek a jósnőknek, diadallal hordozzák körül a városban a lengyel grófnő és magyar egyetemi tanársegéd házassági történetét s dicsőímszokat zengenek a jóslatok csodátévő erejéről és megfellebbezhetetlen igazságáról.

Kitűzték Bethlen Géza gróf esküvőjének az időpontját. Április 29-én lesz a fényes főúri esküvő Budapesten.

Nehéz mesterség 1937-ben regósnek lenni. Ezt nem mint soha nem hallott felfedezést mondjuk. Sohse hittük, hogy a regős sors a legirigyléreméltóbb, legrózsásabb mesterség, de azt már mégsem tételeztük fel, ami Szilágyi Béla dr. neves nótaszerző s lehedűs regócsapatával történt. A győngyösszolymosi kisbíró véresre verette Szilágyi Béla dr. regóséit. Színezés, kertelés nélkül ez a fájdalommal igazság. Az eset előzményei a következők. A solymosi kisbíró tavaly bravúros rendőrmunkát végzett. Valóságos utcai harc után fogta el a mátrai haramiát, akinek a rémtettei hosszú időn keresztül hizlalták a napilapok rendőri rovatát. Nyomozó sikerén felbuzdulva, azóta folyton nyomoz a kisbíró s új szenzációk fogásra horgászik. Legutóbb a faluba érkezett Szilágyi Béla dr. regócsapata. Hogy-hogynem, erről elfelejtették értesíteni a derék kisbírókat.

Este Szilágyi Béla elküldte a trafikba 20 esztendősi fiát. A kisbíró gyanúsán találta az idegen fiatalembert s rövid habozás után lecsukatta. Szilágyiék a keresésére mentek, amikor megtudták, hogy mi történt. Ki akarták szabadítani a fogságból a fiatalembert. De nem sikerült. A kisbíró telekiabálta a falut, hogy elfogta az új mátrai haramiát. Erre a hangulat Szilágyiék ellen fordult s ez egyszer, ahelyett, hogy ők muzsikáltak volna a falusiaknak, nekik húzták el nőtájukat magyarosan a túlbuzgó kisbíró harcias biztatására. Kiváncsian várja mindenki, de legfőképpen a kellemetlenül járt regósok, hogy mi lesz a per eredménye. Mert talán mondanom sem kell, hogy per lett a furcsa győngyösszolymosi szerenádból.

Ifj. Pógyor István, a KIE titkára hazakereszt Gudiából, ahol Magyarországot képviselte a nemzetközi Kie-konferencián. A mysorei maharadsánál vendégeskedett hosszabb ideig. A maharadsa nem régen járt Pesten s egyike Magyarországnak leglelkesebb barátainak Indiában.

Szankó Sándornak Nagyváradon volt az édesapja állomásfőnök még a békevilágban. A kis Szankó Sándor tizenkétéves korában Velencébe került, ahol kitanulta a szállodás mesterséget. Diplomát szerzett. Bejárta egész Európát, majd Szicíliában szállodát nyitott. A háború kitörésekor internálták a háború egész tartamára. A háborúban két testvér is elesett a magyar hadseregben.

Most hálából összegyűjtötte 118 magyar hősi halott hamvait Olaszországban és mauzóleumot építtetett a vittoríói temetőben. Az emlékmű leleplezése a napokban folyt le.

Tóth Miklós, a MAC fiatalágának egyik leglelkesebb tancosa, aki több tánc- és bridsz-versenyt nyert, szakít eddigi szereplésével. Ezután a Nemzeti Színház színpadán fog szerepelni. „New-Yorki lány” című darabját elfogadta Németh Antal s még májusban bemutatja parádés szereposztásban. A vágjáték egy amerikai milliomos kisasszonyról szól, aki Pestre jön többizben egy magyar fiú kedvéért.

Andrásházi Zsuzsi és Mátyáshegyi Gubás magyar sikerétől visszhangosak a new-yorki lapok. Első díjat nyertek New-yorkban a szépségversenyen. A kutyaszépségversenyen, amelyre négy másik társukkal utaztak ki Amerikába. A hat édes magyar puli sztrájkba lépett, amikor megérkezett. Nem ettek, nem ittak, amíg magyar szót nem hallottak. Végül is a siker érdekében a kiállítás rendezői kénytelenek voltak egy magyar gyereket fogadni, akinek egész nap a pulikkal kellett beszélgetni és játszani. Érdekes, hogy a kutyaszakértők szerint, a puli semmilyen nyelvet sem képes megtanulni a magyaron kívül.

Kiss Ferenc, a Nemzeti Színház művésze, Beethoven-szobrot kapott Horvay János szobrászművészől, ragyogó Beethoven-alakítása emlékére.

Azoknak, akik nem hiszik, hogy csodák még ma is történnek, álljon itt okulásul a következő bájos s irigyléreméltó történet.

„Mindent a nőért!” — volt a jelszava egy fergeteges jókedvű, de könnyelmű fiatalembernek, aki főleg vidéki primadonna körökben volt dédelgetett kedvenc. Egyik városból követte a másikba gyors sportkocsiján a vidéki színházak kedvenceit. Ezek a gyakori kirándulások sok pénzt elfogyasztáltak. Egy alkalommal se égen, se földön nem tudott felhajtani számottevő pénzüsszeget a mulató fiatalember. Mit tehetett mást? A nagymamához menekült segítségért.

— Édes fiam, sajnos, most nem tudlak készpénzzel kiségyíteni, mert magamnak sincs. De szeretnék támogatni, tehát neked adom ezt az ócska kommodót, amit még a nagyanyámtól örököltem én is. Add el! Feltétlenül kapsz érte legalább 800 pengőt.

A fiatalember elvitte a régi butordarabot. Mielőtt eladta volna, jól áttanulmányozta a titkos fiókrendszerét. Tüzetesen megvizsgálta mindenütt. Egyik felső oldalán talált egy barna csomagolópapírba csavart lapos csomagot, amit rajzszögek erősítettek a fiók láthatatlan felső feléhez. Lefejtette a kis csomagot, mert régi iratokat sejtett benne. Elképzeltető a meglepetése, amikor a csomagot felbontva, Napoleon-arany hullott az asztalra és a padlóra. A legszebb családi emlékek! Összeszámította... Négy száz darab volt belőle. Talán még a mult század elején rejtette a kommodó titkos fiókjának felső falára a nagymama óvatos nagymamája, mikor a napoleoni háborúk tartották rettegésben egész Európát.

„Isten tartsa a félénk nagymamák jószokását”, — jöháskodnak az összes könnyelmű unokák kórusban.

Hiúság vására

Amikor XIV. Lajos francia király, a «napkirály» megöregedett és a kormányhatalmat úgyszólván teljesen átadta Maintenon asszonynak, aki nagyon tudott hiúságának hízelegni, családka látszatvilág vette körül a királyi udvarban. Mindenkinek egyetlen célja az volt, hogy a felség jó kedvét szolgálja, amit a legkönnyebben úgy sikerült elérni, ha elhitették vele, hogy ő az egész világ és minden idők legnagyobb és legtündöklőbb uralkodója. Egy napon a királynak a perzsa küldöttség érkezését jelentették, amely azért jött Párizs városába, hogy «hódolatát és őszinte csodálatát fejezze ki a kereszténység legnagyobb királya előtt». XIV. Lajos nagyon megörült a sötét-bőrű társaságnak és azonnal fogadta is őket. Rengeteg ékszerrel és drágakövel ékesítette föl testét és köntösét. Párizs azonban jóízűen kacagott, mert hamarosan megtudták, hogy a «perzsa küldöttség» nem volt más, mint egy kosztümös és kifosztott — vándorkomedias-társulat, amely jó pénzért vállalkozott az udvari fogadtatás eljátszására.

A hiúság sokszor egészen furcsa módon nyilvánul meg, hogy kielégítse a hiúság betegét. Amikor a fiatal Péter cár, akiből később Nagy Péter lett, Hollandiában tartózkodott, hogy gyakorlati úton sajátítsa el a hajóépítést, nagyon bosszankodott amiatt, hogy Londonba való meghívása késedelmeskedik. Végre jelentették neki, hogy az angol követség óhajítja tiszteletét tenni. Péter elhatározta, hogy bosszút áll a késlekedésért, amely hiúságát nagyon sértette. Az angol követség érkezése napján, egész nap egy hatalmas vitorláshajó árbóckosarában tartózkodott. Az angolok átmentek tehát erre a hajóra és tiszteletteljesen kérték, hogy kegyeskedjék lejönni a fedélzetre, mert fontos közölnivalójuk van. Péter azonban ezt üzente vissza:

— Jöjjenek fel az urak, ha beszélni óhajtanak velem!
A küldöttség habozott, de tudomásukra adták, hogy másként eredménytelenül kell távozniuk. Nem volt más hátra, mint az előkelő angol követség tagjainak, ünneplő ruháikban, felküzni a nagyon is bizonytalan kötélhágcsón. Fönn aztán, az árbóc tetején üdvözölhették a kacagó cárt, aki olyan ünneplőességgel fogadta őket, mintha trónusán ülne.

II. József császár-király nagyon büszke volt emberiségére és reformjaira. Mindenki részéről csak elismerést és hűzelgést hallott. Amikor aztán John H. Howard, angol orvosnak és emberbarátnak engedélyt adott, hogy megtekintse a wieni börtönöket és kórházakat, a búcsúaudiencián a tudós részéről is a legnagyobb elismerést és elragadtatást várta. Csakhogy ennek az ellenkezője történt. Howard kijelentette, hogy sehol a világon még nem látott ilyen «embertelen» börtönöket, mint Wienben. II. József hiúságát ez szerfölött bántotta és megjegyezte, csodálkozik, hogy éppen egy angol mer ilyen kritikát mondani, halott köztudomású, hogy London városában a börtönöket még most is tucatszám kötélre húzzák, míg ő a halálbüntetést végleg eltörölte. Howard erre, az angolok rendíthetetlen nyugalmával válaszolta:

— Felség, én a magam részéről inkább azt választanám, hogy kötélre húzzanak Londonban, mint hogy feleséged akármelyik börtönében éljek.

Horgolt vitrinterítéske. Leírása kézimunkarovatunkban.

ASSZONYOKNAK!

Gyermekeknél a legnagyobb óvatosság dacára is megtörténik, hogy valami idegen tárgyat lenyelnek, vagy esetleg halszálkát, mikor is tilos hashajtót beadni, ellenben adjunk főtt-gríz, rizst, vagy burgonyát, hogy a lenyelt tárgy bevonassék s így nem okozhat sérülést.

Az újult embert azonnal fektessük le olymódon, hogy a lábai fennebb legyenek, mint a fej. A vér ezáltal az agyba száll és az ájulás pillanatok alatt megszűnik. Hogy az öntudat mihamarabb visszatérjen, gomboljuk ki a ruha nyakát, hogy a lélekzés és a vérkeringés akadálytalanul működhesse. Az ájulásnak nincsen komolyabb következménye.

Hónalj-izzadás ellen nagyon ajánlhatjuk este és reggel a meleg szappanos vízzel való megmosást, leszárítást után minden harmadnap 20 százalékos formalinspiritusszal ecsetelést és éjjelre krémel bekenést.

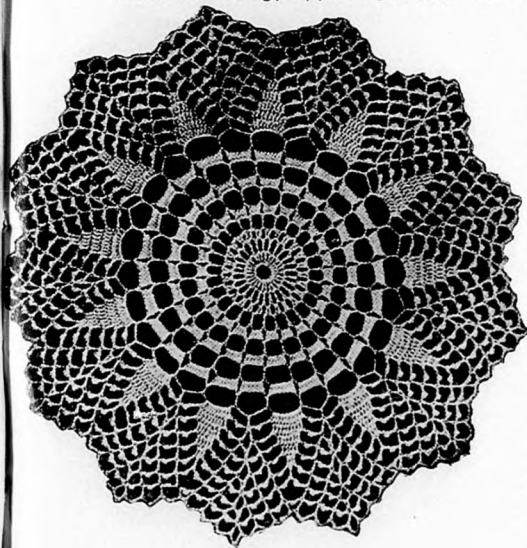
Azok, akik egész nap ülnek, fásztzó izommunkát nem végeznek, ne egyenek sok húst. A nem elég mozgást végző ember szervezetében a sok hús megakad és rothadás folyamata alatt önthadást is idézhet elő. A sok húsfogyasztás idezi elő a reumát, köszvényt, izületi csúzt, sőt súlyosabb vérkeringési zavarok is előállhatnak. Téves, mintha a fehérvízeseket a reumában szenvedők aggodalom nélkül fogyaszthatnák, mert a fehérvízesben ugyanazok az anyagok fordulnak elő, mint más húsban. A fehérvízesnek a vöröshús mellett annyi az előnye, hogy a gyomorban kevesebb ideig marad, tehát gyöngye gyomorúak fehér húst fogyasszanak.

Gomba-mérgezésnél adjunk a betegnek hánytató és hajtószereket, bármilyen pálinkát, konyakot, feketekávé, vízben elhabart tojásfehérjét és ha a beteg nagyon szomjas, jégdarabokat. A testet melegítsük fel, a bőrt izgassuk és természetesen azonnal orvosi segítséget vegyünk igénybe.

Egy aktuális, jó és biztos hatású házi receptet is küldök be az „Asszonyok” rovatába. A nyíló fehérliliom szirmai és himpóráit egy jól zárható üvegbe betesszük és annyi törkölypálinkát öntünk rá, hogy azt ellepje. Egési sebekre sokkal jobb, mint az olaj, ha rögtön az égett részre rakjuk a megázott leveleket. A seb fel sem hólyagosodik, 2—3 órán belül elmulik, a fájdalom azonnal csökken, mert hűsítőleg hat. Minél régiebb ez a szer, annál jobb. Ha a sebre raktuk a leveleket, utána be-kötjük, vigyázva, hogy a levelek el ne csúszzanak. Ha valakinek a szemén árpa van, nagyon jó ketévágott fok-hagymával, úgy, hogy a hagymanedv kiszivárogon, a szemhéjat nyolc-tízszer belülről kifelé megkenni vele. Egy kicsit a szemet, de az hamar elmulik. Ez a szer csak akkor használ, ha azonnal alkalmazzuk, mihelyt az árpa keletkezését érezzük. Mindenesetre kérdezze meg házi orvosát. „Előfizető.”

HALFÉLÉK VÁSÁRLÁSA

Köztudomású, hogy az élő hal vásárlása jobb, mint a mozdulatlané. Természetesen, ez nem azt jelenti, mintha csak élő halat volna szabad vásárolnunk, mert azért lehet az is friss, amely már nem ficáncol. Ha jól megvizsgáljuk s ha húsa még kemény, akkor a hal friss és bátran élvezhető is. Ha a kopoltyúja még rózsaszínű s ha tojásfehérjéhez hasonló nyálka van rajta, ez is azt bizonyítja, hogy a hal még friss. Ellenben ha a hal szeme beesett s kopoltyúja alatt sápadt folt van, a teste barna: a halat nem szabad megvenni. Ez a szabály általános a hal vásárlásánál, de vannak kivételes szabályok a halak változata szerint. Ugyanis a lazac igen kényes fajta s csakhamar élvezhetetlenné válik. Különösen felismerhető, ha barna foltokkal van beborítva s a bőre fel van hólyagosva. Az ilyet nem szabad megvenni. Az angolnafajtákból csak tengeri angolnát vásároljunk. Megismerhetjük szürke, fehér foltos színéről, oldalán fehér sáv húzódik, uszonyai előre állanak. Nagyon és súlyosabb, mint a folyóbeli. Tél végétől ősz kezdetéig aggodalom nélkül vásárolhatjuk. A harsa, ponty, csuka, márna, tok akkor használható, ha kopoltyúja üde, a szeme ép és zöldes nyálkát nem fedezünk fel rajta. A balatoni fogast friss illata elárulja. Jégen igen jól eláll, de ha le vesszük s állni hagyjuk, tikkadt szagáról megismerjük, hogy nem friss. A husa, ha friss, a tapintás alatt ruganyos. Legkényesebb a pisztráng. Ha friss, a fenyőillathoz hasonlatos, teste ropogós, kopoltyúja piros. Ez azonban tizenkét óránál tovább nem tart s ezért a pisztrángot azonnal meg kell tisztítani és le is forrázni, ha esetleg masnapra kívánjuk eltenni.

A SZERELEM ÉS A

N

A szerelem egyidős az emberrel. Két hatalmas emberi szenvedély van, amely mindennél erősebb: a szerelem és az éhség. Már Goethe megmondta, hogy szív és gyomor kormányozza az embert. És ha az üres gyomor rossz tanácsadó, ha az éhség meggondolatlan tettekre ragadtatja az embert, bizonyos, hogy a ki nem eléggül szív, a viszonzatlan szerelem az élet sok tragédiájának okozója és sok érthetetlen élettalan megfajtásának a kulcsa. A szerelem és az éhség két nagy problémája közül mindenesetre a szerelem az, amely bonyolultabb, titokzatosabb. A gyomor szükséglete az életösztön elsődleges megnyilvánulási módja, a le nem csillapított éhség pozitív fájdalomérzettel jár és — bármily sokat beszéljünk nyomorról, nélkülözésről — úgy-ahogy minden teremtménye a világnak kielégülést talál. A különbség csak az, hogy az egyik (ez a társadalom kisebb csoportja) jobb és táplálódóbb élelemmel, a másik (ez a társadalomnak, sajnos, nagyobb csoportja) kevesebb és gyöngébb eledellel s napjában is kevesebb alkalommal talál enyhülést az éhező gyomor kínjaira.

S mivel két ős-ösztönről van szó, hiba nélkül végigvezethetjük a párhuzamot. Vannak, — éspedig igen szép számmal vannak emberek — akik be sem várva az éhségérzet jelentkezését, asztalhoz ülnek és jóízűen falatoznak. Vannak azután — inkább a munkástársadalom tagjai között — olyanok, akik naponta ismétlődő rendszerességgel akkor esznek, amikor a szervezet megkívánja a táplálékot. Tudunk falánk emberekről, akik napjában többször és rendszeretlenül érkeznek és ismerünk — bár kevés számmal — olyanokat is, akik leküzdik, elnyomják magukban az éhségérzetet és a minimumra csökkentik táplálékukat, — csak éppen annyit esznek, amennyi a rosszullét megelőzéséhez, az emberi gépezet okvetlen megkívánható „alajozáshoz“ szükséges.

Így vagyunk-e vajjon a szerelemmel is? Gusztusa szerint kiki nevezheti a szerelmet a lélek, a szív, vagy a vér táplálékának: a lényeg az, hogy a szerelemre való éhség épp úgy megtámadja és megkínózhatja az embert, mint az ételre való éhség. Élettanilag mindenesetre jelentős különbség a kétféle éhség között, hogy a gyomor szükséglete a megszületés pillanatában kezdődik és az elmulásig tart, míg a szív szükséglete csak az érettség periódusával lép föl, de hogy meddig tart?... ki tudná megmondani!

A férfi és a nő egymás-mellé rendeltetése: a Teremtés szépségét bekoronázó gyönyörűségei költemény. Van sok nemes emberi erény: jóság, hűség, igazságosság, bátorság, önfeláldozás, az elesettek gyámolítása, özvegyek és árvák gondozása, aggyastánok megsegítése, — nem mondom, hogy ezek az erények a civilizáció termékei, mert hiszen még a barbárok is gyakorolták őket, de mégis csak a gondolkodás, a megfigyelés, az emberséges érzés a szülőanyjuk. Más, egészen más valami a szerelem. A szerelemnek semmi dolga nincs az értelemmel. Sőt: igen gyakran az értelem józan parancsával száll hadba. A szerelem: öncél s mint ilyen, nem számol semmi más mellékkörülménnyel, csupán az egyén szent önzésével. Szerelmes vagyok és akarom, minden áron akarom azt, akit szeretek. Aki nélkül az életem üres és céltalan. A szerelemben egy új életet talál az ember, nő és férfi egyaránt. És mikor két ilyen hatalmas önzés ellenállhatatlan erővel, a vizesés tomboló

fenséges zuhatagának egymásba-csapó hullámtornyaival, szikrázva és tombolva találkozik: a leghatalmasabb egoizmusból megszűntetik a legcsodálatosabb altruizmus.

De talán kissé eltávolodtunk ennek a rövid elmefuttatásnak eredeti útjától. Arról szeretnénk beszélni, hogyan viszonylik a nő szerepe a férfiéhez a szerelemben? Túlhaladt, naiv dolog azt a kérdést feszegetni: van-e annyi joga a nőnek a szerelemhez, mint a férfinak? Ellenben a társadalom mai feldult állapotában kétszeresen súlyos probléma lett a nő természetes szerelemjogának érvényesülése. A fiatal emberek házasságát gátló társadalmi és gazdasági okok rengeteg bajt és komplikációt idéznek elő, mert a természetes megoldástól messze eltörlték a két nemet, amely pedig az örök vonzódás törvényeinek hódol emberi ösztönei alapján. Mesterséges korlátok állják útját annak, hogy a férfi és a nő egymásra találjon, de ezeket a korlátokat évezredek erkölcsi törvények állították föl és nem lehet, nem szabad ledönteni őket, mert eresztékben lazulhat meg és dőlhet össze az egész civilizáció s a családiaság kereteinek összetörésével az emberiség életének egyik rég túlhaladt barbár korszakába süllyednénk vissza.

A nőnek a szerelembe való jogát épp oly tiszteletben kell tartanunk, mint az anya jogát ahhoz, hogy gyermekét fölnevelje, vagy mint minden élő lény jogát ahhoz, hogy hajléka és tápláléka legyen. A társadalmi berendezkedésnek, a gazdasági életnek nem szabad akadályokat vetni a nő szerelemjogának érvényesülése elé, mint a morális követelményeit, egyébként minden könnyítést meg kell adnia, hogy a nő minél fiatalabb korban, még illuziókkal és életvágygal szívében, megtalálja és a magáénak is vallhassa azt a férfit, akivel ha megosztja életét, egész életét él, amint hogyha nem tudná megosztani vele életét, vagy a féleletét veszítené el, vagy az egészséget.

Első füzet

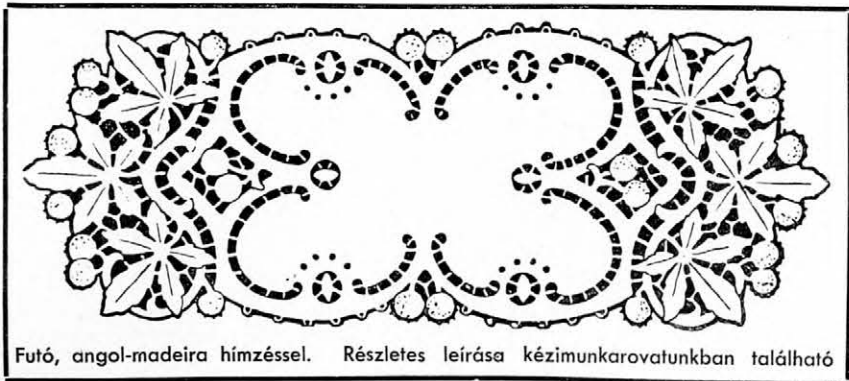
Ír a kisember, — gödrös uja
Tollfegyvert forgat. Hadvezér
Ő most. A hófehér papíron
Kiserked, lám, a tintavér.

— Apa, anya, ház és haza, —
A drága szavak, szép szavak;
Ezekkel telik meg az írka, —
Ilyesmit ír ő még ma csak.

De anyácska bús szemmel nézi
Már is az első füzetet,
Amelyben még minden betű nagy
Tusakodással született, —

Ő látja már, ahogy a kis kéz
A tollal majdan elszalad...
Valakinek azt írja: — Édes! —
S az ő szívéből elszalad.

Tóth Lenke

Futó, angol-madeira hímzéssel. Részletes leírása kézimunkarovatunkban található

Világhírességek vására

Newyorkban egy fölöttébb furcsa vállalkozás alakult, amelynek címe: „Famous Names“ (Híres nevek). Teljes joggal kérdezheti, aki nem ismerős az amerikai viszonyokkal, hogy miféle összefüggésben van ez a vállalkozás a híres nevekkel és mit akar elérni? Magyarázatul elmondunk egy beszélgetést, amely a cég irodájában folyt le.

— Greta Garbo mennyibe kerül? — kérdezte egy parfümgyáros, aki új szappan-kreációja számára eredményes reklámot akart.

A vállalat alkalmazottja így felelt:

— A „Saturday Evening“-ben, egész oldal, lila színben, 10.000 dollár. Ez a lap 2 és fél millió példányban jelenik meg... A többi újságban jelentékenyen olcsóbb. 5—6 ezer dollár.

— Es Sylvia Sidney?

— Kétezer dollárral kevesebb. De inkább ajánlom az elsőosztályú filmesillagot. Pár ezer dollár nem játszhatik szerepet, ha reklámról van szó.

A parfümgyáros belátta ezt és megállapodtak Greta Garbóban. A vállalat megszerezte a filmesillag hozzájárulását, hogy nevét a saját tetszése szerint használhatja fel. A tiszteletdíj, amit a nagy Garbo kap, aránylag csekély: 500 dollár. Ezért az összegért százezer példányban is sokszorosítható fényképe, az új szappan-kreációt „ajánló“ soraival.

Európában az efféle reklámrükk eredménytelen, sőt képtelenség volna. De Amerikában elhiszik, „bedúlnak neki“, mert az átlagos amerikai — és ebből körülbelül 100 millió van — hallatlan naiv. Elképzelhetetlen méretű tiszteletet és rajongást érez a híres nevek viselői iránt, akár filmesillagról, vagy boxbajnokról, akár tudósról, vagy golfchampionról van szó. A világhírességek kultusza már szinte nevéstés méreteket öltött Amerikában. A nemrég világhírű lett Bobby Jones golfvilágbajnokról, aki melleleg megjegyezve, egyetlen szerepléséért 380.000 dollár tiszteletdíjat kap, azt írták az amerikai lapok, hogy „ilyen világszeni (?) minden ezer esztendőben csak egy születik“. Ebből az érzésből alakul ki az a tömegpszichózis, amely nagyon gyakran egész érthetetlen, sőt vad formában mutatkozik meg. Százezrek titkos, de annál forróbb vágya és álma, hogy ezeket a szerencséseket, akiket a világhír megkoronázott, legalább a távolból láthassák. Ugyanazt a szappant, ugyanazt a parfümöt, ugyanazt a fogkrémet akarják használni, mint ők; a csillagok. Ugyanolyan cipőt, harisnyát és kalapot akarnak viselni, ugyanannak a gyárnak ugyanazt a cigarettáját akarják élvezni.

A „Híres Nevek“ cég erre a tömegpszichózisra számított és amint a gyakorlatban kiderült, nagyon helyesen. A film, a színpad és a sport világának alig van olyan híressége, aki ne szerepelne a vállalat listáján, a megfelelő ár kíséretében. Ha új csillag tűnik fel, a cég azonnal szerződéses viszonyba lép vele. Az elsőrendűeknek 500, sőt 1000 dollárt is fizet „esetenként“, míg azoknak, akiknek fénye még halványabban ég, sokkal kevesebbet: 100—300 dollárt. Természetes, hogy a „Famous Names“ Európát sem hanyagolja el. Európa hírességei szintén hejjet kapnak a lelkes és naiv amerikaiak szívében. Különösen magas az árfolyamértéke az olyan születési előkelőségeknek, amilyenek Amerikában nincsenek. A cég tehát valóságos vadászik az egykori uralkodócsaládok főhercegnőire, főhercegeire, a hercegekre és hercegnőkre. A „Famous Names“ többek között szerződést kötött már egy excelszárnyval is, akinek portréja nagyon sok amerikai üzletben látható, amint a — fogait tisztogatja, a reklámozott csodafogkrémmel.

Zseniális emberek és kortársaik

Régi tapasztalat, hogy a nagy embereknek éppen a legközelebbi hozzátartozói és legrégebb barátai nem ismerik fel az illető férfi nagyságát, zsenialitását és jelentőségét.

Goethe

egyik életrajzírója, az elmúlt században hallott egy öreg anyókárról, aki az elhasni Mommenheimban lakott és aki még személyesen is ismerte Friderikát, a nagy költő halhatatlan szerelmét. Az életrajzíró felkereste az öreg anyókat és elmeséltette magának a szép történetet, amelynek színhelye a sesenheimi paplak volt.

— Rickchen (így becézte az anyóka Friderikát) olyan édes gyermek volt, hogy az egész világ szerette őt.

— Na és Goethe úr? — kérdezte az életrajzíró.

— Igen, a Goethe úr, — motyogott az anyóka, — a Goethe úr szerelmes volt a mi Rickchenünkre. Mindnyójan azt hittük, hogy egy pár lesz belőlük. Egy szép nap azonban Goethe úr eltűnt és azóta senki ember nem hallott semmit róla...

Bellini

a nagy olasz zeneszerző, hasonlóan nem kerülhet ki hozzátartozói félreértését. Ezt igazolja Alexander Dumas, a nagy francia regényíró, aki lenn járt Szicíliában és néhány napot Catania városában töltött. Séta közben egy öreg emberre hívták fel a figyelmét, aki parasztszekeret hajtott:

— Ez a férfi Vincenzo Bellini édesapja.

Dumas az öregemberhez rohant, nyakába borult a művész édesapjának és őszinte örömmel üdvözölte. Az öreg a meglepetéstől és a csodálkozástól szólni sem bírt. Dumas így áradozott:

— Ne lepődjék meg, fiának jóbarátja vagyok.

Az aggastyán felsóhajtott:

— Igen, igen, az én szegény Vincenzom! Szegény fiam!

— Hogyan? Panaszokodik?

— De mennyire! Tessék elképzelni, milyen szép és nyugodt élete lehetett volna. Van egy kis szőlőm, egy kis házam, ez mind az övé. Csakhogy a fiam teljesen elfajzott, nem méltó a mi tisztas családunkhoz, elveszett.

Dumas nem értette jól, hogy mit mond az aggastyán és megkérdezte:

— Csak nem halt meg?

— Dehogyan — mondta szomorúan az öreg. — Sokkal rosszabb. Muzsikus lett belőle.

Mozart

«Varázsfuvola» című operája már a bemutatón hatalmas sikert aratott. Ebből az alkalomból sokan gratuláltak Schikanedernek, a libretto írójának és Mozart barátjának. Schikaneder mérgesen és rosszkedvűen jelentette ki:

— Igen, igen, az opera tetszett. De mennyivel jobban tetszett volna, ha ez a Mozart majd minden jelenetet pocská nem tesz csapnivaló muzsikájával.

Hamsun

a norvégiek legnagyobb költője, egy nap Oslóban találkozott egyik iskolatársával, akivel gyermekkorukban látták egymást utóljára. Beszélgetni kezdtek és sorra megemlékeztek egykori iskolatársaikról. Knut Hamsun kis idő múlva megjegyezte:

— Csodálatos, hogy milyen jól ismered valamennyi iskolatársunk élettörténetét!

— Tévedsz, — szerénykedett a másik. — Nem szolgáltam rá erre az elismerésre. Többek között, sejtelmem sincs, hogy belőled mi lett?

Schopenhauer

1813-ban tette le a doktorátust. Disszertációjának ez volt a címe:

«Filozófiai taglalása a mondat négyzemes gyökerének.»

Az értekezés egy példányát átnyújtotta édesanyjának, aki rengeteg népszerű és nagyon olvasott regény írója volt. Édesanyja mosolyogva elolvasta a címet és így szól:

— Négyzemes gyökér... Na, ez bizonyára kertészek és zöldségkereskedők számára készült könyv.

A fiatal Schopenhauer bántotta édesanyja lelkicsinyló véleménye és büszkén így válaszolt:

— Az én könyveimet még akkor is fogják olvasni, amikor a te könyveidből már egyetlen példányt sem lehet majd találni!

— Igazad van — mosolyogtató a regényíró —, mert a te könyveidből akkor még az egész kiadás raktáron lesz.

Mindkét jóslat valóra vált. Schopenhauer anyjának regényeit már régen nem olvassa senki, viszont a nagy filozófus munkáiból is alig tudott néhány példányt elűlni a kiadója, Schopenhauer életében.

A száműzött arckép

Minden forradalom áldozatokat követel. Minden új áramlatban van valami erőszak, ami kiméretlenül keresztülgázol mindenben, ami a régit, a megszokottat jelenti. A lakás-kultúra forradalmának ilyen áldozata, mártír hőse a falakról száműzött családi arckép. Rámájából kiemelve, összegöngyölve, becsomagolva itt alussza örök álmát az előszobaszekrény tetején, vagy rosszabb esetben a padlásra dobva porosodik, kitéve az emberek inzultusának. Dehát hova is helyezhetnők máshova a modern lakásokban, ahol az óriási ablakok, a hatalmas ajtók, alig hagynak valami szabad felületet az alacsony falakból? A praktikus, több célt szolgáló szoba rendkívül kényelmes, higiénikus és barátságos. A szellemesen megkonstruált bútorok alkalmassá teszik arra, hogy szükség szerint szalón, halószoba, ebédlő, vagy úri-szoba céljait szolgálja. Csak bámulattal adózhatunk a modern lakásberendező ügyességének, amely ilyen aránylag kis területen ennyi bútort tudott összegyűjteni anélkül, hogy a szoba a zsúfoltság benyomását keltené, sőt, ellenkezőleg, a kellemes, lakályos otthon képét nyújtja.

Am, ha látogatóba megyünk ilyen modern, ujjonnan berendezett lakással bíró barátainkhoz, a lakásban végzett körséta végén, miután megcsodáltuk a ragyogóan világos, célszerűen berendezett szobákat, a remek konyhát, a pazar fürdőszobát, rajongva lelkesedtünk a tökéletes kényelemért, a kifogástalan higiéniaért, s az ágydivánon ülve gyönyörködve élvezzük a csillogó nikketek, a fehér és világos színek harmóniáját — egyszer csak... egyszer csak azon vesszük észre magunkat, hogy egy csöppet elkedveltünk. A tökéletesen kényelmes, a

hallatlanul praktikus, kedves és kellemes lakásból — egyszerre valahogy úgy érezzük — hiányzik valami... És öreg vidéki házak emléke kísért a lelkünkben. Miért, miért nem, ebben a pillanatban némi nosztalgiával gondolunk öreg vidéki házakra, ahol a nagy szalon és a többi szobák falait is a családi arcképeknek szentelik. Ahol arcképeiken tovább élnek mindazok, akik valaha itt töltötték napjaikat ezek között a falak között, vagy rokonság, barátság fűzte a ház lakóihoz. Délceg huszárezredes komoly tekintete köszönt... rózsás, szőke dámának, a híres arcképfestő esetje alól kikerült képe mosolyog rád, mint ha csak biztatni akarna, hogy vegyél még a vajaspogácsából.

Pofaszakállas, tekintélyes bíró, feketefejkötős néni, fiatalasszony rózsacsokorral, kisfiú karikával — szülők, nagyszülők, rokonok arcképei. Képek, amelyek hangulatot, színt, meghittséget, az otthon, a saját, külön, máséval össze nem téveszthető otthon egyéni varázsát adják a lakásnak. Családi arcképek! Hova lettek? Hova tűntek? A modern lakáskultúra kitiltotta, száműzte őket. De vajjon helyes-e? Igaz,

igaz, nem lehet

mindenkinek régi, vidéki háza, hogy ott a családi képeket elszállásolja, de talán valahogy mégis, itt is... S míg elcsöndesedve, szótlan dicsérgetjük az új lakás előnyeit, szemünk titokban fölfedező útra indul a világos, csupasz falakon, talán mégis akadna hely a délceg ezredes, a pofaszakállas bíró, a mosolygó dáma arcképének! Mert az otthon lényege nem csupán a kényelem és a világosság. Fontos, hogy az otthon valóban meg is feleljen hivatásának. Ezt az otthoni harmóniát pedig családi képek nélkül másként el se lehet képzelni.

AMIG ELJÖN AZ IGAZI REGÉNY

III.

Huber Guszti már az állomáson megtudott mindent. Apja eléje ment a vonathoz és már kézsorítás közben kezdte:

— Hát gyönyörű dolgok történtek, fiam. Azért jöttem eléd, nehogy eszedbe jusson még csak a közelébe is menni Béneyi Mártának.

— Miért? Mi történt? — rémült meg Guszti.

— Kiderült, hogy titkos vőlegénye van... Kettesben utazott egy férfivel, akihez látszólag igen meleg barátság fűzi. Több mint gyanus barátság!

— Nem... ez lehetetlen... rágalom! — hördült fel Guszti.

Az apja vállát vonogatta.

— Akkor te ügylátszik jobban vagy értesülve, mint Márta maga, mert ő mindezt már be is vallotta. Dicselkedett vele Teri előtt, aki ijedten futott hozzá, hogy megmondja, miféle híreket terjesztenek róla. És Márta nemcsak hogy nem tagadta, de még kérkedett is vele. Az egész furdóhely csak erről beszél. Az idevalósi anyák meg is tiltották leányaiknak, hogy Mártával szóbaálljanak... Gondolhatod, milyen kínosan érint, amikor szemfogatós kétszínűséggel sápiózzák az ismerős hölgyek, hogy: jaj, szegény Guszti, mit fog ehhez szólni, hiszen annyira szerette! Hát mutasd meg, hogy legény vagy a talpadon és viselkedj keményen, férfiasan! Remélem, rá sem fogsz nézni!

— Hát én mindebből egy szót sem hiszek! — fakadt ki indulatosan Guszti és elvörösödött az arca.

— Azt akarod mondani, hogy talán hazudom? — kiáltotta sértődötten Huber.

— Apát is félrevezethették. Mit tudom én, micsoda sötét összeesküvést szöttek szegény lány ellen. De akármi történt, nekem ez személyes ügyem. Nem szakítok rágalmak alapján egy lánnyal, akihez gyermekkorom óta a legmélyebb érzések fűznek. Beszélnem kell veled, ez becsületheli kötelességem...

— Azt akarod, hogy nevéssenek rajtad és azt mondják: a Huber-fiú könyörgött Mártának, hogy fogadja vissza kegyeibe? Még feleségül sem vette és már papucs alatt van. Megbocsátja neki még azt is, hogy szeretője van!

— Nem igaz és kérem, ne beszéljen így róla, apám. Még apától sem hallgathatom ezt! — mondta indulatosan Guszti.

— Ejha! — ütődött meg Huber. — Csak meg ne verj! Azt hiszem, legjobb lenne, ha szépen megfordulnál s a legközelebbi vonattal visszautaznál Budapestre. Mert ha te mindenkivel kötekedni és lovagiaskodni akarsz, aki elítéli Márta viselkedését, akkor végigverekedhetel egész Gyopárosligettel.

— Hát ha kell, ezt is megteszem! — heveskedett Guszti.

— Úgy? És azt hiszed, hogy majd miattad koldusbotra jutok? Egy szállodás vezesse az üzemet és ne vívjon lovagi harcokat. Még csak az kell, hogy a vendégekhez pincérek helyett segédekkel küldj és étlapok helyett párbajjegyzőkönyveket írálj...

— Mi közük van ehhez a vendégeknek?

— Hogy micsoda? Ők hozták az első hírt! Hála növekvő idegenforgalmunknak, akadnak már olyan vendégeink is, akik külföldről érkeznek és magukkal hoznak bizonyos gyorsvonati emlékeket. Hát ezek ismerték fel Mártában azt a bájos utársnőjüket, aki a legszemermetlenebbül pezsgős orgián vett részt a vonaton... Guszti nem válaszolt. Érezte, hogy minden szó csak még ingerültebbé tenné apját és végül is összevesznének. Mint jó szállodás már megtanulta, hogy az okos viselkedés legfőbb szabálya: hallgatni és nyelni tudni, amikor a legsúlyosabb igazságtalanságokat vágják az ember fejéhez. A dolgokat nem szavakkal, hanem tettekkel kell elintézni.

Megérkezésének első óráiban egyébként valósággal elmerült a rázuhanó rengeteg munkában. A személyzet a fiatal főnök kezét kereső buzgósággal számolt be mindenről, utasításokat kért... Azután be kellett mutatkoznia a vendégeknek.

MEZ
Liana

**KÜLÖNLEGES HORGOLÓFONÁL
FILETMUNKÁKHOZ**

Érdekes furcsaságok

Tea-iskola. — Ilyen is van már és pedig természetes, hogy a tea igazi hazájában: Kinában, Peking városának büszkesége ez a tea-iskola, amelynek «tananyaga» rendkívül súlyos feladatot ró a növendékekre. Az iskola szigorú tanárai nem kevesebbet követelnek meg tanítványiktól, mint azt, hogy bekötött szemmel, legalább ötven tea-fajtát különböztessenek meg egymástól és jelöljenek meg a legszabatosabban. Ez a szám a mi szemünkben elképzelhetetlen nagyra látszik. Rögöten azonban jelentőségéből, ha tekintetbe vesszük, hogy Kinában nem kevesebb, mint 620 különböző fajtájú tea van általános forgalomban.

Szőnyeg az utcán. — Nemrégén próbálták ki az első járda-szőnyeget, amelyet erre a célra rendeltek meg és készíttettek. Kétheti időtartamra tették ki az utcára és pedig ott, ahol a forgalom feltűnően nagy. Az Északamerikai Egyesült Államok Oklahoma nevű városában folyt le a kísérlet, amelyben meg akarták állapítani az ilyen utcai szőnyeg teherbíró és ellenálló képességet. A szőnyeg nagysága 70×2,75 méter volt. Az anyag, amiből a szőnyeg készült, egy különleges aszfalt-keverék, amit egy szintén különleges filcszövetre öntöttek. Szilárdan és mozdíthatatlanul simul a járdához, minden ragasztás, vagy kötöző eszköz nélkül. A szőnyeg pompásan kiállotta nemcsak a könnyűjárású emberek, hanem a legszögesebb bakancsok és legnehezebb csizmák állandó pergőtűzét, úgy azonban, hogy színes virágmintái a legkisebb mértékben sem sérültek meg és el nem halványultak.

LOHR MÁRIA (KRONFUSZ)

Vegytisztító, csipkétisztító és kelmepestő gyár

1867

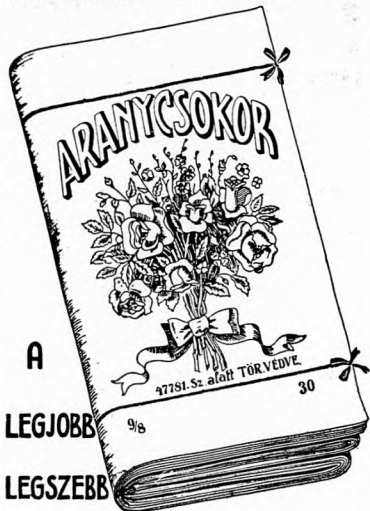

1937

ARANYCSOKOR

PAMUT VÁSZON

FEHÉRBEN és SZINESBEN

KÉZIMUNKA ÁGYNEMŰ ÉS FEHÉRNEMŰ

ANYAG

Budapesti detail főárusítás
a Magyar Uriasszonyok Lapja
Kézimunkaboltjában
Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám

AZ ÚJVONALÚ FŰZŐ

jó alakot,
egészséget,
hajlékonyságot biztosít

FENYŐNÉ FŰZŐSZALONJA

V., Lipót-körút 9. II. em. (Telefon 326-0-83) minden árban és minden minőségben készít mérték után fűző-, gyógyfűző- és melltartó-különlegességeket.

Külföldi modelljeim megtekinthetők!

A szürkenadrágos, sötét, kétsoros zakót viselő, jóalakú és kitünő modorú fiatalember első pillantásra mindenkinek megnyerte rokonszenvét. Huber papa jónak is látta megjegyezni:

— Azért ne gondold, hogy most mindent a feje tetejére fogsz állítani. Nagyon szép, hogy anyi mindent tanultál Budapesten, de azért itt mégis az lesz, amit én akarok! Főleg a nagyzási hóbortról mondj le. Egyelőre eszemben sincsen nagyarányú átalakításokat, vagy amint te mondod: modernizálásokat csinálni. Én nem azért veszem el a vendégtől a pénzt, hogy azután duplán annyit költsek megint rája. Gondolj arra, hogy Gyopárosligetre a levegő miatt jönnek az emberek és nem a csempézett fürdőszobák miatt. És hogy a Huber-szálloda a pisztráng-patak mellett épült és nem a Dunaparton! A kosztot se nagyon piszkáld. Legfeljebb írd az étlapra franciául is a krumpli nevét. Azt nem bánom, mert az csakugyan imponál s a franciául írt ételért szívesebben fizetnek többet is... Nálunk kedélyesség van, fiam és nem nagyképu előkelőség. Én szívélyes és kedves vagyok a vendégeimhez. Virágcsokrot vitetek a hölgyek szobájába. Ez nem kerül pénzbe és a hölgy hálásabb, mintha két lámpával többet állítanék a szalonjába. A gyermekeknek horgászóbót csináltatok az egyik béressel és még ingyen kukacot is kapnak. A gyermek sikít a boldogságtól és a szülők el vannak ragadtva. Ez sem kerül pénzbe és a vendég mégis azt mondja: sehol sincsen olyan családi hangulat, mint a Huber Mátyásnál. Guszti megnyugtatta apját, hogy nem akar forradalmat csinálni. Minden úgy lesz, ahogyan az öreg akarja.

Délután két óra felé, amikor elcsöndesült a szálloda és a vendégek vagy lepihenetek, vagy kártyáztak, Guszti azt mondta, hogy ő is szobájába vonul. Valójában azonban átsietett Bényeiékhez.

Bényeiné sápadzott, mikor Guszti meglátta. Kitérte karját és olyan hevesen ölelte magához, mint aki egyszerre önti ki szívét, háláját és panaszát. A szegény asszony nagyon szenvedett napok óta. Imádtta leányát, nem mert neki szemrehányást tenni. Félt, hogy az érzékeny és lobbanékony teremtés még valami kárt tesz magában. De annál jobban gyöttrődött befele. Aggódott Mártáért és egyben végtelen keserőséggel és fájdalommal töltötték el azok a gyalázatos pletykák, melyeket az ő kis lányáról suttoztak. Milyen jó, hogy Guszti most mégis eljött. Pedig egészen bizonyos, hogy már neki is mindent elmondtak. De ő sem tud hinni a rágalmozóknak. Mert ő is a szívével az érzésein keresztül ítéli meg Mártát... Márta sápadtan, meghatottan nyújtotta kezét.

— Köszönöm, hogy eljöttél, Guszti...

— Márta! — kiáltotta Guszti — mi történt veled? Miféle örütségeket beszélnek rólad? Mondd meg azonnal, mi igaz ezekből? Látod, itt vagyok, hozzád jöttem, nem hiszek senkinek... De most beszélj. Igaz, hogy menyasszony vagy?

— Nem igaz...

Guszti megkönnyebbülten sóhajtott fel.

— No hála Isten! És akkor remélem, a többi sem lesz igaz... Valami külföldi férfiről beszélnek, akivel a vonaton utaztál...

— Ez igaz! Kiraboltak és egy ismeretlen úr lovagiasan segítségemre sietett... Megvendégtelt, nehogy étlen-szomjan utazzam két napig...

— És ez az ember...

— Nem láttam azóta!

— De hiszen akkor nincsen semmi baj! — ujjongott Guszti. — Drága kicsikém! Ki mert meggyanusítani? Hogyan történhetett ez a komizság? Ide hallgass. Ma este átjössz hozzánk és nálunk vacsorázol. Az én asztalomhoz ülsz. Ezzel azután elnémitjük az összes suttogókat...

— Köszönöm, Guszti... de nem megyek hozzátok.

— Talán a papa megbántott? Én majd elintézem... Kérlek, ne törődj senkivel. Légy nyugodt, senkisé fog merészkedni görbe szemmel nézni rád!

— Ne fáradj, Guszti. Én változatlanul jó pajtásod maradok, de nem leszek a feleséged!

— De hát miért? — képedt el Guszti. — Akkor hát mégis csak történt valami... Miért nem vagy hozzám őszinte, Márta?

— Soha, senkihez sem voltam őszintébb, mint hozzád ebben a pillanatban. Nem lehetek a feleséged, Guszti, mert én... mást szeretek!

— Mást szeretsz? — dadogta a fiú és elsápadt.

— Igen. És ne kérdezd azt, hogy kit, mert azt mondanám: nem tudom, ki az, akit szeretek! Talán egy példátlanul finom gentleman... talán egy kalandor! Valaki,

Felkérjük minden kedves Előfizetőnket: szíveskedjenek megtisztelni látogatásukkal a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltját (Budapest, VI., Teréz körút 6.)

akit minden valószínűség szerint soha ebben az életben nem fogok többé látni!

Gusztii ijedten és megdöbbenve nézett Mártára.

— Nem értelek! Miféle zagyvaságokat beszélsz? Szeretsz valakit és nem tudod, kicsoda? Hol láttad? Mi a neve? Mikor találkozott veled?

— Talán álomban. Vannak valóságok, melyek veszedelmesen hasonlítanak az álomhoz és bizonyos idő múlva magunk sem tudjuk, valóban történt-e velünk valami, vagy csak képzelődünk? ... Én azt hiszem ... az utóbbi az igaz!

— De hiszen akkor ...

— Ezt nem érted, Gusztii. Lehetnek álmok, melyekhez jobban hozzátapad az ember, mint a valósághoz.

Gusztii komoly nyugtalansággal nézett a lányra.

— Beteg vagy, Márta. Nem ismerlek rád. Kétségbe ejtesz ...

— Ne törődj velem, Gusztii. Nem is érdelem meg ... Valahogyan csakugyan kizökkenem az életből. Minden furcsa és érthetetlen, ami velem mostanában történik ... Egy kicsit magamhoz kell térnem ...

— Szörnyű! — nyögte a férfi.

— Talán nem is az! — mondotta halkán Márta. — Ennek a furcsa, fájdalmas kábulatnak is vannak szépségei. Talán nem is akarok felébredni belőle ... De az is lehet, hogy magától fog hirtelen és kegyetlenül elszállni ez a rámszakadt hangulat ... Ezt meg kell várnod, Gusztii!

Gusztii valósággal kiszédült a szobából. Hát mégis igaz! — gondolta magában. — Márta nem szeret. Bármilyen zavarosan magyarázza is a dolgot, a lényeg mégis ez. Egy férfi lépett közénk. Valami oktalán, regényes szerelem ...

Hazament és ezúttal komolyan bezárkózott szobájába.

*

Dacsó György még ágyában feküdt, mikor a pincér diszkrétén bekopogott és egy levelet adott át. Dacsó mérges lett. Azonnal felismerte Paulette írását. Miféle új szokás ez? Miért küld levelet Paulette? Eddig mindig telefonon jelentkezett. Szóval, valami kellemetlenség. A nők akkor térnek át a telefonról a levélíráásra, ha olyan bosszantó dolgokról akarnak beszélni, melyet még telefonon sem mernek valakinek szemébe mondani. Félnek a válaszoktól.

Roszkedvűen nyitotta ki a borítékot.

Kedves Barátom,

jó reggelt! Azt hiszem, ez a reggele igazán jól fog kezdődni. Örömhírt jelentek. Képzeld: szerelmes vagyok! Ezúttal igazán és komolyan abba a magyar úrba, akire maga finom ösztönrel már napok óta gyanakodott. Most fogodéz meg kérem az asztalba: azt hiszem, feleségül fogok menni hozzá. Ő még nem tud erről semmit és azt hiszem, nem is gondol nősülésre, de én már elhatároztam, hogy eből házasság lesz.

Illó tisztelettel bocsánatot kérek magától, hogy hűtlen lettem közös elvünk-höz, amely úgy szólt, hogy mi házasságellenesek vagyunk. Tudja mit, kedves George? Álljon rajtam úgy hosszut, hogy nősüljön meg maga is. Igaz, hogy a dolog egyelőre reménytelennek látszik, mert ha még az én kezemet sem kérte meg, akkor vagyok annyira hiú, hogy más nőkről sem tételezek fel nagyobb vonzóerőt. Tudja, most, hogy örökre búcsúzunk — mert beláthatja, hogy többé nem találkozhatunk — bevallhatom, maga nagyon tetszett nekem. Egy kicsit mindig reméltem, hogy megkéri a kezemet. No de az ember éppen legkedvesebb reményeiben szokott csalódni.

Annyit mindenesetre köszönhetek magának, hogy egy kissé jobban megismertem magamat. Meglepetten ismertem fel, hogy én tulajdonképpen komolyabb nő vagyok, mint ahogyan magam is hittem és a lelmem mélyén feleség szeretnék lenni. Így történt, hogy mikor az a magyar úr — a maga régi barátja — társaságunkba került, egyszerre megéreztem, hogy ez az a férfi, akiben mind az a remek tulajdonság megvan, amit mi, nők, egy ideálisférfijelöltől várunk. Magának tehát most el kell tűnnie életemből, kedves George, mert beláthatja, tapintatlanság lenne Lászlóval szemben, ha barátságunk fenntartásával őt féltékennyé tenném. És én gyűlölöm a tapintatlanságot. Ezt természetes ízlésem is tiltja.

Most, mikor búcsúra nyujtom a kezemet, még azt is bevallom: szívesebben lettem volna a maga felesége. Tisztában vagyok azzal, hogy a természetünk sokkal inkább egyezik, a vidámságunk, könnyelműségünk pompásan kiegészíti egymást. László kissé túlkomoly, súlyos ... de lehet, hogy a házasság boldogságának éppen ez az alapja. Reméljük, hogy így van és hiszem, hogy maga is szerencsét kíván nekem.

Mulasson jól, kedves Barátom és kívánom, hogy maga is mielőbb találja meg az igazit. Még csak azt sem írom, hogy a viszontlátásra, mert hiszen mi többé nem találkozhatunk, de azért ígérem, hogy gyakran fogok gondolni magára. Úgy-e, maga sem fog elfelejteni?

Paulette.

Szája mindig üde és illatos, ha szájvíze

183

ODOL

a tökéletesített ODOL jelzése, melynek fertőtlenítő hatását nagy mértékben fokoztuk. ELADÁSI ÁRAK: oriás üveg P 5.60, 1/4 üveg P 3.-, 1/2 üveg P 2.-. Minden szaküzletben kaphatók

Diétás konyha cukorbetegek részére

Vagdalt marhafilé. 15—20 deka sovány marhahúst apróra vágunk, 4—5 deka olvasztott vaját, 1 tojást, sót, borsot keverünk hozzá, 2—3 darab szeletkét formálunk belőle, serpenyőben forró zsírban megsütjük és saját levével leöntve tálaljuk.

Áfonyakrém. Hat deka áttört áfonyát sacharinnal és vaníliával ízesítve, egy-két levél — előzőleg hideg vízben meglágyított — zselatinnal néhány percig forralunk, azután jégen folytonos keveréssel lehűtjük, piros bretonnal megfestett egy deci tejszínnel összekeverjük, formába öntjük s jégre tesszük.

Mogyorótorta. Két tojásféhérből habot verünk, sacharinnal édesítjük, reszelt citromhéjat, két főtt tojás passzírozott sárgáját, 10 szem mogyorót keverünk hozzá, papírral bélelt tortaformában megsütjük, kihűlés után a formából kivéve, tejszínnel megtöltve tálaljuk.

Chat Noir

puder

minden divatszínben jól tapad, a bőrt bársónysimává teszi.

Eau de Cologne Chat Noir

Budapest Székesfőváros Elektromos Művei

új villanyárszabása igen olcsó, kilowattóránként 20 filléres egységárral

Lehetővé teszi a többfogyasztást

Ezzel az egységárral:

1 órás vasalás költsége 6-7 fillér, tehát egész-napi vasalás 60-70 fillér, a porszívógép 1 órás üzeme 4-5 fillér, 1 liter víz felforraltása pedig 2,2 fillér.

Villamos főzés

céljára az áram egységára kilowattóránként 12 fillér.

Villamos forróvíztárolók

számára pedig az éjszakai áram ára kilowattóránként 6 fillér.

Villamos tűzhelyek és forróvíztárolók az V. Honvéd-utca 22. sz. alatti kiállításon részlet-fizetésre vásárolhatók. A kiállítás előadóműben minden szerdán d. u. 7/6 órakor főző-bemutatóelőadást, villamos konyhájában minden hétfőn, csütörtökön és pénteken d. e. 7/12 órakor főzőgyakorlatot tartanak.

Hölgyeim! Le a kötőtűvel!

Itt a XX. század szenzációja, a szab.

„RAPID” kézikötő- készülék

Néhány óra alatt köthet magának pullovert, blúz vagy ruhát — Kezelése egyszerű — Ár **P 25.** —

Kérjen ismertetőt. — Forgalmába hozza

Aruforgalmi kft., V., Erzsébet-tér 4

Egyiptomi éjszakák

Dacsó fanyar szájjal olvasta végig a levelet. Erre nem számított. A kis Paulette csakugyan nagyon tetszett neki. Sokkal jobban, mint bárki eddigi nőismerősei közül. Igaz, megmondta Paulettenek, hogy eszébe sincsen nősülni, de azért még sem szép a lánytól, hogy ilyen egyszerűen és könnyedén faképnél hagyta. Egy szóval sem említette, hogy László tetszik neki... Az ember sohasem ismerheti meg a nőt. Milyen óvatosan és alattomosan építgetik terveiket, mialatt mosolyognak, kedvesek.

— Nincsen semmi értelme az életnek! — gondolta Dacsó, mialatt lassan öltözködni kezdett. — Mindennek az átkozott örökség az oka!

Dacsó két év előtt két gyönyörű pesti bérpalotát örökölt egy gyermektelenül elhunyt öreg, külön nagynénjétől. Dacsó egy nappal előbb még a Váltó- és Ingatlanbanknak volt havi kétszázötven pengővel fizetett tisztviselője. Reggel kilenctől néha késő éjszakáig az íróasztala mellett robotolt. Túrta a főnök szeszélyeit és minden öröme a szombat délután kezdődő és vasárnap estig tartó vikend volt. Vadevezős volt és túrista. Egyébként 38 éves, megesontosodott agglagény. Azt szokta mondogatni, hogy teljesen elegendő, ha valaki reggeltől estig rabszolga a hivatalban. Legalább a hivatalon kívüli életében akar teljesen független maradni. És nem csak a szabadságról van szó. Dacsó az önző emberek közé tartozott, akik mindig csak magukra gondolnak és szeretnek jól élni. A havi kétszázötven pengőből, ha szűkösen is, de mégis tudott a maga részére apró örömeiket vásárolni. Elegáns sportruhája volt, feles társulajdonosa volt egy motoroscsónaknak és néha külföldi társasutazásokban is részt vett. Ha megnősül, még ezekről is le kell mondanania...

Akkor azután egyszerre rászaladt a nagy fordulat. Dacsó jól emlékezett: szeptember 20-án kapta meg az értesítést, hogy a nagynéni Bécsben váratlanul meghalt. A pesti közjegyző ajánlott levélben magához kérte Dacsót és tudatta, hogy övé lett a két pesti ötemeletes bérpalota.

Dacsó október elsején már nem volt többé a bank tisztviselője. Úgy vélte, hogy most sürgősen pótolnia kell mindazt, amit eddig az élet napsugaras oldalán elmulasztott élvezni. Hamarosan egyik ismert tagja lett annak a nemzetközi társaságnak, amely váltakozva bukkan fel Európa nagy városaiban és mondén fürdőhelyein. Most persze már megnősülhetett volna, de ezúttal úgy okoskodott, hogy az ilyen gazdag férfinhez nem szerelemből, hanem önzésből mennek férjhez a lányok. Ez a gondolat részben hiúságát sértette, részben aggodalmakkal és gátlásokkal töltötte el. Két év után különös életunalom kezdett elhatalmasodni rajta. Még magának sem merte megvallani, de azért tisztában volt azzal, hogy: csalódott! Nem volt sem boldog, sem elégedett. Túlságosan léha és tartalmatlan volt a pénzért vásárolt sok gyönyörűség. Az átpezsgőzött és táncolt éjszakák után unott fáradtság szakadt rá, lassankint mindent megismert és minden elvesztette varázsát. Hiányzott belőle az az üde életöröm, mellyel régebben a legkisebb sikernek is örülni tudott. A fáradtság nélkül ölébe hullott szórakozásoknak

A Teréz-körút 6. szám alatt

Magyar
Uriasszonyok
Lapja
Kézimunkaboltja
feltűnést keltő

NEONFÉNY

reklámberendezésért

Zwack J. és Társai

neonfény
reklámvállalata
készítette

IX., Soroksári-út 26

Telefon: 1-462-77

Dijmentes tervek, ajánlatok és szaktanácsok

nem volt zamatjuk, szépségük.

Apró darabokra tépte Paulette levelét és csomagolni kezdett. Elég volt Bécsből. Egyáltalában mi értelme volt a három hónap óta tartó utazásnak? Most minden egyetlen émeleg és zavaros képbe olvadt össze. Nem volt egyetlen emléke, amelyhez szívesen visszatért volna. Valósággal menekült Pestre. Paulettenek nem is válaszolt. Vérig volt sértve. Lászlóra is haragudott. Elhatározta, hogy megszakítja vele

a barátságot. Árulásnak és kétszínűségnek tekintette, hogy elcsábította tőle azt a nőt, akiről tudta, hogy tetszik neki.

Amikor Pestre érkezett, elhatározta, hogy valami foglalkozás után néz. Nincs értelme ennek a céltalan kóborlásnak és naplopásnak. Egy régi barátjával találkozott, aki elmondta, hogy szeretne a Belvárosban egy finom, egészen modern izléssel berendezett bárt nyitni. Most egyre növekszik az idegenforgalmunk, jó üzlet az ilyen elegáns kis mulató, ha megfelelően vezetik. Sajnos, nincs elegendő pénze a bár megnyitásához. Dacsónak hirtelen eszébe jutott, hogy az egyik belvárosi palotájában üresen áll egy megfelelő helyiség. Nem is túlságosan nagy költséggel át lehetne alakítani a bár céljaira. Ajánlatot tett a barátjának: hajlandó betársulni az üzletbe a helyiséggel. Horváth Dani boldogan fogadta az ajánlatot. És így történt, hogy két hónappal utóbb, augusztus végén, megnyílt az Édenbár, Budapest legszebb mulatója.

Kiderült, hogy Horváth Dani csakugyan remekül érti az üzlet vezetését. Mind hiába volt két esztendeig a párizsi Papagáj üzletvezetője. A varieté a világ leghíresebb számaint szerződtette. Amerikai, angol és francia táncosok és táncosnők káprázatos számaint hirdették a fényreklámok, eredeti néger jazz játszott a tangókat és egy newyorki fiatalember keverte a különböző cocktailleket.

A pesti aranyifjúság, az éjszaka ismert gavallérai hamarosan felfigyeltek az új mulatóra, amely zsúfolásig megtelt esténként.

— Csak az Édenbárban van hangulat! — hirdették az öles plakátok, melyekről csupa mosolygó szépség nézett a járó-kelökre. És valóban, este tíztől, hajnali öt óráig egyetlen forró lendülettel őrzöngött a jazz, szüntelenül váltakoztak a műsor-számok, véget nem érően örvényelt a tánc, röpködtek a papírhólabdák, durrogtak a pezsgős palackok.

A nikotintól, feketekávéktól, bortól, pezsgőtől, táncból és muzsikától felzaklatott vendégek boldog kábulatban mentek haza hajnal felé. Csak egyetlen ember maradt változatlanul rosszkedvű: Dacsó György. Valahogyan úgy érezte, hogy csöbörből-vederbe esett. Igaz, számára most már foglalkozás lett a mulatóban való tartózkodás, de ez nem változtatott a lényegen. Változatlan egyformasággal merült el minden este ugyanabban a tikkasztó légkörben, alkoholgőzben és léha mulatózásban. Ugyanazok a jelenetek peregtek le előtte, mint Párizsban vagy Londonban, azok a türehtelen, idegekre menő ostoba mulatózások, melyekben nincsen semmi lélek, magasabbrendű szépség.

Dacsó világosan felismerte, hogy ez az élet a teljes lelki lerongyolódáshoz vezet.

Tropikus mocsárban él, amely hiába van teleszórva szebbnél-szebb virágokkal, mérges gőzei megfertőzik, tönkreteszik.

Menekülni akart. Gyűlölte a mulatót, amelynek feles társa volt, megvetette a vendégeit, akik részeg könnyelműséggel szórták a pénzt egy szenvedésekkel és könnyekkel telt város milliő gondoktól terhes éjszakájában. Valami tisztaságra vágyott, egy pohár üdítő forrásvízre a fanyar pezsgők és gyomorsavat erjesztő pálinkák után.

Az eredmény mesés...

Háziorvosom tanácsára az Önök Thiosept szappant használok egy arckütiés ellen, amely már három hónap óta kínoz. Az eredmény mesés. Ötször borítottam be a szappan habjával és mintha eltűnt volna a kiütés.

Kiváló tisztelettel

1928. február 16.

H. B.

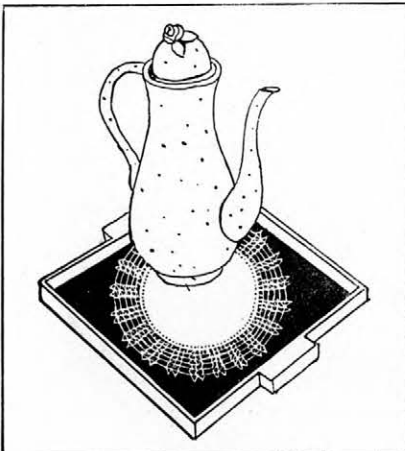

Thiosept

Alázatos órában

Az Úr pazarló kézzel szórta szerte A színt, a hímet és a javakat. A vizek kékjézt teleszórta hallal S arannyal, ezüsttel a halakat. A föld mélyébe mindenféle ércet, Olajat, fémeket, ásványt ágyazott És pusztá szintjét megtűzdelte fákkal, Hogy csodába bontsák áldott tavaszok. Gyalutlan, szálkás padlóját a földnek Lány szőnyegekkel terítette be. S az ég falára alkonyt, délibábót S szívárványt festett mesteri keze; A bogár hátára pötytyöt. S a lepke Szárnyát csodás színekkel szőtte be. Igéző, tarka pompa minden állat Pikkelyes, tollas, prémes köntöse. — Csillagokkal vetette be az égi S virágokkal a földi réteket És lelkünkbe, mely lelkéből lelkedzett, Nyugtalan álmatok és kínokat vetett; Hogy mint a kagyló lázas teste gyöngyöt, Vajúdjon lelkes, új szépségeket.

Baradlai Albert

35 év óta

fogköellen
kipróbált szer a

Fogköoldó

HAZI KOZMETIKA

Modern szépitőszerek házilag való előállítására

Irta: Dr. Földes Miklósné
(Junó kozmetikai intézet, IV., Károly király-út 24.)

Már évek óta állandóan ostromolnak lapunk kedves olvasói leveleikkel, amelyben tanácsot és utasításokat kérnek a kozmetikumok házilag való előállítására. Minden családban vándorolnak nemzedékek át, anyáról lányra örökségképpen bizonyos receptek, szépségápolószerek házilag való előállítására. E szerek között vannak olyanok, amelyek használhatók és kiállják a tudományos kritikát is, de vannak olyanok is, amelyeket a modern szépségápolás elvei, mint elavultakat és hibásakat elvetnek.

A szépitőszerek jósága és használhatósága a bennük alkalmazott anyagoktól függ. Hosszas kísérletezéseim után, melyek mellett való kitartáshoz tagadhatatlanul hozzájárult kedves olvasóink buzdítása, sikerült végre egy oly alapanyagot összeállítani, melynek sajátossága, keménysége és időállóképessége a benne lévő elsőrendű anyagok folytán teljesen megfelel a célnak és beválja a hozzáfűzött reményeket. Ez az anyag, mint eddig minden kozmetikai készítményem, minden kritikát kibír és méltó az eddig forgalomba hozott kozmetikumaimhoz. Az arckrémek, kézfinomítók, hajápolószerek és más kozmetikumok utasítás alapján ezen alapanyagból való előállítására a lehető legegyszerűbb és otthon bárki a legkevesebb fáradsággal elkészítheti magának.

Hiányt pótló házi kozmetikumot óhajtok nyújtani és munkám eredményével meg leszek elégedve, ha kedves olvasóink elismerését kiérdemlem. Előnye a készen vásárolt szerek fölött, hogy frissen, otthon elkészíthető és az összetételében nincs az idők folyamán változásnak kitéve.

Fontos továbbá, amit első helyen kellett volna említenem, olcsósága, ami a mai gazdasági viszonyok között szépitőszernél is döntő fontosságú.

Kozmetikai üzenetek:

«Bánatos.» Használjon a szeplőfoltok kiűzése ellen nappal fényvédő arckrémet és fényvédő pudert. Ezen kozmetikumok nem ártalmasak az arcra, sőt a krém zsírtartalmánál fogva megakadályozzák a ráncok keletkezését.

«Elvira.» A hát pattanásai kiküszöbölésére használjon melegvízes kénszappanos lemosásokat. A szappanhab maradjon éjszakára a pattanásos területen. Rendszeres kvarcolások, nyáron intenzív napkúrák, kevés húsfogyasztás és őszermentes diéta megóvják a bántalom kiűzése ellen.

Arckrémjét, kézfinomítóját, hajápolóját stb. szépitőszereit fillérekért elkészítheti odahaza a tudományosan elismert és jól bevált «Junó» kozmetikai alapanyagból. Egy doboz alapanyag az összes receptekkel 4.— P. Gyártja és szétküldi: DR. FOLDES NÉ «JUNÓ» KOZMETIKAI LABORATÓRIUMA, IV., Károly király-út 24. sz.

HELYI FOGYASZTÁS angol módszerrel biztos, gyors.

Schadek Antalné kozmetikai intézete, Budapest, IV., Váci-u. 9. l. (Carso mozi ház)

És akkor egyszerre eszébe jutott Márta. Az a bájos, naiv kis fiatal lány, akivel a gyorsvonaton találkozott. Tulajdonképpen nem is felejtette el egy pillanatra sem. De olyan kényelmetlennek és távolinak rémlett előtte a találkozás lehetősége, hogy mindannyiszor elfojtotta magában az emlékében feltalálható képeket. Valójában azonban nem a találkozás technikai nehézségei riasztották, hanem... félt! Dacsó tisztában volt azzal, hogy Mártát nem sorozhatja be a könnyű kalandok hősnői közé. Ha ő megegyezően találkozik Mártával, úgy ebből igen komoly események sarjadhatnak...

De most mintha éppen erre vágyott volna. Túlságosan megcsömörlött az örökös sziruptól, a könnyelmű élet ernyesztő levegőjétől. És egy különösen zajos szombat éjszaka után le sem feküdt, csak éppen átöltözött és gyorsan csomagolt.

A Keleti-pályaudvarra vitette magát és megváltotta jegyét Gyopárosligetre. Csak mikor a vonat már elindult, kezdett józannodni. Tulajdonképpen megint a legnagyobb ostobaságot követi el. Több hónap múlt el Mártával való találkozásuk óta. Ki tudja, mi minden történt azóta a fiatal lány életében. Talán már eljegyezte magát. Talán már nincs is Gyopárosligeten? Előbb meg kellett volna kockáztatni egy-két levelet. Szörnyen kínos lenne, ha most csalódná!

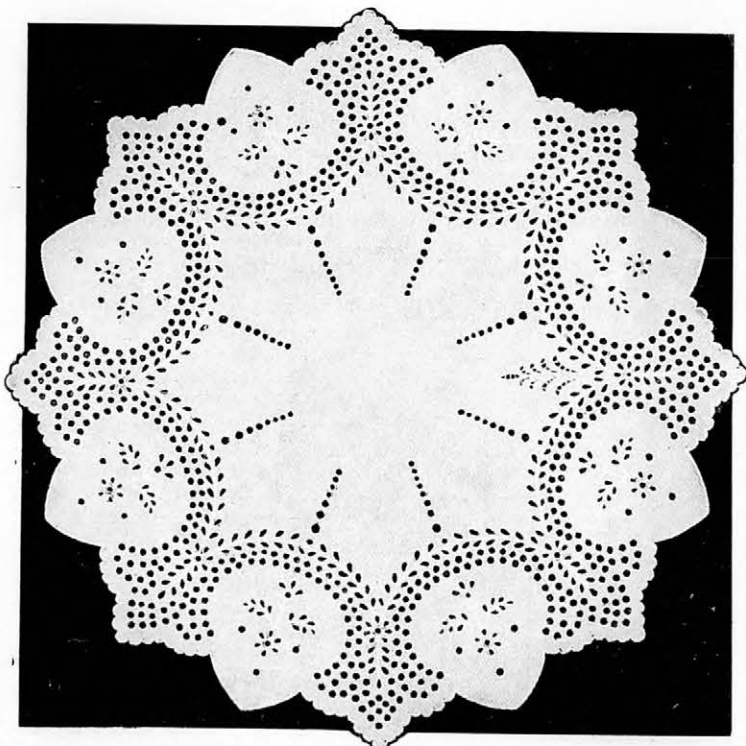
Dacsót egyszerre gyötrelmes nyugtalanság és rémület fogta el. Ha Mártát nem találja meg... ha későn érkezik!

— Mi ez? — kérdezte riadtan. — Mi történt velem? Szerelmes vagyok? Érthetetlen! — mormogta. — Érthetetlen! Hónapok óta hordom magamban ezt az érzést, elfojtva, tudat alatt és most egyszerre ilyen ellenállhatatlan erővel rohan meg! Órultság! Nyilván pillanatnyi hangulat! Hiszen már nem is tudom, hogy valójában hogyan néz ki az a lány, akit alig láttam és akivel jóformán nem is beszéltem. Egy rögeszmébe, álomképhez vagyok szerelmes. Lehet, hogy ha megpillantom, abban a pillanatban ki is ábrándulok. A legokosabb lenne kiszállni a legközelebbi állomásra és visszamenni Budapestre. Estére otthon lehetnék...

De akkor eszébe jutott a bár, az idegkorhácsoló láрма, füst, rikoltozás... Nem... nem! Ebből elég volt egyidőre! Ha mindaz tévedés lenne, ami most Gyopárosligetre viszi, hát legfeljebb pihenni fog... Milyen csodálatosan szép és meleg a szeptember! A magyar ősznek a világban nincsen párja. De jó lesz egy kicsit sétálni a fenyvesek között. Madárdalt hallgatni, virágok között feküdni, napfényben nyújtózni. Megtisztulni lélekben ennyi szépség között. Ismét emberré lenni...

Délután két óraker a vonat megérkezett Gyopárosligetre.

(Folyt. köv.)

Madeira milő. Leírása kézimunkarovatunkban. Anyag és hozzávaló beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám.)

A TÁRSASÁGBÓL

Két nagy magyar halott

Rövid időn belül kettős fájdalmas és pótolhatatlan veszteség érte a magyar irodalmi és közéletét. Két olyan hatalmas és csodálatos szépségű oszlop dőlt ki soraink közül, hogy hiányukat nem csupán gyógyszer szívvél siratjuk, hanem azt is éreznünk kell, hogy a kidőlt oszlopok ormán diadalmas kultúránk pompás fátyalfénye lobogott, amit tovább vinni és utódainknak átadni a mi szent, örök kötelességünk marad. Az egyik nagy halottunk Tormay Cécile, a bűvös tollú, nagy magyar írónő, akinél nem volt csupán henye jelző a magyar meghatarozás, mert minden örökéletű alkotása ebből a földből, az áldott magyar humuszból sarjad. Ez a nagyszerű írónő, akinek tehetsége előtt az egész művelt világ meghajtoa az elismerés zászlaját, a magyar irodalom élsapatának egyik legelső harcosa volt, aki pompás, klasszikus alkotásaival bebizonyította, hogy mire képes a magyar teremtő géniusz. Ezt a nagyszerű asszonyt a szíve ölte meg, mint ahogy egész életében, minden alkotásában szívének igazán emberi dobogását hallgattuk. Arnyékteste most már ott van a magyar remekírók pantheonjában és mi fájdalmas könnyeinket hullatjuk a frissen hantolt sírra. A másik nagy halottunk báró Wlassics Gyula, akinek áldásos és tevékeny élete annyira összeforrott az elmúlt évtizedek történelmével, hogy részletes méltatására kőtek kellene. Minden cselekedetét a jognak mindenekeftelt való tisztelete, a jognak rendíthetetlen erejében való hit vezérelte. Kítorólhetetlenül beleírta nevé a magyar parlamentárizmus törté-

nelmébe. Örökre fájdalmas és pótolhatatlan űrt hagyott maga után most, amikor Felső Parancsra a megboldogult lelkek főrendiházába költözött.

A Kormányzó Úr

Öfóméltósága altorjai báró Apor Gábor rendkívüli követ és meghatalmazott miniszternek a Magyar Erdemrend középkeresztjéhez a csillagot adományozta. — A társadalmi és közélet előkelőségei jelentek meg báró Orczy Andorék, Magassy Dénes min. osztályfőnök és felesége, gróf Cappi-Malagoláék, vitéz Színy Béláék, Szöllösy Auréliák és Pirovich Zoltánék estélyein és teáin. — Uray Margit énekművésznő, növendékei hangversenyével egybekötött magyar estje, amelyet a Zeneakadémia kamaratermében tartott, előkelő és műértő közönség jelenlétében zajlott le.

Hímen-hírek

Néh. Szezyffert Odön dr. min. tanácsos és Hancsel Gizella leányát, Gizit, kedves előfizetőnk eljegyezte Ernst Lehr Herborn (Deutschland). — Felföldy Zsuzska, orgoványi kedves előfizetőnk eljegyezte Szemerédy József, Budapest. — Emmer Cica, budapesti kedves előfizetőnk és Kovács Géza házasságot kötött. — Keller Rózsika, salgótarjáni kedves előfizetőnk eljegyezte Wohl Ernő, Szerecs. — Pálmái Nándor és neje Molnár Erzsébet leányát, Erzsikét kedves előfizetőnk, a kecskeméti ev. templomban oltárhoz vezette Varga András kereskedő, Varga János és neje Karmazán Katalin fia. — Draskóczy Erzsébet mecsekszabolcsi kedves előfizetőnk eljegyezte Kis Nagy József okl. bányamérnök. — Halmi Márta budapesti kedves előfizetőnk eljegyezte Keszler István gimnáziumi tanár. — Szabó Etuska rákospalotai kedves előfizetőnk eljegyezte Cserni István kgi. tisztv., e. e. zászlós, Vácbatytán. — Izsó Mancika kispesti kedves előfizetőnk eljegyezte Tárnay László, Budapest. — A jegyes- és házaspároknak szívöbljövő jókívánságainkat küldjük.

Angyalok érkezése

Szántó László és neje Majoross Judit boldog örömmel tudtják, hogy házasságukat leánygyermekkel áldotta meg az Ég. A kisbaba a szent kereszttségben a Judit Ilona Janka nevet nyerte. Keresztszülők voltak: dr. Majoross Mihályné és Szántó Odön. — Nagy Imre hajdusámonyi közs. állatorvos és neje, kedves előfizetőnk boldogan jelentik, hogy kisleányuk született, aki a kereszttségben a Csilla Judit nevet kapta. Keresztszülők: Szilágyi Gizella, okl. tanítónő és dr. Nagy Miklós orvos. — Kovács Jenő pü. szemlész és neje, Huszár Ida, székesfehérvári kedves előfizetőnk házasságát fiúgyermekkel áldotta meg az Ég, aki a kereszttségben az Iván György nevet kapta. Keresztszülők: Huszár Mária és Hegedüs Sándor. — Az újszülöttekre és kedves szüleikre a Mindenhátó áldását kérjük.

Jelentem még,

hogy dr. Mauks Ernő, tanügyi tanácsos, kir. tanfelügyelő «A vén Kuvasz emlékei» cím alatt gyűjtötte össze és adta ki, pompás humorral, briliáns jellemzőerő-

Úgy az erős napfény, mint a szeles, esős idő árt az arcbőrnek. Kellő ápolás hiányában a bőr elveszíti szépségét, petyhüdtté, repedezetté válik. A CAOLA krémekben lévő vitaminok és bórrokron zsíradékok behatolnak a pórusokba és megvédik az arcbőrt az időjárás, korom és por káros behatásai ellen.

vel és mindig okos tanulsággal ellátott állatmeséit. Ezek a kis irodalmi apróságok nem csupán az ifjúság szórakoztató olvasmányai, hanem a felnőtt olvasót is elgyönyörködtetik mély bölcsességükkel és életismeretükkel. A vastag kötet a szerzőnél (Szikszó, Kir. tanfelügyelőség) rendelhető meg, 3 P 30 fillérrért. — Változatos tartalommal jelent meg dr. Kerkes László szerkesztésében és dr. Dénes Magda, pedagógiai rovatvezető vezetése mellett a «Hómérő» című lap, amely a nagyközönség orvosi lapja. Felöleli az orvostudomány, a biológia, gyermeknevelés és légvédelem aktuális kérdéseit.

IN MEMORIAM

Az őszinte együttérzés fájdalmas hangján jelentjük, hogy

özv. Heeger Gyuláné
szül. Páris Gizella

ny. máv. műszaki főtanácsos özvegye, Budapestben, 75 éves korában elhunyt.

Andor Béla

máv.-főintéző, állomásfőnök, 49 éves korában, rövid szenvedés után jószágos lelkét visszaadta Teremtőjének. Részvétünk hervadhatatlan virágait küldjük a frissen hantolt sírokra.

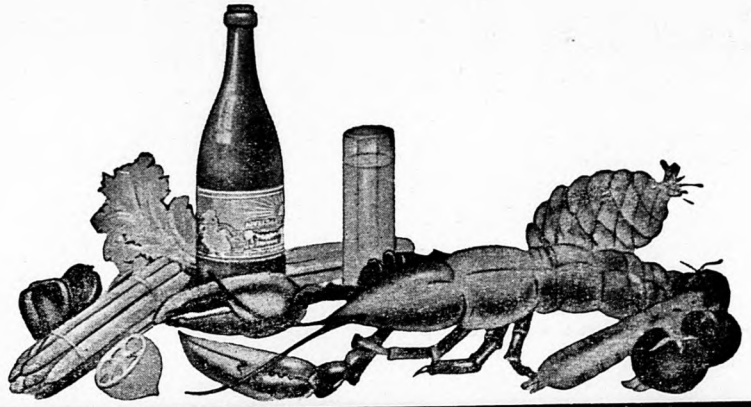
jól néz ki az a nő, aki a világhírű
KHASANA

arc- és ajakkrúzt használja.
Hattéle árnyalat közül válogathat.
Minden szaküzletben kapható.

Csók-, víz- és hóálló.

Forgalomba hozza:
MIHALY ÖTTÖ, BUDAPEST, VI.

H Á Z T A R T Á S

Spárga tejszínes mártásban. Egy kilogram spárgát sós vízben megfőzünk és jól lecsurgatjuk és elkészítjük a tejszínes mártást a következőképpen: 3 deka vaját megolvasztunk, két deka lisztet hozzátesszünk és habzásig pirítjuk, aztán feresztjük tejjel és elkeverjük. Egy kis sót adunk hozzá és esetleg egy kockacukrot, felfőzzük és végül a tejszínnel elkeverjük és a spárgára öntjük. A spárgát ajánlatos egy kis vajban jól felhevíteni és úgy elkaverni a mártással. *Tóth Judit*

Tálon sült máj. 25–30 dkg friss májat (borjú-, szárnyas- vagy sertésmájat) egy márványlapon megkarparva teljesen folyékonyra egy tányérban elkeverjük pici törött borssal, majoránnával és zöldpetrezselyemmel. Egy kivajazott tűzálló táliba rakunk egy sor megfőtt szeletekre vágott burgonyát (30 dkg kell hozzá) megöntözzük néhány kanálnyi tejfellel s néhány darabka vaját teszünk rá, azután a sütőben világos pirosra süljük. Hogy a máj kemény ne legyen, sóval csak étkezésnél ízesítjük. *Tóth Judit*

Hideg amerikai tojás. Négy darab héjától megtisztított paradicsomot kimagozunk. Négy keményre főtt tojást ketté vágunk úgy, hogy a tojásokat ismét egybe tudjuk majd állítani tálaláskor. 12 dkg sonkát finomra vágunk s kb. 4 dkg-t a tojások sárgájával és egy evőkanálnyi mayonaise-zel összekeverünk és megtöltjük vele a tojásokat. Egy kis mayonaise-mártással elkevert vagdalt sonkát teszünk minden paradicsomba, azután minden paradicsom tetejére egy tojást s az egész leöntjük mayonaise-mártással. Apróra vagdalt sonkával hintjük be. *Tóth Judit*

Töltött kel. Szép, kemény keltáposztafejeket megtisztítunk, négy vagy hatfelé elvágjuk cikkekre és sós vízben puhára főzzük. Azután szitára rakjuk, hogy a víz lecsurgojon róla. Rizst párolunk petrezselymes zsíron. A leveşben főtt vagy maradék disznóhúst megdaráljuk és a rizzsel elkeverjük. Zsíriban pirított hagymával, sóval, törött borssal fűszerezük és egy egész tojást ütünk bele, hogy az anyag ne legyen száraz. Egy tűzálló porcellántálat vagy egy tűzálló edényt vajjal kikenünk, a keltáposztákat a cikkei között megtöltjük a húskeverékkel és szép sorjában a táliba rakjuk. Tejfellet leöntjük, vajdarabkákat teszünk a tetejére,

zsemlyemorzásával behintjük és forró sütőbe tesszük, amíg teteje megpirul és tálaljuk. *Tóth Judit*

Töltött burgonya maradékhús felhasználásával. Nyolc darab egyenlő nagyságú gömbölyű burgonyát félig megsütünk. A burgonyát sütés előtt meghámozzuk. Sütés után a burgonya tejét levágjuk és belsejét kikaparjuk. A kikapart belsejét kevés tejjel feleresztjük és tűzőn kevergetve sózzuk. Ezután 2 keményre főtt tojást kockára vágunk, 2 dkg reszelt sajtot, 10 dkg sózott szalonnát kockára vágva és 10–12 dkg maradék és darált marhahús vagy disznóhúst teszünk hozzá. Mindezt azután a kivált burgonyába töltjük és a burgonyát 10–15 percre a forró sütőbe tesszük. Sütés közben tejföllet és vajjal locsoljuk és azután tálaljuk. *Tóth Judit*

DÁN TESTVEREK SZÜCSOK, BUDAPEST, IV., Váci-utca 6. szám alatt (sarok). Ezüstróák, nerzkepek, új modellek!

Töltött celler maradékhússal. Négy darab cellert megmosunk és meghámozzunk és sós vízben puhára főzzük. Vízből kiszedve, tetejét levágjuk és a belsejét kávéskanállal kikaparjuk. A kivált részeket megvagdalkuk és 10–15 dkg apróra vágott maradékhúst (sonka vagy füstölt hús is lehet), 2 dkg reszelt emmentáli sajtot, sót, kevés paprikát keverünk hozzá. Ezzel a keverékkel megtöltjük a cellereket üregeit és a tetejét rátesszük. Belerakjuk tűzálló táliba, de előbb kivajazzuk és forró zsírba vagy vajba 1 dl. tejfölt, 1 dl. tejet teszünk, a cellerre öntjük és a sütőben fél órán át süljük. Tejfölös vajas mártást adunk hozzá. *Tóth Judit*

Paprikás borjúszeletek. Két fej vöröshagymát szeletekre vágunk. Serpenyőben feloldunk egy kanál zsírt s ha forró, a megszózott és gyengén lisztbe mártott szeleteket hirtelen mindkét oldalán átsütjük, azután megfelelő lábosba rakjuk. A serpenyőbe adunk még egy kevés zsírt, világosra megpirítjuk benne a hagymát, gyengén meghintjük liszttel, keverünk hozzá egy kanálka édes, piros paprikát és feresztjük kevés vízzel. Kevestet forraljuk, a mártást szeletekre öntjük. Egy nem erős zöldpaprikát négybe vágva adunk bele, letakarjuk és puhára pároljuk. Kiszedve a puha szeleteket, egy másik edénybe, a mártást szitán áttörjük, rá-

sun corall
sun orange
natural
orange
orange corall
vérszín
creolvörös
vil.
creolvörös sötét
creol orient
hindu

színében fényében utánoszhatatlan a
rivoire
lacrrouge
kérje szaküzletekben és D'HOLCZER Illatszertárban VI.Teréz krt.8

Női angol és sport-cipők
 Legszebb és legjobb kivitelben, olcsó árban

TURÁN
 sportcipő üzem
 Budapest, VI.
 Podmaniczky-u 49
 Telefon: 1-223-53
 Szakszerű javítások

„Takarékos háziasszony gázzal főz“

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

ingylen.

NEM PÉNZÉRT

adja

D. OETKER
CÉG

A MOST 1937-ben MEGJELENT ÚJ
VÉDES SÜTÉMÉNYES RECEPTKÖNYVÉT.

DR. OETKER A. CÉG
VÁRTÉLEP: BUDAPEST, VIII. CONTI-U. 25.

öntjük a szeletekre, két deci jó tejfölt adunk hozzá, kissé pároljuk, aztán feladjuk. Makarónit, galuskát vagy rizst adhatunk mellé.

Piritott vese velővel. A jól megmosott, leháryázott borjú- vagy sertésvesét finom szeletekre vágjuk, ugyanígy megmoszuk a sertés- vagy borjúvelőt, hártájától megtisztítjuk és finomra összevágjuk. Zsirban megpirítunk finomra vágott vöröshagymát, beletesszük a vesét, törött borsot, finomra vágott zöldpetrezselymet és addig sütjük, míg a víz elpárolog róla. Ekkor a velőt is rátesszük, együtt piritjuk, megsózzuk, 3 tojást villával felverünk, s a megpirított vese-velőre öntjük, gyöngén összekeverjük, hogy se puha, se kemény ne legyen. Burgonyapürével vagy pirosa sült burgonyával adjuk fel.

TÉSZTARECEPTEK

Mézes torta. Hat tojás, 12½ dkg cukor, 12½ dkg méz, 12½ dkg liszt. Krémjéhez: 10 dkg cukor, 1 kanál víz, 10 dkg puhított csokoládé, 12 dkg vaj szükséges. Hat tojás sárgáját nyolcadkiló cukorral és ugyanolyan súlyú, kissé langyos mézzel félóránig kell keverni, aztán egy nyolcadkiló lisztet és a tojások habját közeekeverjük. Lassan kell sütni. Krém: 10 dkg cukrot egy kanál vízzel felfőzünk, aztán 10 dkg puhított csokoládét keverünk közé

Johann Maria Farina

gegenüber dem
RUDOLFPLATZ cég közli:

ezüstvignettás kölnije

(szóró-üveg fémkupakkal)

sokkal töményebb,

mint a fehérvignettás

Ezüstvignettás Rudolfplatz
kölni ára 2.—, 3.80, 6.50 P

Ezüstvignettás Rudolfplatz
kölni, kimérve nem kapható

és ha kihűlt, 12 dkg habosra vert vajjal jól összekeverjük. A tészta oldalát és a tetejét is bekenjük vele. *Tóth Judit*

Köburg-perec. 18 dkg vaj, 18 dkg porcukor, 3 darab főtt tojás sárgája, 25 dkg liszt és két nyers tojás sárgája kell hozzá. 18 dkg vaját és 18 dkg porcukrot habosra keverünk, majd 3 darab szitán átpasszírozott főtt tojás sárgáját és 25 dkg lisztet és két nyers tojás sárgáját is közéje keverünk. Ebből az anyagból pereceket formálunk és gyors tűznél megsütjük. Citrommázzal bevonva feladjuk. *Tóth Judit*

Rózsafánk. Tésztája ugyanaz mint a forgácsfánké, csak amikor a tojást összekeverjük a hozzávalókkal, akkor egy kávéskanál törött fahéjat teszünk bele. Háromféle nagyságú pogácsazagattal szűrjük ki, a legnagyobb jön alul a négy oldalán kissé bevagdaltjuk, megkenjük tojásfehérjével a közepét és az előbbi művelet megismétlése után a másodikat tesszük rá, utána a legkisebbet. A két ujjunkkal egy-kissé összenyomjuk a közepén. Nem túlforró zsírban sütjük, a közepére baracklekvárt teszünk s megcukorozzuk. *Tóth Judit*

Csokoládéfánk. 15 dkg lisztet, 15 dkg vajat, 5 dkg kakaót, 8 dkg porcukrot és egy késhegynyi fahéjat összegyúrunk és 15—20 percig pihentetjük, majd ½ cm vékony lepényre elnyújtjuk, pogácsaszagattal kiszűrjük és közepmeleg sütőben kisüljük. Sütés után lekvárral egyet-egyet összeragasztunk, csokoládémázzal bevonjuk. Ha teasüteménynek készítjük, akkor mártógyurmába mártjuk. A mártógyurmát langyos vízben felolvasztjuk s ha mindjárt elfogyasztjuk, akkor megtölthetjük vele a fánkot. Ha száraz teasüteménynek készítjük el, úgy gyümölcsizzel ragaszunk össze kettőt-kettőt.

Sonkával rakott kenyér (Szendvics). Vékony szeletek fehér- vagy rozskenyeret, vajjal megkenve, minden oldalán apróra vágott sonkába mártunk. Hogy a sonkába mártást egyenlően tudjuk végezni, a kenyérszeleteket tegyük egy villára. A sonkába mártott kenyérszeleteket tálra rakva, tálalásig tartsuk hideg helyen vagy jég-szekrényben. *Tóth Judit*

Kaviáros-kenyér (Szendvics). Vékony szeletet fehér kenyeret kenjünk meg habosra kevert sós vajjal, tegyünk rá keresztben három szelet főtt, kemény tojás-szeletet, hintsük be gazdagon kaviárral. Nagyon vékonyan vágott fél karika citrommal díszítsük. Hideg helyen tartsuk tálalásig.

Libamáj-szeletes kenyér pikáns mártással leöntve. Vékony szeletekre vágott és sós vajjal megkent kenyérszeletekre rakjunk vékony szeletekre vágott sült libamájat, öntsük le hideg pikáns mártással, majd aszpikkal, vékony szeletet uborkával díszítve tálaljuk. Hozzávaló mártás: három egész nyers tojást, három deci tejfellt, egy kis sót, egy evőkanálnyi borecetet, egy evőkanálnyi mustárt és egy evőkanálnyi porcukrot habústben hidegen összekeverünk, aztán tűzre tesszük. Habverővel állandóan keverjük, míg sűrű mártássá főzzük. Forrás közben beletesszük még egy diónyi vajat és hidegre tesszük, halhoz, tojásételhez vagy spárga mellé adjuk, ekkor melegen tálaljuk.

Diótorta. 7 tojás sárgáját 21 dkg cukorral jól elkeverünk, aztán hozzáadunk 21 dkg diót, 2 szelet reszelt csokoládét, 20 szem pörkölt kávét és 7 tojás habját. Ha megsült, vajkrémmel bevonjuk és megtöltjük. Örölt dióval meghintjük.

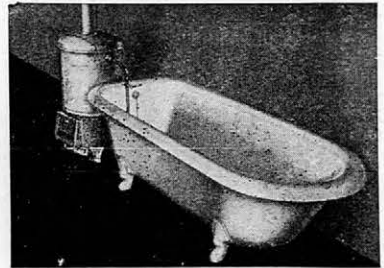
Katona Jánosné

Olasz-torta. Nyolc tojás sárgáját 28 dkg cukorral habosra keverjük, adunk hozzá 16 dkg tisztított darált mandulát és 8

Meleg fürdő = egészség

De csak úgy, ha tökéletes és kényelmes a fürdőberendezés

Vizvezetékek nem áll mindenütt rendelkezésre. Ezen könnyen lehet segíteni:

A hófehérre zománcozott

LAMPART

önfűtő

Fürdőgarnitúra

(kád és kályha) bárhol
szereles nélkül
könnyen beállítható

Vizvezetékek nélkül 4—5 kilogramm fával 40 perc alatt tökéletes meleg fürdőt ad.

A melegvíz — mint a vízvezetékéből, — csapon át folyik a kádba.

Kérjen prospektust

LAMPART Gyártmányok Eladása Kft
Budapest, VII., Erzsébet-körút 19. sz.
Kérem prospektusukat LAMPART
fürdőgarnitúráról

M

Név.....

Cím.....

BŐSÉGES ÉTLAP

1937 április hó 21-től április hó 30-ig

SZERDA 21 R. kath. Konrád Prot. Anzelm	EBÉD: spárgaleves, vadászszelét salátafőzelékkel, káposztás-rétes. VACSORA: tárkonyos bárány apró zsemlegombóccal, sajt, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK 22 R. k. Szótér s K. Prot. Szótér	EBÉD: zöldségleves, sertés-karaj egybesütve paradicsomos káposztával, rakott makaróni, gyümölcs. VACSORA: vagdalt libamell vegyes salátával, sajt, gyümölcs.
PÉNTEK 23 R. kath. Béla Prot. Béla	EBÉD: szilvaleves, ráchal tejfellel sütve, darakoch ízzel, gyümölcs. VACSORA: rakott tojás burgonyasalátával, sajt, gyümölcs.
SZOMBAT 24 R. k. György Prot. György	EBÉD: sóskaleves, töltött rostélyos petrezselymes burgonyával, öntött saláta, túrógombóci. VACSORA: csirkebeesinált zöldborsóval, gyümölcs.
VASÁRNAP 25 R. k. Cantate Prot. Márk	EBÉD: raguleves, zöldséges máglya, töltött csirke sült burgonyával, fejjessalátával, narancsszelet. VACSORA: sonka melegen tormával, sajt, tészta, gyümölcs.
HÉTFŐ 26 R. k. Kilit és M. Prot. Ervin	EBÉD: húsvéles májrizszel, főtt hús pirított tarhonyával, sóskamártással, túrógombóc, gyümölcs. VACSORA: borsostokány burgonyakrokettel, gyümölcs.
KEDD 27 R. k. Kanis. P. Prot. Arisztid	EBÉD: zöldségleves borjúhússal, töltött kalarabé, díspité. VACSORA: kirántott borjúszelét újbungonyával, salátával, tészta, gyümölcs.
SZERDA 28 R. k. Kereszt. P. Prot. Valéria	EBÉD: bableves füstölthússal, paprikás borjúszelét tarhonyakörítéssel, salátával, aranygaluska. VACSORA: kirántott borjúvelő burgonyapüré körítéssel, tészta, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK 29 R. k. Péter vt. Prot. Albertina	EBÉD: húsvéles daragaluskával, főtt hús ecetes tormával, párolt burgonyával, makaróni, kakaószelet. VACSORA: hideg felvágott retekkel, gyümölcs.
PÉNTEK 30 R. k. Sienai K. Prot. Katalin	EBÉD: tejleves reszelt tészta-val, spenót, bundáskenyér, gyümölcs. VACSORA: főtt tojás, sajt, gyümölcs.

tojás keményre vert habját. A tortát négy részben sütjük meg és a következők töltekkel töltjük: 20 dkg cukrot 6 evőkanál erős feketekávéval és 6 tojás sárgájával jól felfőzünk, míg sűrű péppé válik. Ha készen van, kihűtjük és adunk hozzá 30 dkg vaját. E töltekkel a tortalapokat összeállítjuk és a torta tetejét is bevonjuk vele, azután az egészet jégre tesszük. *Katona Jánosné Cseresznyealács.* 21 dkg vajat, 21 dkg cukrot habosra keverünk. Adunk hozzá

6 tojás sárgáját, 3 egész tojást, 6 tojás fehérjéből habot verünk és a habhoz 21 dkg mandulát, 6 dkg morzsát és 6 dkg lisztet teszünk. Ezen keverék felét tortaformába helyezük, teszünk rá ostyalapot és kimagozott cseresznyével meghintjük. Erre rákenjük a keverék másik felét és mérsékelt tűznél sütjük.
Dr. Vincze Istvánné

DAN TESTVEREK SZÜCSÖK, BUDAPEST, IV., Váci-utca 6. szám alatt (sarok). Ezüstróák, nerzkepek, új modellek!

Mogyorótekeres. 8 tojás sárgáját 6 dkg cukorral habosra keverünk, hozzáadjuk 8 tojás fehérjének 4 dkg cukorral felvert habját és az egybekevert 8 dkg mogyorót és 5 dkg lisztet. Papírral kirakott sütőpléhet 1 cm vastagon kikenünk vele és gyors tűznél kisütjük. Ha kihűt, meglisztezett papirosra borítjuk, a papírt az aljáról lehúzzuk, megtöltjük mogyorókrémmel és becsavarjuk. A teletjét megkenjük krémmel és vastagra vágott pörkölt mogyoróval megszórjuk. Mogyorókrém: 15 dkg puhára olvasztott vaját, 15 dkg porcukorral habosra keverünk, hozzáadjuk 2 tojás sárgáját, kevés vaníliacukrot és 10 dkg finomra őrölt pörkölt mogyorót.
Dr. Vincze Istvánné

TANACST?KÉRNEK

Kedves olvasótársnőim közül ki tudna ajánlani pormentes, szép, erdős, hegyes vidéken privát helyen 4 személyből álló keresztény úri család részére kellemes, jó nyaralást finom ellátással és kényelmes úri lakással. Lehet a Balaton mentén is, ha megfelel a kívánalmaknak. Szíves sorait "Keliemem otthon" jellegére a kiadóba kérem.

Ki tudna ajánlani kedves olvasótársnőim közül Ausztriában olyan világi leánynevelőintézetet, hol a nyár folyamán 1-2 hónapra 17 éves leánykamat kizárólag a német nyelv elsajátítása végett adhatnám, hol strand, tennisz, stb. szórakozásban részesülne. Esetleg egy százszázaléki megbízható úri család címét kérném, hol féléve őrzött gyermeküknek fogadnák fizetés ellenében leányomat magukhoz. Szíves levelet "Alezredes özevgye, Kecskemét" jellegére a kiadóba kérem.

Kedves olvasótársnőim kérem, szíveskedjenek lapunk útján közölni a tiroli rétes receptjét. Hálás köszönettel "Kisújszállási előfizető".

Nagyon hálás volnék azon kedves előfizetőtársnőmnek, aki szíves volna átengedni a M. U. L. 1933. év január, február és március havi összes példányait, amelyek nekem hiányoznak. Szíves értesítést Kocsó Jánosné, Budapest, Attila-utca 51, II. 11. címre kérek.

Kedves olvasótársnőim! Főtisztviselő egyedülálló 58 éves nyugdíjas özvegye vagyok. Hozzámillió jó barátom kerese, akivel üres délutánjainkat együtt tölthetnők, esetleg együtt mehetnénk nyaralni. Levelet "Keresztény — Budapest" jellegére kiadóba kérek.

Kedves olvasótársnőim közül ki ajánlhatna a nyári iskolai szünidőre egy németül tökéletesen tudó intelligens keresztény, komoly leányt I. polg. iskolát végző kis-

Elhanyagolt arcbőrét tökéletesen rendezhesz, egészséges arcbőrét ápolja, szépségét fokozza **KESZEYNE GYÓGYKÖZMETIKÁJA** V. Bálvány-u. 2, Gróf Tisza István-u. 14

EGYSZERŰ ÉTLAP

1937 április hó 21-től április hó 30-ig

SZERDA 21 R. kath. Konrád Prot. Anzelm	EBÉD: zöldborsóleves, túrógombóc. VACSORA: paprikás bárány galuskával, salátával, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK 22 R. k. Szótér s K. Prot. Szótér	EBÉD: borjúszelent, töltött saláta, vajás pogácsa. VACSORA: paprikás burgonya kolbásszal, gyümölcs.
PÉNTEK 23 R. kath. Béla Prot. Béla	EBÉD: halikraleves, daramefőlt. VACSORA: kirántott hal karfiolsalátával, gyümölcs.
SZOMBAT 24 R. kath. György Prot. György	EBÉD: sóskaleves borjúhússal, töltött felső salátafőzelékkel, daromorsza ízzel. VACSORA: főtt sonkaesőllök melegen burgonyapürével, tormával, gyümölcs.
VASÁRNAP 25 R. k. Cantate Prot. Márk	EBÉD: spárgaleves, borjúcomb szalonnával tűzdelve tejfellel és vajjal sütve, sült burgonya körítéssel, fejjessalátával, leveles vajaskifli. VACSORA: délről sült körítéssel, tészta, gyümölcs.
HÉTFŐ 26 R. k. Kilit s M. Prot. Ervin	EBÉD: paradicsomleves rizszel, paprikás borjúhús galuskával, salátával, palacsinta túróval töltve. VACSORA: pirított borjúmáj uborkával, gyümölcs.
KEDD 27 R. k. Kanis. P. Prot. Arisztid	EBÉD: burgonyaleves tejfelesen, lekváros derelye. VACSORA: gomba tojással, fejjessalátával, sajt, gyümölcs.
SZERDA 28 R. k. Kereszt. P. Prot. Valéria	EBÉD: zöldségleves, tojásosgaluska, gyümölcs. VACSORA: tárkonyos bárány zsemlegombóccal, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK 29 R. k. Péter vt. Prot. Albertina	EBÉD: borjúszelent, sertéscomb egybesütve salátával, kelt bukta túróval töltve. VACSORA: rántotta salátával, gyümölcs.
PÉNTEK 30 R. k. Sienai K. Prot. Katalin	EBÉD: sóskaleves, kirántott hal burgonyakörítéssel, gyümölcs. VACSORA: sajt, túró retekkel, főtt tojás, gyümölcs.

leányom mellé, akinek teljes úri ellátást biztosítottam és apróbb szórakozásai költéseit fedezném. Nagyobb alföldi községben lakunk, a szünidő egy részét nógrád-megyei községben töltönk. Apróbb házimunkában való segítségét szívesen veszem, de nem kötelező. Levelet "Keliemem nyaralás" jellegére kiadóba kérek. **Kedves olvasótársnőim** közül attól kérnék felvilágosítást, aki rendelkezik villany jégszekrényvel és felvilágosítást ad arra nézve, bevált-e használatban, mily összeg-

Felülmulhatatlan

féregmentesíti lakását
házi állatait. Nem mérgező,
szagtalan. Ezt kérje mindenütt

be kerül, milyen gyártmányú a készülék és nem túlköltséges az üzemen tartása? Kifizeti-e magát egy egyszerű polgári háztartásban és nem szorul-e gyakran javításra? Szíves válaszukat köszönöm. „Erdőhivatal” jelígre kérem.

Kedves olvasótársaim közül ki tudna szép vidéken, esetleg külföldön, elhelyezkedési lehetőséget nyújtani kereskedelmi is végzett, gyakorlott, jeles tanítónőnek, kimondottan rk. előkelő családnál, hol gyermekekkel foglalkozna, németül társalog és képességeinek teret talál. Leveleket „Fizetés nem fontos” jelígre kiadóba kérek.

ÜZENETEK

Kedves előfizetőink figyelmét felhívjuk ezen számhoz csatolt szűrősablon mellékletünkön feltüntetett mintákra, melyeket alábbiakban ismertetünk. A 1. számmal jelölt gyöngyvirágot ábrázoló mintával tálcakendőt, miliót, furdótáskát, stb. díszíthetünk. Hímzéssel készítjük. A leveleket két árnyalatú zöld, a virágokat fehérrel és egészen halvány zölddel árnyaljuk. Alapanyagnak, amire előnyomatjuk, vegyünk színes vásznat, hogy a fehér virág szépen érvényesüljön rajta. A 2. számmal jelölt mintával, mely egy kis vitorláshajót ábrázol, díszíthetünk gyerekruhácskát, köténykét, melynek zsebére, vagy a ruha mellrészére alkalmazzuk. Szálóttéssel, akár pirossal, vagy késsel, akár más színnel készíthető. A 3., 4., 5. és 6. számú mintákkal ugyancsak tálcakendőt, nyári asztalterítőt, kerti vászonpárnát, vászonfüggönyt, divánpárnát díszíthetünk, olyképen, hogy a mintákat külön-külön szélszórótan nyomtatjuk elő az anyagra. A 3. számmal jelölt virágot minden virágszínnel színezhetjük, hogy annál élénkebb, változatosabb legyen. Pl. sárgával, késsel, a rózsaszín

minden árnyalatával, lilával. A szirmok külső szélét körülfogó vonalak a virág színével azonos színnel készíthetők, a levelek két árnyalatú zölddel, a szár egy sötétebb zölddel. A 4. számmal jelölt makkos mintával ugyancsak tálcakendőt, nyári terítőt, vászonpárnát és nyári lakás függönyét díszíthetjük. Színezését a makk természetes színének megfelelően színezük és lapos himzéssel készítjük. A makkházat olajzöld közép árnyalatával, a makkot közép barnával és egy világosabb árnyalattal színezzük, a leveleket és szárazakat három árnyalatú zöldszínnel. Az 5. számmal jelölt mintával díszíthetünk zsúrterítőt, vászonpárnát, terítőt, tálcakendőt stb. A virágok tetszőszerinti színnel színezhetők, melyek közül a teljes virágot két árnyalatú világosabb rózsaszínnel, a mellette levő kisebb és nem teljes virágot sötétebb árnyalatú két rózsaszín anyaggal színezzük. A leveleket felváltva világosabb és sötétebb árnyalatú zöld színnel készítjük. A 7. számmal jelölt virágmintát tálcakendő négy sarkába elhelyezve nyomtatjuk elő úgy, hogy szimmetrikusan illesztjük a sarkokba. A háromszöget képező vonalat készíthetjük barnával, a virág közepét sárgával, a belső szirmokat legsötétebb lilával, a következő sorban levő szirmokat közép lilával, a legkülső szirmokat egészen világos lilával színezzük. A leveleket két árnyalatú zölddel készíthetjük. Az AG, GR, FS, BV monogramokkal zsúrterítőt jelzünk. Az AD és TR monogrammal pedig férfizebkendőt jelzünk. A 6. számmal jelölt kedves figurával díszíthetünk finom anyagból készült üveg tálcaterítőt. A ruha aljának csak a kontúrja varrandó ki szálóttéssel, melyhez halvány kék színű anyagot használunk, a pettyek egy árnyalattal sötétebb késsel, a derékrész halvány sárgával, az ujjá fehérrel, a kar testszínnel, a virágok pirossal, sárgával, lilával, késsel és a levelek zölddel, lapos himzéssel készíthetők. A kalap szalma-sárga színnel, a szalag rajta halvány rózsaszínnel szálóttéssel készíthetendő. Ha négyszögletű a tálcakendő, úgy a négy sarkába nyomtatunk elő egy-egy alakot, míg ha kis kerek terítőt készíthetünk, úgy ennek a közepébe nyomtatjuk elő és szélét színes pikóval horgoljuk be. A fent ismertetett minták himzéséhez MÜL hímzőanyagot, vagy MEZ gyöngyperlét használunk. A szűrősablon mintáinak előnyomása a következőképen történik: sima asztalra terítünk egy vastagabb, pl. a vasaláshoz használt ruhát, erre helyezzük el az előnyomtatandó anyagot, simára egyengetjük, hogy gyűrődés ne legyen rajta. Megfelelő helyre helyezzük rá az

FOGHUS VÉRZÉST 5-6 NAP FOGLAZULÁST 2-3 HÉT ALATT GYÓGYÍT.

NINC'S FOGKÖ. HOFEKÉR FOGAK ÜDE LEHELLET.

Az egyetlen rádióaktív fogkrém és szájvíz

Nagy vagyona szépség,

melynek előnyeit Ön is élvezni fogja, meri arca feltűnően megszépül, ha rendszeresen használja a híres

negyenedi Kovács krém melynek elismert jó hatásáról sokszor köszönő-levél tanuskodik. Rövid idő alatt eltünteti minden szépséghibát (ránc, pattanás, szeplő, mitesszer) és a legelhangoltabb arcot is tökéletesen rendbehozza, az arc bőrsónysima, üde, rózsás lesz. Tegyen egy próbát még ma! Kapható mindenütt.

Éjjeli használatra két } csomagolásban
Nappali haszn. sárga }

HAJFESTÉS!

KOMOL hajfestékekkel festett haj szebb és természetesebb, mint az eredeti. Egyszerű, gyors, kényelmes kezelés és biztos eredmény. Díjtalan prospektust küld:

Vezérképviselet:
Teréz-körút 40-42/a

HAJSZÁLAK végleges kiirtása ezidőszereint a legkomolyabb, gyors, biztos eredménnyel. Angol módszerrel.
Schadek Antalné kozmetikai intézete, Budapest, IV., Váci-u. 9. I. (Corso mozi ház)

A jelenkor legcélszerűbb bútora

az egy kézmozdulattal tetszés szerinti szelönna, illetve ágygá átalakítható

modern Schöberl fotelágy

(Felülmulhatatlan célszerűség, tartósság és kényelem szempontjából)

Nappali fotel

Éjjeli ágy

Kapható: SCHÖBERL RÓBERT udv. szállítónál, IV., Haris-köz 4

BUTORT mindenki
BOG-MIL butoráruházában vásárol
VI., Vilmos császár-út 43. (Báthory utcával szemközt). **KOMBINÁLT SZOBÁK, HALÓK, EBÉDLŐK** dús választékban

HAIDEKKER-BOLT

ANDRÁSSY-ÚT 21/73
KÉRJEN INGYEN ÁRJEGYZÉKET

Titok

Nők tiszta teintjüket gyakran csak annak köszönhetik, hogy emésztésükre kellő figyelmet fordítanak. Használjon Ön is **D a r m o l t**, hatása kitünő.

DARMOL

előnyomatandó szűrőszablon mintáját az érdekes felületével fölül, melyet valami nehéz tárggyal, pl. hideg vasalóval a szablon levő részen lenyomtatunk, hogy a dörzsölés alkalmával ne mozdulhasson el és ekkor az előnyomáshoz szükséges kékpörbe megmártott posztódarabbal négy-szer-ötször óvatosan át dörzsöljük, vizsgálva, hogy a minta ne szakadjon szét és még sokszor lehessen használni. Átdörzsölés után a mintát kissé felemeljük és meggyőződünk, hogy az anyagra a minta szerint átszivárgott-e a kékpör s ha tisztán látható, a mintát végleg eltávolítjuk és most már spiritusszal befújuk, hogy a kékpör odatapadjon az anyaghoz. Fixirozáshoz parfümszóró is használható, vagy selyempapírt terítünk rá és forró vasalóval átvasaljuk. Így is odatapad a kékpör az anyaghoz. Mindenesetre tartósabb az előnyomás, ha fixirozással rögzítjük az anyaghoz.

Biztos hatású hashajtó a Rolax, melynek használata mellett a belek visszacsuszorít normális működésüket. Úgyeljenk a névre. Minden gyógyszertárban fillérékért kapható.

Dicsőszentmártoni. Kézimunkaboltunk kárakatainak figyelemmel kísérését örömmel fogadjuk s mindenkor hálások leszünk, ha szakértő véleményét közölni méltóztatik. Az erdélyi népművészettel is kívánunk foglalkozni s ha alkalomadtán meglátogatni méltóztatni kézimunkaboltunkat, sziveskedjék bemutatni ott eredeti rajzait, esetleg a kész kézimunkákat is.

Az Odol ideális szájpótló, mert behatol a száj legelrejtettebb zugaiba és megakadályozza az erjedő és rothadó folyamatokat.

Művirág, disztoll, eredeti különlegességek gyártása, olcsó árútlása:

GROSZ-NÁL IV., SÜTŐ UTCA 1. TEL: 1-802-13

H. Gy. „Most mi következünk“ című cikke nem tárja fel teljesen szimpatikus gondolatmenetét, nem ad egész programot, amélyért síkra száll, hanem csak messi látvalból érinti, mintha rohanás közben nem ért volna rá, hogy kifejtse mondani valóját. Tanulmányából csak egyes vonalakat kaptunk, amiből nem alkothatunk teljes és valódi képet magunknak. Pedig szívesen adunk helyet minden olyan írásnak, amely a mai fiatalok gondolatát, vágyait, akarását, terveit, vagyis magát a fiatalságot tárja az olvasó elé. Hallani akarjuk tiltakozásukat, hogy ne vethessék szemünkre, hogy nem ismerjük őket. A fiatalság önmagát feltáró vallomását fel-

fedezésként köszöntjük, ha ez a vallomás őszinte és igaz. Amit kaptunk, az kevés, többet, teljesebbet várunk.

Szív. üdv. Szerk.

B. Gyula L. A kritikuskna meg kell bocsátani, hogy őszintén szigorú s a költészet útján menetelők közül azoknak fogja meg a kezét, akik mesterien tolmácsolják a lélek rezdüléseit. A „Mai farsang“ csak álarckan mutatja meg lelkének háborgását. Rikítóbb, előbb színekkel próbálja kihozni ennek a témának háborgó hullámzásait.

Szív. üdv. Szerk.

Odol-fogpép biztos sikerrel tisztítja és fénysíti fogait anélkül, hogy megtámadná a fog zománcát.

Beesületes gondolkodású. Nagyon sajnáljuk, hogy fogalmazásában a kívánt szöveget nem közölhetjük, mert dacára a „beesületes gondolkodás“ kihangsúlyozásának, félreértésre adhatna alkalmat. Szíveskedjék revidálni a szöveget és kézségei állunk rendelkezésére.

Szív. üdv. Szerk.

DÁN TESTVÉREK SZÜCSOK, BUDAPEST, IV., Váci-utca 6. szám alatt (sarok). Ezüsttróák, nerzkepek, új modellek!

Vágyódás. Meleg emberi szív dobbanása. Türelmet kérünk, jönni fog.

Szív. üdv. Szerk.

O. K. Anna. „Hamupipőke dal“-a meglepően újszerű gondolattal surran be az olvasók lelkébe. Gratulálunk. A másik két verse kifejezéseiben erőteljesebb.

Szív. üdv. Szerk.

A Solvolth-fogpép az egyetlen, amely a fogkövet fejlődő természetes karlsbadi forrással tartalmazza. 35 év óta kipróbált szer, orosok ajánlják.

Nem a M. U. L. Kézimunkaboltját akarjuk reklámozni, amikor az ott vásároló kedves előfizetőinktől érkezett és megelégedésüket tudomásomra hozó levelekből egyet-egyet itt leközlünk, de nem lehet elhallgaltatni, lefojtani a szívünk ujjongó örömrészt, amit továbbadunk és megkell osztanunk azokkal, akiknek lelkében tovább zeng a mi örömünk. Az alább közölt kedves sorok is ilyen eltíthatatlan nagy örömet jelentettek nekünk s hiszünk, hogy velünk örvendeznek a M. U. L. Kézimunkaboltja sikerének azok is, akik még ezután fogják meglátogatni. „Igen tisztelt Főszerkesztő Ur! Végre holdog van szemem a tollat kezembe, mert úgy érzem, szükséges, hogy pár sorban megírjam, mennyire örülünk nagyon sok asszonytársnőmmel együtt az új kézimunkaüzletnek. Ma bent voltam kedvemre vásárolni és mondhatom, oly kellemes kiszolgálásban volt részem és oly kedves, szívvelyes kisasszonyok vettek körül, hogy jólesik ezt megírnom kedves Főszerkesztő Urnak. A jó Isten adjon sok szerencsét a M. U. L. Kézimunkaboltjához. Sok üdvözléssel egy nagyon régi előfizetőjük, Gyáthy Lászlóné műszaki főtanácsos neje.“ Hálával, köszönettel Szerk.

A modern technika szenzációja a szab. „Rapid“ kézikötőkészülék, a magyar technika diadala. Egy nap alatt elvégzi

Fájóslábúak,

pehelykönnyű sevrő és

everlasting cipők

SZÉKELYNÉL

IV., Muzeum-krt 39

azt a munkát, amelyhez kötötökkel 10 nap szükséges. A készülék minden fonalhoz alkalmas, tartós és olcsó. Kezelése egyszerű, a hozzájáró díjtalan használati utasításból minden előtanulmány nélkül elsajátítható. Ismertetőt küld az Aruforgalmi Kft. Budapest, V., Erzsébet-tér 4.

V. Lajosné. Hálásan köszönjük, hogy új előfizetők gyűjtésén fáradozik. Tudjuk jól, nehézsége esik lapunk kölcsönzésének megtagadása, de csak így érhetjük el, hogy a konok kölcsönzők rászánják magukat az előfizetésre. Nagyságos Asszony szerepe csak addig nehéz, míg az előfizetés megtörténik, azután megköszönik Önnek, hogy kitartott elhatározása mellett és egy kis áldozattal megszerezhetők lapunkat, ami most már mindig rendelkezésükre áll, nem kell kérni, a szomszédba szalasztatni érte senkit, ha szórakozni, kézimunkázni, új ruhát készíttetni akarnak, vagy ételreceptre van szükségük. De ugyanezeker mi is örülünk, mert minden új előfizető új barátot is jelent. Jó barátokból pedig soha sem lehet elég. Kisleányának intézethe való elhelyezésére vonatkozólag bővebb adatokra volna szükségünk, hogy ezzel kapcsolatosan tájékozathassuk. Bizonyára egyházi szempontból is mérlegelni méltóztatik, hogy melyik intézet mellett dönt, amiről nem méltóztatott tájékoztatni. Véleményünk szerint a négy elemi iskolai vizsgát magánúton is letehetné a legközelebbi iskolában és csak azután adná intézetbe. Erre vonatkozólag várjuk értesítését, hogy segítségére lehessünk intézetek címének megadásával. — Kedves húga költeményét — sajnos — nem jelentethetjük meg. Gyöngye szírmű lélekvirágok, finomak, a kritika nem érhet hozzá, mert lehelleltől lehullanak szirmjai. Nekünk kedvesek, de nem lehetjük ki a viharok, hogy kegyetlenül kettétörje. Inkább erősödjön meg a mi szeretetünkben.

Szív. üdv. Szerk.

FÉRJÉNEK JÓ RUHÁVAL

tartós örömet szerez

Szabó Adorján

A művészvilág kedvelt úriszabója

VII., Erzsébet-körút 5. Telefon: 14-33-70

Elragadó areszin, olyan bársonyos, mint az őszibarack hama. — ez minden nő vágya. S ez a vágy könnyen kielégíthető a „Chat Noir“-puder segítségével. Szerény összegért megveheti ezt a pudert, amely meglelő egy kitünő készítmény minden követelményének: finom, tiszta, tapadó.

H. Éva. „Álomvonaton“ című verse közlésével legnagyobb sajnálatunkra nem szerelehetjük meg a remélt örömet. Verse még nem üti meg mértékünket. Érettségi után várjuk további verseit. Nem tartjuk lehetetlennek, hogy közölhető verset is fog írni. Ne kételkedjék bennünk, mert mindig szívesen olvassuk el verseit.

Szív. üdv. Szerk.

Citromos arcápolás pakolással

A citrom nedve és olaja **TERMÉSZETES** „Ca-VITAMIN. Serkentőleg hat a vérkeringésre, emeli a bőrmirigyek kiválasztását, ezáltal az összes bőrszepszég hibák megjavulnak. Megóvja az arcból hidegtől, naptól, érdességétől, ráncosodástól. Az arcizom rugalmas lesz. **ODIT. FRISST. Tórv. védve.**

Citromkenőcs, zsiros, éjtelre, nagy tub.	P 3.-	Citromolaj arctisztító, nagy ü.	P 2.-
Citromkenőcs, nedvdús, puder alá, nagy tub.	P 2.-	Citromarctalanító olaj	P 2.-
Citromkenőcs szepelő ellen, nagy tég.	P 5.-	Citromszappan	P 1.-
Citromarcviz zsírosság, misszer ellen, n. ü.	P 2.-	Citrompuder	P 3.60

Videki széküldés költségmegtakarításáért, az összeg előzetes beküldését kérem s P120 portót (falada). **SCHÁDEK ANTALNÉ** kozmetikai intézete, IV., Váci-utca 9. I. 3. (Corso moziház.)

APROHIRDETESEK

Ezen rovatban közlendő hirdetések szavanként 15 fillér. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 30 fillér. Tíz szón aluli szöveg hirdetési díja 1 pengő 50 fillér. Jelleges hirdetésekre érkező levelek további díjára hirdetési díjjal egyidejűleg külön 1 pengő utalandó át. Állást kereső hirdetések szavanként 15 fillér. A hirdetés díja előre beküldendő.

Vidéken lakó olvasótársnőim figyelmébe! Pár hónapig tartó pesti tartózkodásukra felajánlok központi fekvésű, összkomfortos lakásomból egy szobát, villany, fürdőszoba, zongora használatával egy havi polgári ellátás vendéglátásért. Leveleket „Pihenés” jellegre kiadóba kérek.

Tehetséges szobrászművészno rajzolókat ad és címereket kerámiába készít. Sz. Amália, Budapest, Hegedűs Sándor-utca 17. I. Patikus internátus.

Dáhliagumókat szép fajtákban eladok, vagy cserélek, esetleg ritkább fajtájú évelőért is. Réman Béláné, Beled.

Kereskedelmi végzett úrleány magányos úri-nőhöz gyermek mellé ajánlkozik, vagy hasonló állást keres. Irodai vagy házimunkában segítkezik. Leveleket „Családtag” jellegre kiadóba kérek.

Angol, francia elsőrendű házivarrónó vidékre is ajánlkozik. Várady Gizi, Pestszenterzsébet, Rózsa-utca 2. sz.

Vidéki úriasszony támaszul elmenne szerény igényű 30-on felüli, intelligens leány. Leveleket „Református” jellegre kiadóba kérek.

Belgiumban 8 évet töltöttem, francia nyelvben perfectum vagyok, iskoláimat kitüntetéssel végeztem, hölgyek és gyermekek francia nyelvre való tanítására ajánlkozom. Házhöz megyek. Szerény díjazást kérek. Leveleket Hochberger Magdolna, Kispeszt, Wekerletelep, Baross-u. 71. I. 4.

Hirdetésemre érkező levelekre közlöm, hogy januárban én hirdetem. Hogy teljes bizalmat kapjak, leányom fényképe gyermekeivel a március 20-ai számban lett közölve. Kántor Kálmánné, főjegyző özvegye, Budapest, Orczy-út 10.

Feltétlen megbízható, jól főző, igen szolid, keresztény. Jobb hávezetetőt keresek, ki nyáron két hónapra a Balaton mellé is eljönne. Leveleket „Jó bánásmód” jellegre kiadóba kérek.

Hajótisztviselő család szerényigényű árva, ki németül tud, gyermekvédőnk oklevele van, öt éves irodai gyakorlatral rendelkezik, elhelyezkedést keres. Varrásban, háztartásban segítkezik. Élelmiszertisztítást 6 évig vezetett. Leveleket „Azonnalra” jellegre kiadóba kér.

Balatonpartján villatelekkel eladók. Érdeklődni lehet: Dr. Krébecc Jenőné, Kiskunfélegyháza.

Eladó jókarban levő Argaman szőnyeg 3x4 m méretben 150 P-ért. Cim: Izabella-u. 68/b, I. 11.

Szepességi városban, vasúti fővonalon, nyaralásra alkalmas 2–3 szobás bútorozott lakás fürdőszobával és konyhával, nagy kertben, szép kilátással, június hó 1-től bérbeadó. Leveleket „Szepeességi” jellegre kiadóba kérek.

Kevéset használt szilvesztrós varrógépet vennék priváttól. Ajánlatokat „Singer” jellegre kiadóba kérek.

Zongora, Stügl, rövid, keresztúros, három pedálos, alig használt, kedvező feltételekkel eladó. Kerber soffőriskola, Népliget.

Jól főző, erkölcsös, hűségese szakácsnő azonnal alkalmaznák. Olvasótársnőimet kérem, szíveskedjenek ajánlani egy teljesen megbízható, perfect szakácsnőt. Szíves értesítést viltöz Fejes Kálmánné tábornokné címre kérek, Miskolc, Urak-u. 39.

Erdélyi árva úrleány, háztartásban jártas, gyermekek mellé ajánlkozik vidékre. Leveleket „Othon” jellegre kiadóba kérek.

Középkorú nevelőnő, perfect német, magyar, francia és zongoratudással, szeretne elhelyezkedni. Fizetés havi 30 P.

Szorgalmas házaspár állást keres. Férfi soffőr és szobánasszág, felesége házmestereget vagy kisebb háztartást vezetne. Cim: Vig Károly, Rákospalota, Eötvös-utca 60.

Nyári kiránduló vendéglő bérlője vagyunk. alkalmaznánk egy szorgalmas, főzni tudó, intelligensebb leányt vagy asszonyt, aki mindenben segítségünkre lenne, akit családtagként fogadnánk. Othonra találna, aki ügyes, szorgalmas és lélekkel is velünk együttérző volna. Magam is szanált tisztviselőnő vagyok. Leveleket „Lélekkel” jellegre kiadóba kérek.

Németül perfectül tudó középkorú nőnek otthont nyujtanék, aki kis családomhoz ragaszkodna, három gyermekünk van. Havonta szepbent adnék. Talán lesz valaki, aki örül, ha megleget otthonra talál. Leveleket „V. Lajosné” jellegre kiadóba kérek.

3.50 pengőért kétszeri próbával összeállítom ruháját, ötletes alakítások. Treybalné, Veres Pálné-utca 5. I. 11.

22 éves óvónő, miután óvónői pályán nem tud elhelyezkedni, gyermekek mellé ajánlkozik. Szívesen segít háziasszony teendőiben. Szorgalmas, lelkiismeretes, megbízható, munkámmal kérdelmelni kívánom a velem szemben tanúsítandó bizalmat. Szíves meghívást „Nehéz küzdés az élet” jellegre kiadóba kérek.

Magányos háztartásai vezetném lakásért és ellátásért. Jakabffy Aranka, Szentendre, Hunyady-utca 2. szám.

„Déva” szörletlenítőkrem teljesen elmulasztja a szöröket, fiatalító krém. Különleges kozmetikai cikkek kaphatók. XIV. Hungária közepkörút 118. földszint 2. Thököly-út mellett.

Vennék készpénzért zongorát, esetleg pianót. Telefon: 1–402–06. Fenyőné, Erzsébet-körút 26

Olvasótársnőim szíves pártfogását kérem, Répa Ibolya angol és francia női szabó, Budapest, IV., Molnár utca 13. földszint 1.

Lily-szalomban olesón, szépen dolgozunk anyaggal együtt kedvező fizetési feltételek mellett. Úgy-szintén házánál, valamint vidéken is gyorsan, el-szerőndően, napi 10 órát 5 pengőért. Párizsi raj-zok után. József-körút 52.

Budai hölgyek szíves pártfogását kéri felsőruha, fehérneműszalon. Szakvizsgára előkészít, Kalocsay Mária, II., Medve-utca 17. Telefon: 36–68–69

Zongorahangolás, javítás, harmóniumkészítés, javítás legutóbbiban. Szieber, Budapest, II. Török-utca 6. sz.

Legmodernebb szabás, varrás, tanítás könnyű módszerrel. Kitűnő szabásminták. Mestervizs-gára előkészíték. „Elite”-szalon Andrassy-út 49.

Rövid fúke gyakorló zongora 200, külföldi 400, valódi Búsendorfé 600 P Zongorák, pianók feltűnő olesón, tisztviselőnek előlegnélküli legkeisebb részletre, Rákóczi-út ötven, zongorate-rm. Erzsébet-körút sarok.

Cigányosan, kotta nélkül zongorázni leggyorsab-ban megtanulhat. II., Margit-körút 8., zongora-tanítónőnél.

Szabás, varrás, tanítás, Emőd Tamásné nőruha-szalón. Lipót-körút 13. Telefon: 11-95-18.

Zongorát vagy pianót azonnal készpénz/izetéstér-szerősen vennék. Telefon: 1-395-03 Zongoraterm.

Magyar és latinszakos fiatal tanár ginnázisták korrepetálását vállalja. Leveleket «Tanár» jel-legre kiadóba kérek.

Budapestre érkező úricsaládoknak kettő pengőért szállást adok. Főjegyzőné, Orczy-út 40. I. 10.

Műstörölés, Molyrágott, vakát, kiégett ruhát műbészővöm. Rózsa, IV., Szaci-utca 21. V. Lipót-körút 24.

Csillárüdül egész évben nyitva. Gyönyörű hegy-vidék. kényelmes kastélyszobák, zárt folyosók, prima kozt. olesó penz. Prospektus. Csillár-üdül. Mátraszöllös.

Budapestre érkező úricsaládoknak kellemes otthont nyujtok. Hajduné, ny. MÁV főntéző neje, Erzsébet körút 2. Emke-ház. Telefon: 1-329-00.

Zongorák, pianók előlegnélküli legkeisebb rész-letre. Tisztviselőkedvezmény. Fenyőné zongora-terme, Erzsébet-körút huszonhat.

Kézimunkarajzaink ismertetése

Lapunkban közölt kézimunkarajzok nagyított rajza, szűrt sablonja és az összes hozzávaló anyagok a Magyar Uri-asszonyok Lapja Kézimunkaboltjában, Budapest, VI., Teréz-körút 6. sz. alatt szerezhető be. Mindennemű kézimunka-kérdésben kézimunkaboltunk okl. kézimunkatanárnője készséggel ad felvilágosítást, vidéki előfizetőinknek levélben is. Válaszbélyeg csatolását tisztelettel kérjük. Mintákat szívesen küld a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja.

FEDŐLAP BELSŐ 2-ES OLDALÁN asztalterítés horgolt terítőcsékkkel. Fehér vagy ekrű 10-es számú *Mul* gyöngy-perléből készítettendő, 25x25 cm. méretben 6 mm.-es kockával horgoljuk. A közepén lévő terítő 4 kockából, vagyis 50x50 cm. nagyságban készítettendő. A pohár alá való kis terítő 11x11 cm. nagyságban szintén 6 mm.-es kockával horgolandók. Hozzávaló leszámolható mintalap: a tárgyeralátét és a középső terítőhöz 1 minta szükséges, mert a terítő négy kockája ugyanazon mintával készül, mint a tárgyeralátét terítő. Leszámolható mintalap a pohárterítőcsé-

mintájával együtt P 1.—. Hozzávaló fehér vagy ekrű *Mul* perlé 5 dekás motring ára 60 fillér.

FEDŐLAP HÁTSÓ BELSŐ 3-AS SZÁMÚ OLDALÁN modern, újszerű horgolással készült kerek asztalterítő (Bayer Verlag albumából). Mérete 90x90 cm. A horgolással készült rész 5-ször 5 mm-es kocka nagyságban készül. Horgolását középről kezdve körbe horgolva készítjük. Horgolásához 8-as számú *Mul* gyöngyperlét használunk fehér vagy ekrű színben. A horgolás készítési módja a következő: sima lánczemka-

Levélcím: Budapest, VI., Teréz-körút 6. TELEFONSZÁM: 12—13—19

Lapunk előfizetői 5% árengedményben részesülnek.

rikából indulunk, melyből 12 pálcika szemet horgolunk és körbeismételve, természetesen mindig szaporítva, folytatjuk. A leszámolható mintalapon minden levegőszem és pálcikaszem számokkal is jelölve van. Leszámolható mintalap ára P 3.—. Hozzávaló *Mul* gyöngyperlé 5 dekás motring ára 60 fillér.

2. OLDALON HORGOLT, CSIPKÉVEL DISZÍTETT TERÍTŐCSÉK. Használhatjuk tálcá-vagy vitrinterítő-nek. Méretük a következő: a nagyobb kockaalakú terítő 30x30 cm. 10x10

cm-es belső középpel. A kisebb kocka-
alakú terítő 16x16 cm, 9x9 cm belső
középrésszel. A nagy kerakterítő 30x30
cm. A kisebb kerakterítő 13x13 cm, 7x7
cm középrésszel. Mind a négy terítő
középrése opál batiztblól készül to-
ledó- és aszúrdiszítással. A két nagy ter-
ítő leszámolható mintalapja darabon-
ként P 1.—. A belső aszúr- és toledó-
hímzés szúrtsablonja darabonként 50
fillér. A két kis terítő leszámolható
mintalapja darabonként 80 fillér. A
belső rész szúrtsablonja darabonként
40 fillér. Bármelyik terítő teljesen
készen is kapható. Opálbatiztblól közép-
résszel, kézi aszúr- és toledóhímzéssel.
A szegletes nagy terítő ára P 7.—. A
kerek nagy terítő ára P 6.—. A kis
szegletes terítő ára P 1.50, a kis kerek
terítő ára P 1.40. A csipke horgolá-
sához 120-as számú *Mez* horgolócérnát
használnak.

3. OLDALON TÜLL SZÁRNYFÜG-
GÖNY SELYEM OLDALSZÁRNYAK-
KAL. Jóminőségű, vastagszálú tüllből
készítendő, szelére saját anyagból fod-
rot teszünk. Az oldalszárnyak bronz
vagy meggypiros műselyem ripszből
készítendő. Műselyem ripsz szélessége
130 cm, ára méterenként P 10.50. Vas-
tagszálú, jóminőségű, 300 cm széles
tüll métere P 9.—. A tüll szárnyfüg-
göny készítéséhez az anyagmennyiséget
duplán vesszük, hogy szép húzott füg-
gönyt kapjunk. Részletes árajánlattal
az ablakméret megadása után szolgál-
unk.

4. OLDALON MAGYAROS MINTAJÚ
MILIÓ. Homokszínű kendervászonra
készítjük kétféle méretben 70x70 és
140x140 cm. Színezése a következő: pi-
ros tulipánok sárga belső rácsozással
zöld levelek, barna ágak és a szelén a
tulipánokból összeállított motívum
sárga színnel, bronz beültetésekkel. Szél-
lén a cakkrezs barnaszínű hurokötéssel
készítendő. Kapható előrajzolva 70x70
cm méretben, ára P 2.60, 140x140 cm
méretben P 8.80, szúrtsablonja 70x70
cm méretben 80 fillér, 140x140 cm mé-
retben P 1.60. Hímzéséhez színes *Mez*

gyöngyperlét használunk. A terítő
mindkét méretben megkezdve is kap-
ható.

6. OLDALON TEMPLOMI TERÍTŐCS-
KÉK. Tálcaterítő mérete 26x35 cm.
Jóminőségű aranycsokor pamutvászón-
ból, riselió hímzéssel, pikózott pó-
kokkal készített. Kehelytakaró mé-
rete 18x18 cm. Riselió hímzéssel ké-
szül. Hímzéséhez 30-as számú hímző-
fonalat használunk. Kapható előraj-
zolva a tálcaterítő 26x35 cm méretben,
ára 80 fillér. Kehelytakaró darabja elő-
rajzolva 18x18 cm méretben 40 fillér,
a tálcaterítő és kehelytakaró szúrtsab-
lonja összesen P 1.50.

8. OLDALON MODERN MINTAJÚ
KELIMPÁRNA. Mérete 40x55 centim.
Kapható előfestve penelop anyagra.
Ára P 1.20. Elkészítéséhez kis motrin-
gos berliner-fonalat használunk a párna
színezésének megfelelően: piros, sárga,
kék, zöld, drapp és négerbarna színben.
Ezen minta alkalmas kelimnek is. Elő-
festve kelimanyagra P 2.20. Kelimvar-
ráshoz Orient-fonalat használunk a
fenti színösszeállításban. Bármelyik
megrendelhető teljesen készen is. Mon-
tirozásához négerbarna, vagy sötétbordo
bársonyt használunk.

9. OLDALON GOBELIN SZENTKÉ-
PEK. Mérete 42x30 cm. Előfestve Ru-
bens cordovára P 4.60. Kidolgozásához
Mez Meridián mulinét használunk, egy
motring ára 14 fillér. Kidolgozásához
kb. 45—50 motring szükséges. Megren-
delhető bármely más méretben is.

10. OLDALON SZÍNES HÍMZÉSSEL
DISZÍTETT TÜLLTERÍTŐCSKE. Mé-
rete 20x32 cm. Készítési módja a kö-
vetkező: dupla tüllből készítjük, még-
pedig úgy, hogy az egyik tüllt hosszáb-
b, a másikat az anyag szélességéből
vesszük, miáltal a tüllnek hatszeglletes
pókozása kis kerek köröket képez. A
tüllre előrajzolt minta szerint zsinór-
öltéssel áthurkoljuk és az ábrán látható
részeket a baloldalon az egyik anyagot
kivágjuk, úgyhogy egyes helyeken dup-
la lesz a tüll, miáltal az egyes motív-
részek kiemelkednek. A kis csokrokat

gobelinöltéssel készítjük, színes, leszám-
olható mintalap után. Hímzéséhez
Mez Meridián mulinét használunk négy
árnyalatú rózsaszín és két árnyalatú
zöld színben. Megrendelhető teljesen
készen is, 20x32 cm méretben, gépzsi-
nór hímzéssel, kézi gobelinhímzéssel
P 4.—. Előrajzolva tüllre a hozzávaló
mulinéval együtt P 1.80. Kapható bár-
mely más méretben is.

11. OLDALON GOBELINPÁRNA. Pe-
nelopra előfestve 40x55 cm méretben
P 1.20. Kitéltéséhez berliner-fonalat
használnak az előfestett színezés szer-
int. Alapot kék, piros vagy sötétbarna
színnel készítjük. Szükséges anyag 10
deka berliner az alaphoz és 12 kis mot-
ringos berliner a kutyafejhez. A ki-
töltő fonál P 3.64.

12. OLDALON DISZÁGPÁRNA apró-
szemű tüllből csipkeszővet és tüllhím-
zés összeállításával készített. Mérete
45x130 cm. Szükséges anyag az előraj-
zolt tüll-motívok, csipkeszővet, össze-
kötő betét a fodrok és húzáshoz, vala-
mint a hátlaphoz szükséges tüll és a
teljes méretű szabásmintával együtt
P 15.50. Megrendelhető teljesen készen
is 45x130 cm méretben belső töltés nél-
kül, csak a párna felső huzata, P 30.—.

15. OLDALON HORGOLT VITRIN-
TERÍTŐCSKE. 15x15 cm méretben
120-as számú *Mez* horgolócérnából ké-
szítjük. Leszámolható mintalap 80 fill-
lér. Megrendelhető teljesen készen is.

16. OLDALON ASZTALFUTÓ RI-
SELIÓ ÉS ANGOL MADEIRA HÍM-
ZÉSSEL. Jóminőségű Aranycsokor pa-
mutvászónból készített 40x100 cm
méretben, előrajzolva P 1.50. Hímzésé-
hez 25-ös hímzőpamutot használunk.
Szúrt sablonja P 1.20. Hozott anyagra
előrajzolás díja 80 fillér.

24. OLDALON MADEIRA MILIÓ. Mé-
rete 80x80 cm. Készítjük Aranycsokor
pamutvászónra. Előrajzolva P 1.80.
Hozott anyagra előrajzolása 80 fillér.
Szúrt sablonja P 1.20. Megrendelhető
teljesen készen is, géppel hímzeve
80x80 cm méretben, ára P 7.50.

Á R A J Á N L A T

Indanthren függöny-anyag 150 cm. széles, métere P 3.90
Marquissette-függönyre ekrü színben, szép min-
táiban, 150 cm. széles, métere P 6.50
Kézimunka filé stór 150x250 cm méretben, drbja P 15.50
Kézimunka filé terítő 100x100 cm, darabja . . . P 4.60
Jóminőségű függöny-tüll 300 cm széles, métere P 7.50
Színes gitter anyag 300 cm széles, métere . . . P 10.50
*Színes pamutvászón, jól mosható, színtartó, kék,
zöld, sárga és eperszín, 140 cm széles, métere* P 3.—
Indanthren függöny-anyag 100 cm széles, métere P 1.40
*Előrajzolt zsúr-készlet, 1 terítő 100x100 cm és
hozzá 4 darab szalvetta, szép színekben. Opál
batiztra, vagy pamutvászónra* P 4.90
*Előrajzolt pamutvászón milió, szép milflour vagy
magyaros mintával, drbja 80x80 cm méretben* P 1.90
*Előrajzolt pamutvászón párna hátlappal 55x42 cm
méretben milflour vagy magyaros mintával,
darabja* P 1.40

*Indanthren zsúr-készlet, 1 terítő 100x100 cm,
hozzá 4 drb szalvetta piros, sárga, kék és zöld
sottisch mintával* P 7.70
*Pamutvászón kerti terítő, szép mintával előraj-
zolva fehér színben 120x120 cm méretben . .* P 6.20
*Kerti terítő ekrü színű pamutvászónra előrajzolva
140x140 cm méretben* P 7.90
*Fürdőruhához garantáltan tengervízálló és színtar-
tartó fonál dekája* P —.38
*Szabás- és kötésmintát a méret megadása
után díjtalanul küldünk.*
*Nyári paplan horgolásához Indanthren festésű
fonál szép színekben, 5 dekás motring ára . .* P —.55
Fehér és ekrü színben P —.30
*Elkészítésére megtanítjuk, vidékre pontos le-
írást küldünk.*
*Piké leánya köpenye és fejkötő, fehér, róza-
szín és világoskék színben, rátét hímzéssel . .* P 12.50

A MAGYAR URIASSZONYOK GYERMEKEINEK UJSÁGJA

mint a Magyar
Uriasszonyok Lapja
állandó ingyenes
gyermekrovata

A Magyar Uriasszonyok Lapja
havonta háromszor megjelenő
állandó melléklete

Szerkesztik:
ETA NÉNI, ELEK BÁCSI
és kis pajtásaink

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI., Jókai-u. 37, a Magyar Uri-
asszonyok Lapja szerkesztője

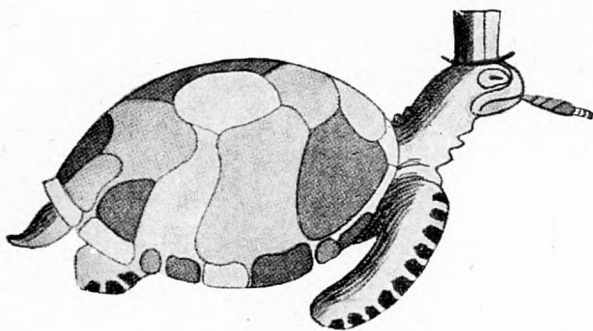
A BÉKA NÓTÁJA

Békalenesés tóban nincsen
Sohase rossz dolgom,
Ha jóllakom szűnyogokkal,
Kuruttyolok folyton.

Gyepes parton napfürdőt is
Szeretek ám venni,
Életemnek folyását nem
Zavarja meg semmi.

A gólyától miért féljek?
Nem jutok begyébe,
Amikor jön: beleugrom
A tó mély vizébe.

SURÁNYI JÁNOS

Királynő- választás Tündér- országban

Irta :
Szontagh Etelka

Egyszer Tündérorszáiban a királynő meg-
únta az uralkodást és lemondott a trón-
ról. A tündérminiszterek kihirdették az
országban, hogy aki királynő akar lenni,
jelentkezzék és az egész ország tündér-
közönsége előtt jelentse be, hogy miként
akar uralkodni és hogyan akarja boldo-
gítani Tündérországot. Ki is tüzték a
napot, mikor jöjjenek egybe Tündérorság
alattvalói.

Királynőnek sokan jelentkeztek, szépek,
okosak, szökék, feketék, mindenféle tün-
dérék. Természetesen királynőválasztásra
az összes tündéréknek haza kellett jön-
niök, a világ bármelyik részén is tartóz-
kodtak az emberek között.

A nagy napra haza is jöttek a tündérék
valamennyien. A volt királynő még utol-
jára számbavette összes tündéreit, de bi-
zony akárhogy számolta, akárhogy nézte,
egy kis tündérke mindig hiányzott. Szerte
küldte tündéreit, menjenek, nézzék meg,
nem jön-e valahol, vagy nem búj-t-e el
valahová a kis haszontalan? El is repül-
tek keresésére a tündérék, de bizony nem
találtak vele sehohsem. Így nélküle
kezdtek meg a királynőválasztást.

Tündérorság legszebb erdejében tartot-
ták a választást. Hej, de gyönyörű is volt
az! A szebbnél-szebb tündérlányok és tün-
dérifjak csodálatos, ragyogó ruhákban.
Emberi szem nem is láthatta volna meg
őket a nagy csillogástól. Az ezüsthényű
hold is elbújt a fák közé szegyenében. A
tündéreké játszottak, táncoltak egy dara-
big, de egyszer csak: csingilingi! ezüstös-
hangú kis csengettyű szólalt meg.

Hirtelen csend lett. Abbahagyták a játé-
kot, táncot, minden kis tündér a helyére
ment és megkezdődött a királynőválasz-
tás.

A lemondott királynő lépett elő és ün-
nepélyesen letette a harmincgyémán-
tokkal díszített, napsugárból készített
aranykoronát és holdsugárból font ezüst
királynői palástot a trónusra. Ez a trónus
leírhatatlanul szép volt. Tompafényű ha-
talmos opálköből volt kifaragva és a szí-
vára minden színében tündökölt.

A volt királynő ezután elbúcsúzott alatt-
valóitól, kérte őket, hogy ne felejtsek el
őt és szeressék ezután is. Majd egyszerű
ragyogó zöld ruhában elvegyült a tündér-
ek között. Most már ő is olyan egyszerű
tündér, mint a többi.

Ekkor kirepült a sorból egy vidám kis
feketehajú tündérke, meghajolt az egész
gyülekezet előtt és így szólt:

— Kedves tündértársaim! Ha engem vá-
lasztok meg királynőtöknek, olyan jó
dolgokat lesz, mint még soha. Nem kell
többet az emberek közé mennetek, nem
kell már velük jót cselekednetek, hiszen
úgyis rosszak és hálátlanok. Csinálhattok
mind, amit akartok, én nem hozok tör-
vényeket, nem kell engedelmeskednetek.
Mindig táncolhattok, játszhattok. Boldo-
gok lesztek!

Elkezdtek erre zúgni a tündérék. Az idő-
sebb, tapasztaltabb tündérék haragudtak:
— No, szép kis királynő lennelli! Nem is
lenne ki felett uralkodni, ha senki sem
engedelmeskedne! Szép királynő lennelli..

Sorban egymásután jelentkeztek a tündérek. Mindegyik ígért valami szépet, jót, arra az esetre, ha őt választanák meg királynőnek. Közben teljesen megfélemlítették arról a hiányzó kis tündérről.

Pedig az már nem is hiányzott! Pontosan a választás kezdete óta ott hintázott egy fenyőfa ágán és onnan hallgatta az ajánkozó kis tündéreket. Ő volt az ország legszebb tündére és arról volt nevezetes, hogy legtöbb idejét az emberek között töltötte és segített rajtuk, ahogy csak tudott. Mert nemcsak a legszebb, de a legjobb szívű tündér is volt.

Mikor már nem volt több jelentkező és a tündérek azon tanakodtak, kit is választanak meg, előre repült Tündike, a kis elveszett tündérlány és most ő kezdett beszélni:

— Tündérek! Ti is jártatok sokat az emberek között és láttátok, hogy mennyire megváltoztak. Már nem olyan ügyetlenek, mint azelőtt. Ha valahová, messzire akarnak eljutni, már nem kell nekik a mi varázsszöngyegünk. Csináltak egy gépet, aniba, ha beleülnek és megcsavarnak egy kereket, elrepül velük akárhová. Nem kell már nekik a mérőföldes csizma, beleülnek egy másik gépbe, az a földön szalad velük olyan gyorsan, hogy alig tudjuk utolérni őket... De ami még ezeknél is csodálatosabb, valahol a föld egyik végén egy ember egy kis ládikába beleénekel, a másik végén egy másik ember egy nagyobb ládikából hallgatta. De még sok érdekes dolgot találtak fel az emberek és én azt mind megtanultam. Ha engem választtok királynőtöknek, én ezt mind megcsinálom nektek!

Erre a tündérek tapsolni, kiabálni kezdtek!

— Téged választunk! Te leszel a királynőnk! Eljen Tündike! Eljen Tündike, Tündérország királynője!

Szivárványruhás tündérek szaladtak elő, ők voltak a testőrök. Ráadták az ezüst holdvilág-palástot. Ezalatt csodálatos hangú zene játszott, a tündérek a legszebb tündértáncot, a holdvilágtáncot lejtették. A hold is előbújt és beragyogta a táncoló tündéreket.

A tánc után a fejére illesztették az aranykoronát. Tündike most már Tündérország királynője lett.

A szép kis aranyhajú királynő a tündéreknek telefont készített, repülőgépet, autót, mindent. Rádiót is szereltek fel Tündérországban...

Figyeljétek meg csak, éjjel után, ha mindenképp csend van és mindenki alszik és bekapcsolják a rádiót, engyszercsak ezüstcsengésű hang szólal meg:

— Halló, halló, itt Tündérország rádiója.

Kis munkatársaink írásai

Husvét után

Írta: Tárczy Árpád, kis munkatársunk
(Sárospatak)

Nyuszi néni kedd reggelén puskaropogásra ébredt kis családjával.

— Jaj, Istenem, meneküljünk! — kiáltotta mikor a puszkaszó fölük nem messze hallatszott.

— Hát meneküljünk, — hagyták rá a többiek is — hanem hova? Az erdőbe, ahol a vadászat folyik, vagy hova?

— Most pedig sürgősen meg kell állapítani, — mondotta idegesen nyuszi papa —, hogy hol van biztos menedékünk. Bizony, nagyon szomorú, hogy tegnap vidáman, örömmel vártak mindenütt és ma már ég a ház fölöttünk.

— Anyuka, — szolt közbe Laci, a kis nyuszi csemete, — oda nem mehetnénk, ahol tegnap egy kislány a tojásokért valami édességet adott és azt is mondta, hogy szívesen lát bármikor minket?

— Hát erre nem is gondoltunk, — mondta nyuszi papa. — Igazad van, fiam, arra fogunk menni, — s már meg is indultak rendes baktatásban.

Elöl ment nyuszi papa, közepén a két csemete — Laci és Peti — és hátul kísérte őket nyuszi mama. Már a rádió-antennát lehetett látni, mikor egy golyó nyuszi papa fölén keresztül ment.

— Jaj, hát utólérték, — kiáltotta Laci, — most aztán hova meneküljünk?

— A seb nem fáj, — nyugtatta meg őket nyuszi papa — de azért veszélyes, mert könnyen érhetne volna az agyat.

— De honnan is jött a lövés, hiszen nincsenek a közelben vadászok, — vette át a szót nyuszi néni.

— Ott áll valaki, — kiáltotta az erdő felé fordulva Peti.

Csakugyan ott állt egy vadász, aki az erdőből kimenekülő vadakra vigyázott, de mikor meglátta az öz-családot, azokra kezdett tüzelni. A hátsó kertajtót már elérték, s így nem láthatta őket senki, midőn leültek megpihenni.

Pár perc múlva nyílik a kertajtó és Erzsike lépett ki rajta, mert valami neszt hallott belülről. Mikor a nyuszi-család meglátta Erzsikét, két lábra ereszkedett és kegyelemért könyörgött. Erzsikének megesselt a szíve a négy szerencsétlen, beeresztette őket egy kis ólba és azuap jól tartotta őket. Megvizsgáltta, hogy nyuszikra vadászni nem szabad.

A nyuszik megköszönték a szíves vendéglátást és megfogadták, hogy jövőre is sok szép piros tojást hoznak Erzsikének.

Fánni, a modern tündér.

Regény * Irta és rajzolta: Bálint Ágnes

Fánni az erdő szélén talált is egy szép telket a Csobogó-patak mellett, a kis híddal szemben. Idáig nem volt semmi baj. Hanem, mikor Fánni kijelentette, hogy modern házat kíván, hogy liften óhajt feljárni az emeletre s hogy a fürdőszoba a háló mellett legyen, Bús Gerle összecsapta a szárnyát s esküdözött, hogy mindezeknek még a hírért sem hallotta. S mikor Fánni valami hall-t emlegetett, a vállalkozó szentül azt hitte, hogy boldoddal van dolga.

— Az a hal úgysem marad meg itt, kérem, szárazon a Kiserdőben!

Fánni így kénytelen-kelletlen beérte az együgyű vadgalamb által épített házzal. Holdtöltére tető alatt volt az épület. De milyen tető alatt! Macska legyen az, ami megáll rajta. És milyen picire sikerült! Az egyetlen szobácskában alig fértek el a bútorok s a konyhában csak úgy lehetett megfordulni, ha előbb a lábasok leestek a falról. És milyen vékonyak voltak ezek a falak! Ha Sün nekitámaszkodott,

a tuskéi egyszerűen keresztülsétáltak rajtuk. És Fánni éjszakánként tisztán hallotta, mint nő a kertben a fű. Az ablakok is picurkák voltak, éppen csak Fánni orra fért ki rajtuk. S a padláson is csak meghajolva lehetett járni.

A bútorokkal volt a legtöbb méreg. A modern tündér hiába keresett modern csőbútorokat, kiderült, hogy az erdőben ilyenek még csak hírért sem hallották. Fánni felajánlott nagylelkűen egy padlásszobácskát a lusta Sünnek, de mikor az álomszabó meglátta a rengeteg lépcsőt, rögtön kijelentette, hogy inkább albérlő lesz a hónapos reteknél. Hanem, mikor a híd baloldalán felfedezett egy kiadó lakást és meghallotta, hogy itt is bizonyos Lapuné a háziasszony, nyomban kibérelte. S másnap reggel, hogy Lapunét itt is a Kakukfűvel látta csevegni, valósággal a régi Nagyerdőbe állmodta vissza magát.

Fánni az utolsó garason körülkerítette a földcskét s teliültette virágokkal.

— Már most megehetjük a virágokat! — mondta Sün, mikor másnap Fánninál hideg tűzhely fogadta.

A szeleverdi tündér csak most döbönt meg, hogy miből is fognak élni?

— Csak nem kell dolgozni? — kérdezte ijedten Sünöcske.

— Dolgozni? — kiáltott fel Fánni és a homlokára ütött.

— Hogy milyen remek ötleteid vannak néha, ó Péter! Persze, hogy dolgozni fogsz!

S a kiserdei járókelőknek még aznap szemébe öltött a tábla:

Itt lakik a híres szabó, Sün Pé-Pál.
Rossz nadrágból új pantallót ő csinál.
Ringyes dolmány, rongyos zeke,
Helyre hozza ügyes keze!

S ezalatt Sün Péter olyanokat sóhajtott odabent, hogy a táblát olvasó csonttollú madárnak félrebillent a bóbítája.

Holdtöltére tető alatt volt az épület.

Első nap nem jött senki. Így hát reggelire átfőtöttak, ebédre sóhajtottak és vacsorára várakoztak. Sün Péter Pálon lőttyögni kezdett a nadrág és lejjebb csuszszant a fitos orrocskája.

Második nap Lapuné fia felhasította a nadrág szarát s mivel Lapuné az utolsó pénz is adóba vitte, fizetség fejében tíz darab friss tojást adott át Sünnek. A szabócska kosárba tette a tojásokat és diadalmasan Fánnihoz vitte.

— Öt tojásból rántottát! — s a tojásokat egyenként rakta le a tenyérnyi konyhasztalra.

Fánni már szinte a szájában érezte a finom rántottát. De olyan régen raktak tüzet, hogy gyufa sem akadt a háznál. Átrepült tehát a hídon s a Meserétlen megkörnyékezte a jószívű Gyufavirágot. — Idenézz! — lobogtatta a gyufát Sün felé összeleverdisége.

De Sün ekkor már csak a tíz tojást nézte, amint csendesen szétfolydogált a piszkos konyhakövön.

— Ügy-e, nem haragszol? — kérdezte Fánni a lakoma romjai felett. Sün rá nézett s a szemei a tüskéjénél is szúrósabbak voltak

— Csakhogy megbocsátasz! — lélegzett fel Fánni és kézenfogva Sünt pörgött, mint az orsó.

De csak addig, míg egy fazék nagy csörrenéssel a feje búbjára nem esett. Ekkor megálltak és egymásra néztek. Fánni lába alatt megroppant a tojásbéj és Sün gyomra korogni kezdett a beállott csendben.

— Valamit tennünk kell! — indítványozta Fánni.

— Valamit ennünk kell! — javította ki Sün és megindultak a patak partján. Apró kis halászkunyhókban itt laktak a sirályok és a hálókat foltoztatták. Sajnos, a két hirhedt bohémnak még egy fia pisztrángot sem adtak hitelbe. Lehorgasztott orral mentek a Kis-cserjésbe, ahol az apróbb madarak és a szitakötők éldegéltek. Sorra beköszöntek a fészkekbe, de az ő számukra senkinek sem volt eladó bibejojása.

— Gyerünk a nyulak negyedébe! — tanácsolta Sün — hátha akad egy-két foltozni való bunda!

Csakhogy a nyulak ugylátszik erőfele nagyon vigyáztak a bőrükre. Még mutatóban sem akadt egy lépett bunda!

Közben az éhség mindjobban gyötörte őket. Rohantak és ezzel megszegették az erdei törvényeket A fák lehajoltak hozzájuk és úgy kérdezték:

— Hova, hova, ily sietve?

Fánni rosszkedvűen, komoran így felelt:

— Éhes vagyok, gyomrom korog, éhemben a szemem kopog. Agyontöröm fejcsékémet, hol etnék jó ebédet?

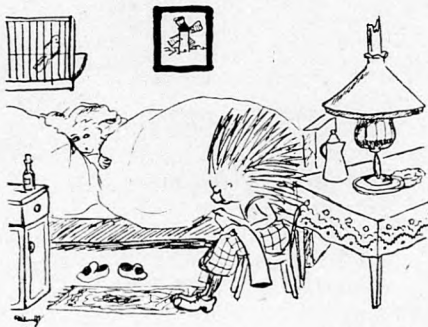
No, hiszen nem sokáig kellett erre az ebédre várni! Mert máris a Szamócatermelő Részvénytársaság ültetvényein jártak. Annyi gyönyörű szamóca piroslott a fűben, hogy ahány tündér van az erdőn, három napig is ehette volna. Sün csettintett a nyelvélvél és csámcsogva nekiállt a szamócának. Dehogy vette észre, hogy a terep mind a négy sarkát egy-egy tövissel felfegyverzett törpe őrizte... Bezzeg, annál jobban észreveték őket az örök! Uccu neki! Vesd el magad! Sültre rohantak, aki összegömbölyödve várta a rohamot. Csapkodhatták ökelmét a törpék a töviskardokkal. Olyan kemény tüskéi voltak a szabócskának, hogy a kardok mind két darabra törtek rajta. S míg a négy ör lehetetlenül tusakodott Sünöcske körül, Fánni ugyancsak kihasználta az időt. Teli szedte a kötényét, s mikor elindult, Sün, mint egy elgurított gomolygag legurult a szamócaföldről s mire Fánni hazaért, a kisasztalt már terítve találta. Csak most derült ki, hogy a szamócára ketten rá sem győznek. Fánni azonban váltig erősködött, hogy a gyümölcs romlandó, tehát semmit sem kell másnapra eltenni belőle.

A gyertya már csonkig égett és ők még mindig ettek. A Meserétlen már megállt a malom... és ők még mindig ettek... A fáknak kétszeresére nőtt az árnyéka... És ők még mindig ettek...

Szaladt is másnap korán, Lapuné az Odvas-útra, ahol doktor Harkály rendelője volt. Az orvos levetette fehér köpönyegét, fakéreg táskába pakkolta az apró műszereket és elrepült a Csohogó felé.

Fánni úgy nyögött, hogy már a hidacsánál hallani lehetett.

— Doktor úr, meghalok! — óbégatta, mialatt Harkály doktor egy csigahéj labórnban megmosta a karmát.

Sün áthozta a foltoznivalókat is...

A doktor feléje legyintett a törülközővel és udvariasan felszólította, hogy dugja ki a nyelvét. Nos, erről a nyelvről könnyen le lehetett olvasni a tegnapi számócát.

— Három napi koplalás! — mondta a doktor úr s az előszobában meghagyta Lapunénak, hogy a beteg csak herbateát ihal.

Innét egyenesen a beteg szobaúrhoz mentek. Doktor Harkály itt se talált nagyobb bajt, mint a ferdetetejű tünderházacskában és itt épp úgy adósak maradtak neki az orvosi díjjal, mint odaát.

— Hát csak koplaljon, barátom! — ajánlotta Sünnek.

— Fog menni, doktor úr — s itt egy nehéz sóhaj emelte meg a piroscsíkos dunnát. — Van már gyakorlatom benne.. De Sün Péter legény volt a talpán. Előbb kiheverte a bajt, mint Fanni és így na-

ponta átment beteget látogatni s a foltoznivalókat is magával vitte.

A tünder eleinte örült a látogatásnak, de mikor Sün nap, mint nap előhozta, hogy Fanni is kezdjen már valamibe, vagyis dolgozzon, a beteg nem bírta tovább, kiugrott az ágyból és megvetően mondta:

— Soha! Végte is, én egy királykisasszony volnék!

Ki tudja, meddig veszekedtek volna, de az ablak alatt megszólalt a csinnadraltta s egy rekedt dobosgém tudtára adta mindenkinek, hogy erdei cirkusz érkezett!

— Ide a fésűl! — kommandírozott Fanni, — cirkuszba megyünk!

Sünnek kiugrott a szeme.

— Cirkuszba? Mikor nincs mit ennünk?

— No és ha volna? Akkor sem ehennék! A doktor bácsi megtiltotta!

És ime, közben rendbe is jött a tünder szénaboglya fejecskéje... (Folytatom.)

152. német nyelvlecke

Vendéglöbe hogyha betérsz,

Az étlapot olvasod,

Speisekarte, amiből az

Ételeket választod.

Azután a Speisenträger:

Az éthördö dolga lesz,

Hogy az eléd hozott étel

Jó legyen és ízletes.

Asztalibort is rendelhetsz,

Tischwein a német neve,

Bier: a sör, melynek pohara

Fehér habbal van tele.

Mégis jobb lesz a szódavíz

Sodawasser németül,

Ez az ital, azaz Getränk

Nagyon kis pénzbe kerül.

1. die Speisekarte (olvasd: di spejz-karte) az étlap.
2. der Speisenträger (olvasd: der spejz-träger) az éthördö.
3. der Tischwein (olvasd: der tissvejn) az asztali bor.
4. das Bier (olvasd: dasz bír) a sör.
5. das Sodawasser (olvasd: dasz szódavasser) a szódavíz.
6. das Getränk (olvasd: dasz getrenk) az ital.

Madárkák a télben

Irta: Horváth Katalin, kis munkatársunk
(Szabolcsbáka)

Hideg téli este

Ragyognak a csillagok,

Ágyacsám ölében

A kis madárra gondolok.

Vajjon, hová is bújhatnak

A nagy hideg télben?

Amikor átfáznak és

Meleg fészük nincsen.

Édes jó Istenkém,

Ugy-e, gondolsz rájuk?

Nem hagyod elfagyni

Kicsi lábacskájuk.

Erőt adsz nekik

Meleg tollat, pelyhet,

S tavasz jöttén ismét

Szépen énekelnek.

KIS MUNKATÁRSAINK ÍRÁSAI

Közeledik a tavasz

Irta: Berényi Baba, kis munkatársunk

Télapó már gyengélkedik,
Veti le subáját,
Igyekszik már kipihenni
Elmult nagy munkáját.
Nem fagyaszt már jeget,
Nem szítál már havat,
Nem fogja már éheztetni
A sok kis madarat.

Ő helyette beköszönt
Hozzánk a szép tavasz,
Minden élő gyümölcsfa
Uj rügyeket fakaszt.

Visszarepül mihozzánk
A madárdalárda,
S ráhúz majd a banda
A magyar dalára.

Télapó ezt mindcsak
Álmában hallhatja,
Mert a madárdalárda
Mélyen elattatja.

Az iskolás kislány!

Irta: Veress Gyöngyike, kis munkatársunk
(Kesznyét)

Reggel hamar felkelek,
Iskolába sietek.
Megtanultam a leckém,
Bátran felelek ott én!

A tanítóm ha kérdez,
Nem félek én ő tőle.
Kivágom én magamat,
Kilenc meg hét: tizenhat.

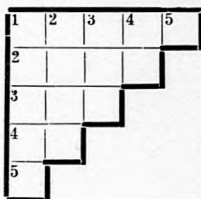
Irni, olvasni tudok,
Rajzolni meg majd fogok.
Jó tanítóm megtanít,
Áldom is halálomig.

F E J T Ö R Ö

1.

Bűvös sarok

Beküldte: Borszéký Margit, kis munkatársunk (Szob)

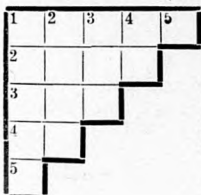

1. száll
2. enni ad
3. viszály
4. ver
5. mássalhangzó

2.

Bűvös sarok

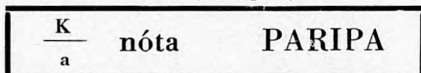
Beküldte: Kiss Ferike, kis munkatársunk (Budapest)

1. ázsiai nép
2. afrikai nép
3. visszafelé: égitest
4. egy betű hozzáadás testrészt
5. mássalhangzó.

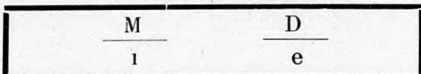
3.

Beküldte: Krammer Bucó, kis munkatársunk (Budapest)

4. és 5.

Beküldte: Bakó Aurél, kis munkatársunk (Gyöngyös)

Megfejtési határidő: május 10.

A megfejtés eredményét a június 1-i számban közöljük

A helyesen megfejtők között az alábbi jutalomdíjakat sorsoljuk ki:

1. díj: Cadeau Csokoládégyár Rt. (Budapest, VI., Izabella-u. 88) ¼ kg-os bonbon ajándéka.

2-től 5. díjak: a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja (VI., Teréz-körút 6. sz.) tálcakendő ajándéka vagy képeskönyv.

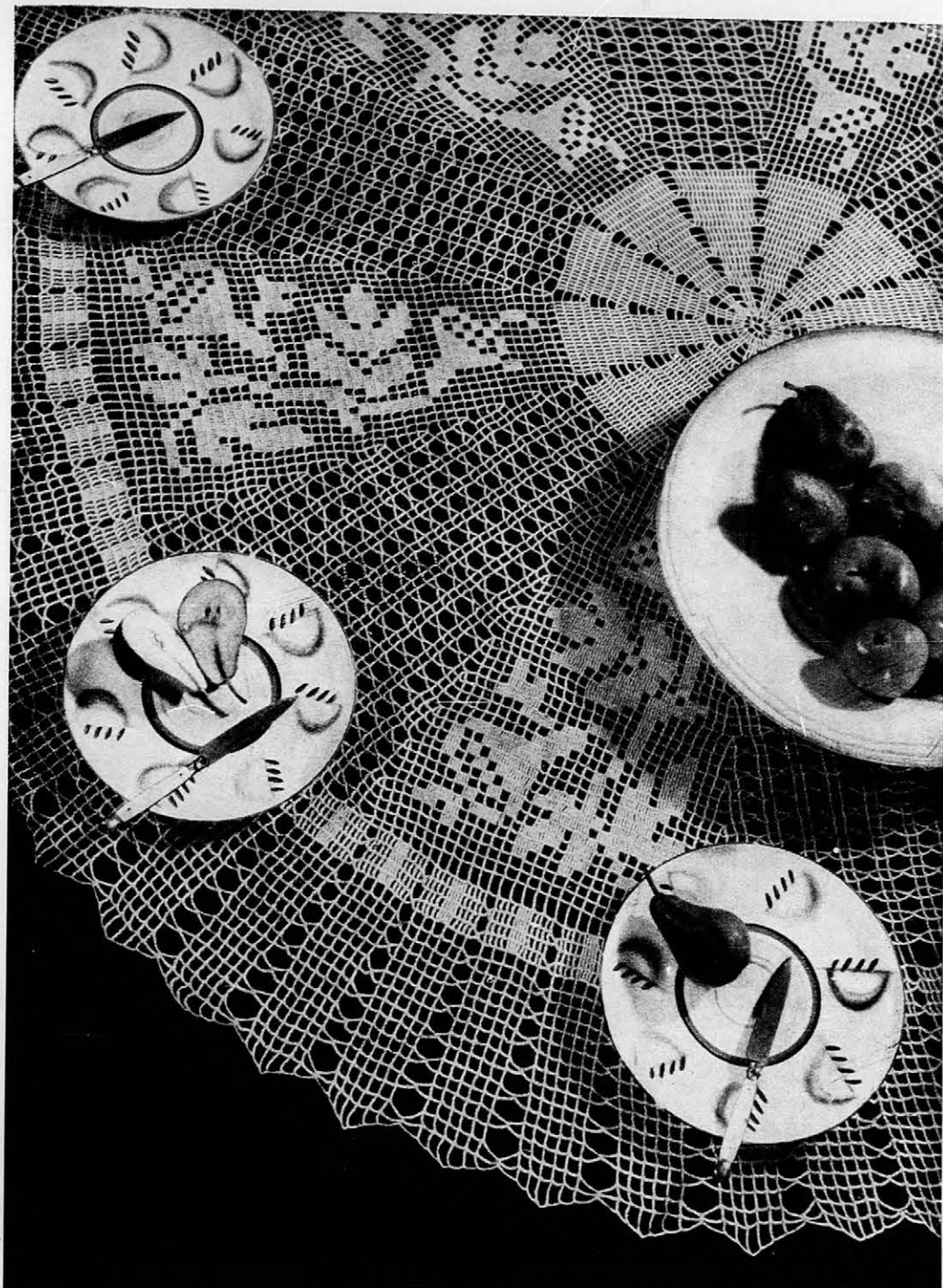
G y e r m e k p ó s t a

Szalkay Mária, aranyos, drága kis szívem, főszerkesztő bácsi boldogan fogadta ibolyacsokrodat és nagyon sajnálta, hogy nem láthatod, nem beszélgetheted az ő kedvenckéjével. Hogy én mennyire örültem kedves figyelmednek, azt szóval, öleléssel és csókkal elmondtam neked, szívcském. Most csak azért említem meg, hogy lásd, nem felejttem el azt soha, aki örömet szerez nekem, mert úgy érzem annak is öröm, akit a szíve örömezzésre inspirál. Mindig szeretettel gondolunk reád, kicsim. — **Tobak Magda**, még nagyon is gyermekszemmel nézed a dolgokat, Magdikám, s mint mondani szokás, igen nagy fába vágtd a fejszédet. Maradj te még a tizenöt évesek között s ne akarj túlmerészen magasra szaladni, mert visszaesel. A gyerekeket szórakoztatni van olyan hálás feladat, mint egy közepes elbeszélést írni, amivel a nagyoknak nem szereztél élvezetet. Olyan kedves gyermekverseket írtál, reméljük, hogy egy kissé gondolkozva, mesét is fogsz tudni írni. — **Csatár Aranka**, hányszor gyönyörködtem kedves jó kívánságaidat tolmácsoló gyönyörű virágcsokrodban. A mi szerény kis hóvirágaink mellett pompáznak a színek tobzódásában az olasz ég alatt kivirult virágok és lásd, a legragyogóbb színek sem nyomhatják el a virágfejüket ihajtó erdők virágát. Ezek nélkül a kis csilingelő fehér harangocskák nélkül el sem tudjuk képzelni a mi tavaszunkat, melyet ők harangoznak be nekünk. Megdobban a szívünk, amikor csokorba szedve meglátjuk őket, mert nemcsak tavaszt, hanem kenyeret jelentenek sok szegény embernek, akiknek nincs semmijük ezen a világon, de ha kisüt a februári nap, mennek, vándorolnak az erdőbe és keresik az ő megmentőjüket, akik azért jönnek, hogy virágjaikkal gazdagodnak és szegényeknek felvidítsák a szívét. Egy pár szál belőle és egy karéj kenyeret ér a szegénynek, a gazdagnak pedig örömet, amit a szív érez,

amikor valaki a tavasz első virágával üdvözl. Köszönöm szívem, és szíved köszöntését. — **Kovács Zsuzsika** és **Manyka**, oly nagyon sajnálom, drága szívcském, hogy levélkéteket későn olvastam, amikor betegségem után bejöttem. Találtatok-e köszöntőverseket? Ha előbb írtatok volna, boldogan teljesíthettem volna kéréteket. De persze, ki tudja, hogy mikor írjon. Ugy-e, nem nehezteltek, kedveseim. Remélem, hogy máskor szerencsésebb lehetek és teljesíthetem az én drága kis Zsuzsikám és Manyikám kérését. Szívből öllelek mindkettőtöket. — **Novák Ernőke**, sokszor bánkodom, hogy kedves leveleitekre még nem válaszoltam, aminek semmi más oka nincs, minthogy legtöbb-ször annyira el vagyok foglalva, hogy azokat hanyagolom el, akik szeretettel gondolnak reám. Talán éppen ezért, mert tudom, hogy aki szeret és akit én is szeretek, azok nem neheztelnek. Mesédet hozni fogjuk, de egy kissé hosszú, még nem tudunk helyet találni. Ha megengeded, kissé rövidítünk rajta, akkor előbb megjelentethetjük. A husvéti szünidőt otthon töltötted? Anyuskád hogy van? A mintavásárra nem jönnek föl? Oly régen nem találkoztunk, talán meg sem ismerjük egymást, pedig a régi gyermekkori arcát mindig magam elé képezem, ha rágon-dolok. Gyönyörű acélfekete haja koszorúba fonva keretezte a fejét vagy végigomlott a hátán, le, majdnem a bokájáig. Nem tudtuk levenni a szemünket róla, olyan szép volt. Emlékek rajzanak előttem, amiket együtt éltünk át s ebből fakadt a mi barátságunk, itt kezdődött a mi szeretetünk. Ernőkém, soha vissza nem téző szép évek voltak azok, amilyen most a tiéd, amit nem lehet elfeledni. — **Kedves kis olvasóink**, szeretettel köszönt mindnyájatokat öleléssel és csókkal Eta néni és Elek bácsi.

Rejtvénymegfejtés:

A március hó 1. számában közölt rejtvényeket helyesen megfejtő kisolvasóink közül sorsolás útján ajándékban részesültek: 1. Dala Piroska, Sajtoskál. 2. Fehér Pityu, Pestszenterzsébet, 3. Kiss Erzsébet, Kiskundorozsma. 4. Beke Mária, Alsóbagod. 5. Szokolay Ilona, Békéscsaba.

Nagyított rajza beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában

Lapunk

1936. első és második félévi

bekötési táblája

darabonként 2 pengő előzetes
beküldése ellenében kiadói-
talunkban kapható.

Calderoni és Társa látyszerészek

Látcsövek, szemüvegek, orrcsíp-
tetők. Fényképezési készülékek
és cikkek. Barométerek és hő-
mérők. Budapest, V. ker., Vörös-
marty-tér 1. Telefon 1-811-48.

DR. FÖLDES MIKLÓSNÉ

«JUNO» Kosmetikai Laborató-
rium, Budapest, IV. kerület,
Károly király-út 24. sz. Vidé-
kieknek postai szétküldés. Biz-
tos hatású szépítőszerek.

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

TAVASZI RUHÁK